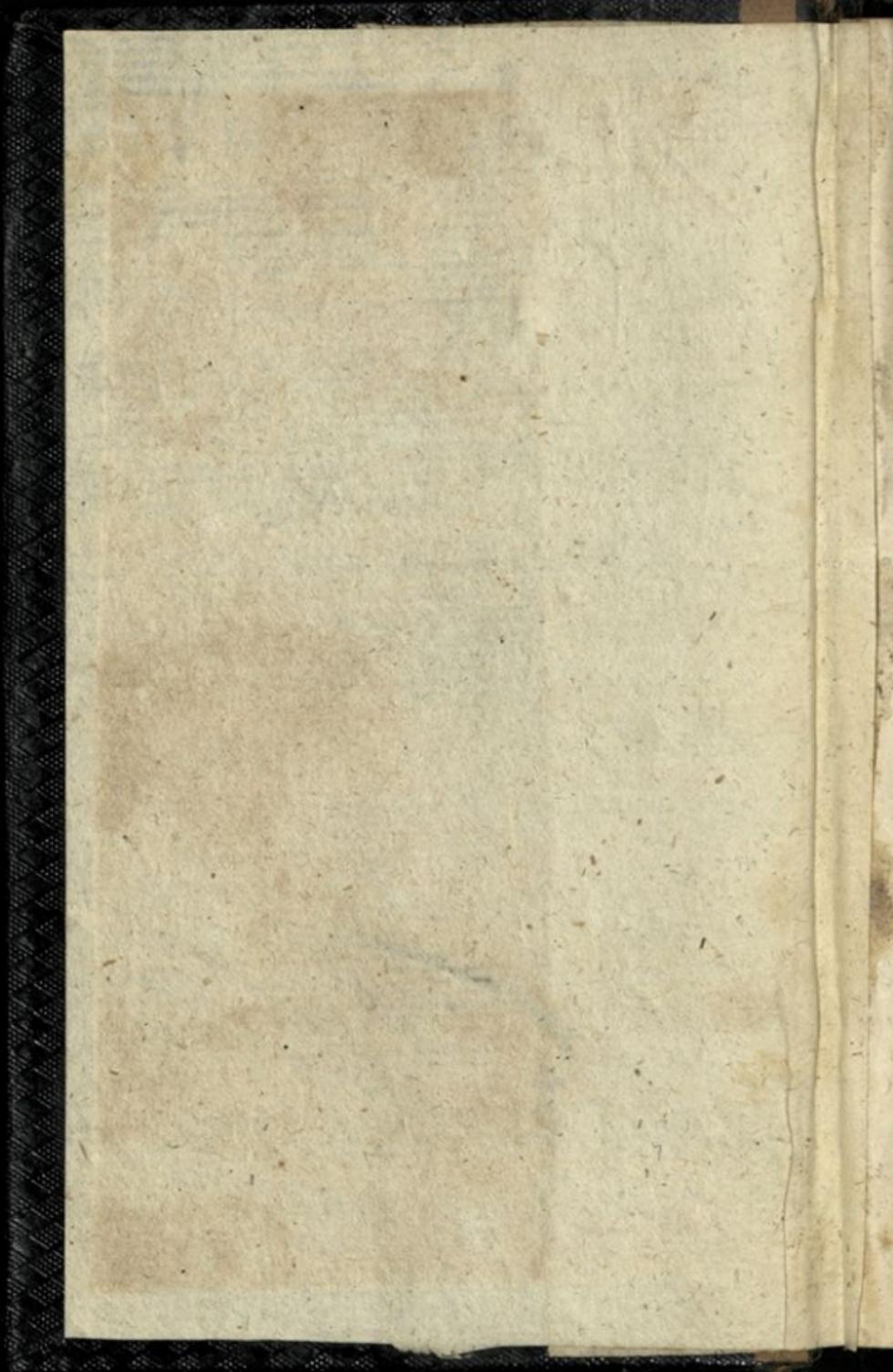

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

108828

And. Knoblc

Pridite molimo Gospoda in pokle-
knimo pred njim; ker je on Go-
spod nash Bog. Pf. 94.

OBISKOVANJE

Tesuſa Kristuſa

v' presvetim

reſhnjim teleſu,

in

POSDRAVLJENJE

M A R I J E,

prezhiste devize.

V' natis tih bukev so milostljivi Firsht

Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Šhkof 29. velkiga serpana
1831 dovolili.

V' LJUBLJANI,

natisnil Joshef Blasnik, 1832.

*Na prodaj per Janesu Klemensu,
bukvovesu.*

108828

m. postante

Primo, 130,39, II

108828

- FLC 3873/1951

Predgovor.

Sin boshji Jesuf Kristus je per sedanji vezherji kruh in vino v' svoje presveto reshnje telo in v' svojo presveto reshnjo kri spreobernil, in je tudi svojim aposteljnam in vsim svojim namestnikam sapovedal, de naj to v' njegov spomin delajo, de naj tudi tako, kakor on, kader bodo njegov spomin obhajali, (to je, per sveti mashi,) kruh in vino v' njegovo presveto telo in v' njegovo presveto kri spreobernejo; sakaj njegovo veselje je, med nami biti, in je sam rekel, „de ho zhe per nas ostati vse dni do konza sveta“.

Ker je tedej *Jesuf tako rad per*
nas v' presvetim reshnjim telefu, sa-
kaj bi mi ne bili radi per njem v'
njegovi drushini? *Ljubi moji krist-*
janje! kteri Jesusa resnizhno ljubite,
in mu tudi svojo ljubesen shelite ska-
sovati, glejte, s' tem mu jo lahko po-
sebno lepo skasujete, zhe ga bote ra-
di in poboshno v' presvetim sakramen-
tu obiskovali, in ponishno molili. *Le-*
to obiskovanje vam bo k' svelizhanju
vashih dush veliko pomagalo; vas bo
zhe dalej bolj v' ljubesni boshji poter-
dilo, vam bo vezhi ajfer do molitve
dalo, vam bo pomnoshilo vasho po-
nishnost, poterpeshljivost, pokorshi-
no, ljubesen do blishnjiga in vse lepe
zhednosti, od kterih nam je Jesuf v'
svojim shivljenji na svetu nar lepshi
sglede dajal. — *Per obiskovanji pre-*
svetiga reshnjiga telefa, v' presveti

drushini Jesufovi, bote prav sposnali,
 kako prasno in nezhimerno je vse po-
 svetno veselje; bote sposnali, koliko je
 vredna nasha duša, sa ktero je Je-
 sus toliko storil in terpel; bote spo-
 nali, kako velika hudobija je greh,
 ker je le savoljo greha mogel Jesus
 toliko terpeti. Tukej bote prav spo-
 nali, kako neskonzhno velika je Je-
 susova ljubesen do naš ubogih gresh-
 nikov, ker naš per vši nashi nehva-
 leshnosti in hudobii vender ſhe ne sa-
 pusti in ne savershe, ampak ljubes-
 njivo nashiga spreobernenjenja zhaka.
 S' eno besedo, v' obiskovanji presveti-
 ga reſhnjiga telesa najde všaka ver-
 na keršanska duša nar vezhi gna-
 de, nar vezhi perpomozhke sa vezhno
 svelizhanje in nar vezhi poveſelenje,
 kakor sam Jesus pravi: „Pridite vši
 k' meni, kteri ſte revni in ſ' teshava-

mi oblosheni, in jest vam jih bom polajshal, vas bom poveselil.“

Torej vam prav posebno perporozhim, ljubi moji kristjanje! pridno in poboshno obiskovanje presvetiga reshnjiga telesa. Kdor ima perloshnost, bo grosno dobro storil, in bo sa svelizhanje svoje dushe lepo poskerbel, zhe bo vsak dan shel obiskat svojiga nar boljshiga perjatla Jesusa v' presvetim reshnjim telesu. Kdor pa tega vsak dan ne more storiti, naj si persadeva, de ga vender tolkokrat pride obiskat, kolikorkrat utegne; postavim ob nedeljah in prasnikih.

Srezhen je, kdor terdno v' Jesusa veruje, in ga s' ozhmi vere gleda, kako ljubesnjivo sedi na sedeshi svoje milosti v' presvetim reshnjim telesu! — O s' kakoshnim veseljem, s' kakoshnim saupanjem, s' kakoshno lju-

*besnijo se tak perblisha k' milostivim
mu kralju vezhne ljubesni! — Tazi-
ga ni treba veliko opominjati in per-
ganjati k' obiskovanju presvetiga resh-
njiga telefa.*

*Ker je pa Marija sa Bogom na-
sha nar vezhi pomozhniza in Jesuso-
va preljuba mati; najdete, ljubi moji
kristjanje! po vsakim obiskanji Jezusa
tudi molitve do njegove preljube ma-
tere Marije. Opravite tudi to andoht
s' saupanjem in s' ljubesnijo, in bote
velike gnade prejeli, ktere vam bo Ma-
rija od Boga sprosila.*

*Sadnjizh vas prosim, prosite tu-
di sa-me, kader pridete pred kralja
vezhne ljubesni.*

FRIDERIK BARAGA,
Kaplan v' Metliki.

M o l i t e v

pred obiskanjeim presvetiga re- ſhnjiga telesa.

Moj Bog in Gospod, Jesuf Kristuf ! kteri ſi is ljubesni do naſ v' presvetim sakramentu nozh in dan prizhujozh, in s' veliko ljubesnijo naſ zhakash in vabish, de bi te prishli obiskat; terdno verujem, de ſi resnizhno prizhujozh v' presvetim sakramentu altarja ; ponishno te molim , in sposnam svojo veliko nevrednost; sahvalim te sa vſe twoje gnade, posebno te dans sahvalim sa te gnade, de mi v' tem presvetim sakramentu samiga ſebe dajesh; de je twoja mati , prezhista deviza Marija , tudi moja mati in moja besedniza pred teboj ; in de ſi me danashnji dan ſpet poklizal te v' tej zerkvi obiskat.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Je-suf! is zeliga serza te tukaj zhastim in molim v' presvetim sakramantu, per-vizh sato, de se ti sahvalim sa ta prez-hudni sakrament, v' kterim nam svojo nar vezhi ljubesen skasujesh; dru-gizh sato, de vsaj nekoliko popravim tisto neisrezeno kriviso in nezhaft, ktero ti neverniki, krivoverzi in tudi malopridni katolishki kristjani v' tem presvetim sakramantu delajo; in tre-tjizh sato, de bi s' svojim obiskanjem in pozheshenjem tebe, o prezhaft-ljivi Jesuf! po vsih tistih krajih na vsim svetu pozhastile, v' kterih se ti v' presvetim sakramantu sapushen bres pozheshenja snajdesh.

Moj dobrotljivi Jesuf! perserz-
no te ljubim, tebe svojo nar vezhi
dobroto; is ljubesni do tebe mi je
is serza shal, de sim greshil, de sim
tvoje ljubesnjive sapovedi prelomil,
ktere mi le sato dajesh, de bi me
zhafno in vezhno frezhniga storil; sdaj
pa terdno sklenem se sa v' prihodnje
s' tvojo gnado in pomozhjo vsih gre-

hov in greshnih perloshnost skerbo varovati, de te, o vezhna dobrota, vezh ne rasshalim.

Sdaj se pa jest nevredna stvar tebi svojimu dobrotljivimu stvarniku, popolnama srozhim. V' tvojo sveto voljo vdam svojo slabo, le she prevezh na hudo nagnjeno voljo; v' tvoje sveto serze poloshim svoje revno, merslo, nehvaleshno serze, in te ponishno profim, o usmiljeni Jesuf! ushgi v' mojim serzu ogenj boshje ljubesni, in vsemi is mojiga serza vse to, kar ti ne dopade, in kar me tvoje ljubesni nevredniga dela. — Ves shelim tvoj biti, popolnama se tebi dam; stori s' menoij in s' vsim, kar je mojiga, po svoji sveti volji. Sdej nizh drusiga ne ishem, nizh drusiga ne shelim, kakor tvojo ljubesen smiram imeti, tvojo prefveto voljo popolnama dopolnovati, in v' dobrim do konza stanoviten ostati.

Perporozhim ti pa tudi vse verne dushe v' vizah, in profim sa-nje, slasti sa tiste, ktere so s' posebno po-

boshnostjo ta presveti sakrament moli-
le in zhastile, in so bile tvoji neoma-
deshani materi s' posebno ljubesnijo
vdane. — Ravno tako te danš tudi
profim sa vse svoje dobrotnike, pri-
jatle in sovrashnike, in sa vse terdo-
vratne greshnike, de bi jim dodelil
duha resnizhne pokore.

Sdej pa she sklenem vse shelje
in sdihovanje svojiga serza s' ljubesniji-
vimi obzhutljeji tvojiga presvetiga ser-
za, o Jesuf! in tako sklenjene jih
dam tvojimu nebeshkimu Ozhetu v'
dar, in ga profim v' tvojim svetim
imenu, de bi jih is ljubesni do tebe
miloštivo uslifhal. Amen.

*(Ljubi moj kristjan! to molitev smoli
vselej pred obiskanjem presvetiga
sakramento.)*

Pervo obiskanje.

Poglej, moja dusha! tukej je studeniz vseh gnad in dobrota, Jesus Kristus v' presvetim sakramantu. — On sam pravi: „Kdor je shejin, naj pride k' meni, in naj piye.“ *) — O kakko velike gnade so svetniki vseh zahov is tega studenza presvetiga sakramenta sajemali, kjer nam Jesus vse saflushenje svojega terpljenja in svoje britke smerti deli, po besedah preroka: „S' veseljem bote vodo sajemali is studenza Svelizharjeviga.“ **)

Brumna dusha is reda s. Klare, ktera je bila savoljo svoje velike ljubesni do svetiga reshnjiga telesa imenovana nevesta presvetiga sakramenta, je bila vprashana, kako de se more

*) Joan. 7, 37. — **) Is. 12, 3.

vender toliko ur pred svetim refhnjim telesam pomuditi, kaj de moli in premishljuje? In je odgovorila: „Zelo vezhnošť bi hotla pred svetim refhnjim telesam biti. Kaj ni tukaj ravno tisti Bog refnizhno prizhujozh, kteri je v' nebefih shivljenje vſih sve-lizhanih? In me ſhe vprashate, kako ſe morem tukej tako dolgo pomuditi, kaj delam? Ah! kaj zhlovek ne ſtori pred svetim sakramentam! Ljubi, po-viſhuje in zhaſti; hvali, proſi, ſheli. — Kaj pa berazh ſtori pred bogatim zhlovekam? kaj ſtori bolnik pred sdrav-nikam? kaj ſhejni pred ſtudenzam? ali kaj lazhni, kader pride k' misi, kjer je polno jedi? —

O moj dobrotljivi in preljubesnji-vi Jesuf, moje shivljenje, moje upanje, moje bogastvo in edina ljubesen moje dushe! ah, koliko ſi mogel terpeti in preſtati, preden ſi ſe nam v' preſvetim sakramentu sapuſtil! Straſhno ſmert ſi mogel pred storiti, de te ſdaj na svojih altarjih imamo. Koliko sanizhevanja in nezhaſti ſi mogel ſhe v'

tem presvetim sakramantu prestati, ker
shelish smiram med nami prebivati.
— Tvoja ljubesen, o Jesuf! ki jo do
nas imash, in twoje shelje, de bi tu
di mi tebe ljubili, premaga vse.

Pridi tedaj, o vezhni vfigamo
gozhni Bog, pridi v' moje serze, in
sapri sa seboj vrata mojiga serza, de
ne bo nobena stvar vezh va-nj mogla,
de bi nekoliko tiste ljubesni sebi vse-
la, ktero sim vso tebi dolshan, in kte-
ro ti tudi popolnama dam. Ti sam,
moj preljubi Jesuf! bodi moj gospod;
tvoj shelim popolnama biti; in zhe
ti kdaj ne bom syesto pokoren, me
ojstro poshtrafaj, de si bom v' pri-
hodnje bolj skerbno persadeval twojo
sveto voljo vselej dopolniti, in ti v'
vsih rezheh dopasti.

Ponishno te profsim, moj dobrot-
ljivi Jesuf! daj mi gnado, de posh-
mal nobeniga drusiga veselja ne ishem
in ne shelim, kakor l' svetim shivlje-
njem tebi veselje delati, tebe v' pre-
svetim sakramantu skritiga Boga vezh-
krat obiskati in pozhaftiti, in pre-

sveto reshnje telo vselej s' perferzhno ljubesnijo vredno prejeti. — Naj ishe kdor hozhe, posvetniga bogastva; jest pa drusiga nizh ne ljubim in ne shelim, kakor tebe, o Jesuf! in neismerjeno bogastvo tvoje ljubesni. — Tega ishem tukaj pred teboj, o Jesuf v' presvetim sakramantu! Daj mi, de polnama sebe posabim, in le v' tvojo neskonzhno dobroto mislim.

O sveti Serafi nebeshki! ko bi vam smel sa kakoshno rezh nevoshliv biti, bi vam bil ne sa vasho visoko zhaft, ampak sa tisto gorezho ljubesen nevoshliv, s' ktero vi svojiga in mojiga Boga ljubite. — Ah! uzhiti me, kaj naj storim, de ga bom prav ljubil in rasveselil. —

O moj Jesuf! tebe samiga shelim ljubiti, tebi samimu shelim dopasti!

Obhajilo v' duhu.

(Ljubi moj kristjan! to obhajilo v' duhu vselej po obiskanji svetiga

reshnjiga telesa prav s' andohtjo opravi.)

Moj Jezus! terdno verujem, de si v' presvetim sakramantu resnizhno prizhujozh. — Is serza te ljubim zhes vse, ker si sam na sebi vse ljubesni vreden, in meni neskonzhno dobrotljiv. — Moja dusha te sdaj sheli prejeti; ali ker mi sdaj ni perpusheno tebe, o Jezus! v' presvetim sakramantu resnizhno prejeti, te profim, pridi vsaj s' svojo gnado in s' svojo ljubesnijo v' moje serze. — Ljubesnjivo te objamem, o Jezus! in se shelim popolnama s' teboj skleniti. — O ne perpusti, de bi bil kdaj od tebe odlozhen.

(Ljubi moj kristjan! po tem, kader si Jezusa v' presvetim sakramantu obiskal, obishi in posdravi tudi nje-govo preljubesnjivo mater, prezhi-sto devizo Marijo. To bo Jezusu dopadlo, in bo twoji dushi v' svelizha-nje, ker bo Marija svoje proshnje

s' tvojimi sklenila, in tako boš pred uſlihan.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Obilni studeniz nebeskih dobrotnam je tudi Marija, naša preljubesnjiva mati, ker je tako polna dobrote do nas, in nam toliko gnad od Boga sprofi, de pravi s. Bernard, de ni nobeniga zhloveka na svetu, kteri bi ne bil njenih dobrot deleshen. Od njene obilnosti smo vſi prejeli.

O Marija, presveta deviza! ti si bila s' nar vezhimi gnadami od Boga obdarovana, sato ti je angel rekel, de si polna gnade. Ali teh gnad, kakor pravi tvoj slushabnik, s. Krisolog, ti Bog ni le sa-te dal, ampak jih je v' tebe, kakor v' veliko in globoko posodo vlil, de jih ti sdaj svojim otrokam deliſh. — Take gnade si le ti, o Deviza! prejela, ker si tistiga rodila, kteri je vſimu svetu sveſlizhanje dal.

O Marija, sazhetik nashiga veselja! profi Boga sa naf!

Proshnja.

(*To proshnjo vselej po posdravljenji
Marije devize smoli, de se she bolj
v' njeno mogozhno pomozh perpo-
rozhish.*)

Prefveta in prezhista deviza Marija, moja preljubesniva mati, jest, med vsimi nar revnishi greshnik, dans k' tebi perbeshim; sakaj, ti si mati mojiga Svelizharja, kralja nebes in semlje, nar mogozhnishi pomozh-niza sa Bogam, upanje in perbeshalishe vseh greshnikov. — Pred teboj, o visoka kraljiza! se perklonem s' velikim pozheshenjem, in te perserzno sahvalim sa tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do sdaj od Boga sprofila, posebno, ker si me she tolkokrat s' svojo mogozhno proshnjo pekleneskiga ognja obvarovala, v' kte-riga sim she vezhkrat savoljo svojih

grehov vershen biti saflushil. — Is
 ferza te ljubim, moja preljubesnjiva
 mati! in is ljubesni do tebe terdno
 sklenem, tebi ves zhas svojiga shiv-
 ljenja svesto flushiti, tvoje lepe zhed-
 nosti posnemati, in si persadevati,
 kolikor mi bo mogozhe, de tudi dru-
 ge na to perpravim, de te bodo lju-
 bili in ti flushili. — Sa Jesusam two-
 jim ljubim Šinam, postavim svoje
 nar vezhi saupanje na-te, in posebno
 f' twojo pomozhjo upam vezhno sveli-
 zhanje sadobiti. — Vsemi me v' shtet-
 vilo svojih otrok, o mati milosti bo-
 shje! in brani me pred všimi sovra-
 shniki moje dushe. Sadobi mi f' svo-
 jo mogozhno proshnjo, de me Bog
 reshi od vših skushnjav, ali pa mi
 sprosi potrebno mozh, de bom samo-
 gel do konza svojiga shivljenja vše svo-
 je skushnjave premagati. Sprosi mi
 tudi resnizhniga duha pokore in sta-
 novitno poboljšanje shivljenja; spro-
 si mi gorezho ljubesen do Jezusa in
 svesto posnemanje njegovih presvetih
 sgledov; sprosi mi tudi frezhno smert

in milostlivu sodbo boshjo. Sa vse to te profim, moja preljuba mati! ne saversi moje proshnje, pomagaj mi v' shivljenji in v' smerti; skashi nad menoj, de si res moja mati; skashi, de si nar boljshi mati, de nobena mati sa svoje otroke tako ljubesnjivo ne skerbi, kakor ti, o nebeshka mati! sa svoje sveste otroke skerbish.

„Zhe tudi ktera posvetna mati posabi svoje dete, de se ga ne usmili;“ *) me pa ti, o milostiva mati nebeshka! nikdar ne posabi. Profi tako dolgo sa-me Boga, dokler me v' nebesih ne vidish. Tamkej te bom potlej vezhno zhastile in hvalil, in sa Jesufam bom tebi hvalo dajal sa neskonzhno frezho vezhniga svelizhanja. Amen.

*) Is. 49, 15.

Drugo obiskanje.

Kruh je jed, ktera ni nobenimu zhloveku soperna, in ktera se da tudi dolgo ohraniti. Sato se nam je dobrotljivi Jesuf v' podobi kruha v' presvetim sakramentu sapustil, de ga vsi, ktere on k' svoji misi povabi, lahko savshijejo, in de vedno v' presvetim reshnjim telesu na nashih altarjih ostane, de f' svojo prizhujozchnostjo nashe veselje in saupanje obudi, de nam skasuje, kakoshno ljubesen vedno do nas ima, in de tudi nashe serza s' ljubesnijo do njega napolni. — S. Payl pravi: „Kristus je sam sebe v' nizh storil, in je podobo hlapza na-se vsel.“ *) Kaj bomo pa mi rekli, zhe premislimo, de se je she zlo pod podoho

*) Eilip. 2, 7.

kruha, ki je she slabshi, skril? — „Noben jesik, pravi s. Peter Alkantarjan, ne more velikosti tiste ljubesni isrezhi, ki jo ima Jesuf do vseke dushe, ktera je v' gnadi boshji. Ravno sato se je ta preljubesnjivi shenin, preden je is tega sveta shel, samiga sebe v' vedni spomin nam sapustil v' presvetim sakramantu, de bi ga nobeden ne posabil, ker se je od naf lozhil, in v' nebesa shel. On je hotel, de ga v' vednim in prizhujozhim spominu imejmo, in sa ta spomin nam ni hotel nizh manj, kakor samiga sebe sapustiti.“

Ker si tedaj, o moj dobrotljivi Jesuf! tukaj v' presvetim sakramantu is sgol ljubesni prizhujozh, de proshnje revnih poslushash, kteri k' tebi pridejo, in ti svoje potrebe potoshijo, prosim te, poslushaj tudi serzhero sdihovanje in ponishne proshnje, f' kterimi jest, tvoj nar nevrednishi flushabnik, dans pred sedesh tvoje milosti pridem. — Sposnam hudobijo, ki sim jo storil, ker sim tebe, svoji-

ga Boga in Gospoda, rasshalil. — Sa-
 to se vershem k' tvojim nogam, o
 mogozhni Bog in Gospod! se udarim,
 kakor ozhitni greshnik, na svoje ske-
 fano serze, in te nar pred profim,
 odpusti mi, kar sim soper tebe gre-
 shil; ne glej mojih grehov, ampak
 moje shalostno in spokorno serze, in
 bodi mi milostiv ubogimu greshniku.
 — In po tem te profim o Jesuf! sej
 ti je snana moja profhnja, ker vi-
 dish moje serze — ponishno te pro-
 sim, dodeli mi zhedalej vezhi in ve-
 zhi ljubesen do tebe. Kar sim sazhel
 bolj sposnovati, kako neisrezheno lju-
 besnjivo je tvoje serze, zhutim gore-
 zhe shelje v' svojim serzu, tebe, o
 vezhna ljubesen! smiram bolj in bolj
 ljubiti, tebi v' vseh rezheh dopasti.
 Ali sraven tega pa tudi zhutim tako
 slabost v' sebi, de te sam is sebe
 nizh prav ne morem ljubiti. Torej
 te profim, o vfigamogozhni Bog, do-
 deli vsim svojim slushabnikam v' ne-
 besih in na semlji, dodeli tudi meni,
 ubogimu greshniku, gnado in mozh,

tebi v' prihodnje prav svesto slushiti, in te zhes vse stanovitno ljubiti. — Spreoberni me o Jesuf! ř' svojo gna-
do, kakor svojiga aposteljna Pavla, ker
sim se do sdaj tolkokrat soper tebe
vsdignil in te preganjal, de ti posih-
mal tolikanj svestejshi slushim, koli-
kor posneji sazhnem. — Dopolni, o
dobrotljivi Jesuf! kar moji ljubesni
she manjka, de te dosti ali vsaj toli-
ko ljubim, kolikor sim te rasshalil. —
Ljubim te, o Jesuf! ljubim te zhes
vse; ljubim te bolj, kakor svoje shiv-
ljenje, — moj Bog, moje vse! —

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)
Na 16. strani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

Sveti Pavl pishe: „Per blishaj-
mo se s' saupanjem k' sedeshu
gnade, de milost do feshemo, in
gnado najdemo, kader nam bo

pomožhi treba.“ *) Š. Avgushtin pravi, de ta sedesh je Marija, mati boshja, po kteri name Bog vše gnade deli.

O preljubesnjiva mati Marija! ker tako shelish, greshnikam pomagati, in jím tako rada gnado profish; prosim te, osri se milostivo na-me, ki sim nar vezhi greshnik. — O kolikokrat sim tvojiga ljubiga Šina Jesusa, in s' njim vred tudi tebe, o presveta deviza Marija! ſ' svojimi grehi rasshalil! kolikokrat sim saflushil, de bi me bil tvoj boshji Šin vezhno spred svojiga oblizhja savergel! — Ali vſi moji grehi ſo mi sdaj, ko smiram bolj in bolj sposnavam, kako ljubesnjiv je Bog, is ferza shal, in terdno ſklenem, svoje shivljenje poboljšati. — O Marija, mati milosti boshje, pomagaj mi milostivo, de svoje shivljenje reſnizhno in stanovitno poboljšam. K' tebi perbeshim, v' tvojo pomožh ſe perporozhim. Šprofi mi

*) Hebr. 4, 16.

obilno gnado od Boga, in sprosi mi
jo skoraj, de se ne pogubim. —

O Marija, perbeshalische greshnikov! oberni k' meni svoje milostive ozhi, osri se na-me ubosiga, vender pa spokorniga greshnika, in sprosi mi odpuschenje grehov.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdefh na 19. strani.*)

Tretje obiskanje.

„Moje veselje je š' zhloveshki-mi otrozi biti.“ *) — Glej, tukaj je nash usmiljeni Jesuf, kterimu ni bilo dosti, de je is ljubesni do nas umerl; kteri je tudi po svoji smerti hotel she per nas ostati v' presvetim reshnjim telesu, de nam š' tem na sna-nje da, de je res njegovo veselje š'

*) Prip. 8, 31.

zhloveshkimi otrozi biti. — „O kristjani! pravi s. Teresija, kako morete vender Boga rasshaliti, kteri tako ozhitno skashe, de je to njegovo veselje, per vas biti.“ — Jesuf tako rad med nami prebiva; kaj mi pa ne bomo radi per njem, mi, ki imamo to veliko zhaſt, de ſmemo biti v' njegovi boshji hishi? kako zheslene ſetisti podloshni sposnajo, kteri ſmejo v' kraljevi hishi prebivati. — Glejte, tukej je pa ſedesh nar vihiga kralja, tukej je hisha boshja, kjer mi s' Jeſusam Kristusam prebivamo. — Bodimo sato Jeſusu hvaleshni, in obernimo ſi njegovo druſhino v' ſvelizhanje svoje dushe.

O moj dobrotljivi Jeſus, moj Bog in Gospod! obern k' meni ſvoje ljubesnjivo oblizhje is tega altarja na ktem nozh in dan prebivash is ljubesni do naſ! — Ti ſi isvirk vſih gnad in dobro, ſi sdravnik vſih nadloshnih in pomozh vſih revnih. Osri ſe milostivo na-me, o Jeſus! Glej, per tvojih nogah leſhim, nar revni-

shi, nar nevrednishi greshnik. Usmili
 se me, o milostivi Jesuf! — Ref je,
 in dobro sposnam, de je moja hudo-
 bija tako velika, de sim popolnama
 nevreden tvojih gnad in dobrot. Ali
 zhe premislim, de si ti ravno sato is
 nebes na ta revni svet prishel, in sa-
 to v' tem presvetim sakramantu med
 nami ostanesh, de nam gnade in do-
 brote delish; se mozhno saupanje v'
 mojim serzu obudi, in s' serznoftjo
 povsdignem svoje serze k' tebi, o
 vezhna dobrota! ki tukej na sedeshi
 svoje milosti prebivash. — Zhaftim
 in ljubim te, o Jesuf! in te sa vse,
 kar si mi do sdej dodelil, perserzhno
 sahvalim. — Dans te pa spet novo
 gnado profim, imam upanje, de me
 bosh uslifhal. Glej, moj Jesuf! ker
 twojo neskonzhno ljubesen sposnam,
 sim terdno sklenil, v' prihodnje tako
 lepo shiveti, de te ne bom nikdar
 vezh rasshalil. Ali pomagaj mi, o Je-
 sus! pridi moji slabosti s' svojo mo-
 gozhno gnado na pomozh; fizer ne
 bom nikdar tega v' djanji dopolnil,

kar sim sdej terdno sklenil. — O moj Bog ! ti vidish v' moje serze , de te ljubim , in she zhedalej bolj ljubiti shelim. O daj mi gnado , de te vselej resnizhno ljubim , tukej na tem svetu v' shivljenji in v' smerti , in tamkej vso neskonzhno vezhnost! —

Presveta deviza Marija ; vsi isvoljeni nebeshki duhovi ! vsi svetniki in svetnize boshje ! profite sa-me de svojiga neskonzhno ljubesnjiviga Boga iszeliga serza ljubim.

O presveti kruh angelov ! shivi mojo dusho tukej in v' vezhnosti !

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

„Njene sveze so sveze sve-lizhanja.“ *) — Bogabojezh uzhenik pishe , de zhaft do Marije , pre-

*) Sir. 6, 31.

zhiste devize, je svesa vezhniga isvoljenja. — Profimo svojo dobrotljivo nebeshko gospo in besednizo, de naš smiram bolj terdno sveshe s' svesami svete ljubesni do Boga in do nje, in serzhniga saupanja v' njeno proshnjo.

O milostiva deviza Marija! ti pravo perbeshalish vseh spokornih greshnikov! kaj bi bilo nam ubogim greshnikam sazheti, ko bi tebe ne imeli, de sa naš Boga profish, in nam spet gnado in odpuschenje grehov sadobish? — O Marija! spomni se, kaj se je pod krishem godilo. Tam si ti moja mati postala, tam me je Jesus tebi fina srozhil. O moja ljubesnjiva mati! nikar ne perpusti, de bi se tvoj otrok, ki te tako perserzhno ljubi, vezhno pogubil.

O Marija! tebe sgubiti, tebe vezhne zhase nikdar viditi, — o varuj me te neisrezhene nesrezhe!

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.)

Zheterto obiskanje.

„Njena prijasnost nima nizh
grenkiga, in njena drushina
nizh soperniga.“ *) Dobri prijatli
na sveti imajo veliko veselje eden
nad drugim; vezhkrat ostanejo zele
dni eden per drugim. — Kdor Jezusa
v' presvetim reshnjim telesu ne lju-
bi, mu je dolg zhaf, kader se snajde
pred tem svetim sakramentam, pred
kterim so svetniki nebefhko veselje
obzhutili. — Š. Teresija je rekla:
„Kteri so v' nebefih in kteri so na
semlji, morajo vsi enaki biti, kar sa-
dene svetost in boshjo ljubesen.... In
kakor se svetniki v' nebefih sadershe
do praviga shiviga Boga, ki ga ob-
lizhje v' oblizhje gledajo, tako se

*) Modr. 8, 16.

moramo tudi mi na semlji sadershati
do presvetiga reshnjiga telefa.“

O nedolshno Jagnje boshje, ki si
bilo sa naf na terdim lesu s. krisha
saklano in darovano! spomni se, de
sim tudi jest smed tistih dush, ki si
jih ti s' tako velikim terpljenjem in
grenko smertjo odreshil. — Ti si se
is nefkonzhne ljubesni popolnama nam
dal, in se nam she vsak dan dajesh,
ker se is sgol ljubesni do naf bres
nehanja na nashih altarjih svojimu
nebefshkemu Ozhetu darujesh. — Pro-
sim te, o dobrotljivi Jesuf! bodi te-
daj ves moj, de te nikdar ne sgu-
bim; in stori s' svojo gnado, de bom
tudi jest ves twoj, de se nikdar od
tebe ne odlozhim. Ves se tebi dam,
popolnama se v' twojo presveto voljo
podam, stori s' menoj po svojim nar-
svetejshim dopadenji. O Jesuf! pod-
versi si popolnama mojo le na hudo
nagnjeno voljo; sveshi jo s' sladkimi
svesami twoje ljubesni, de smiram pod
twojo pokorshino ostanem.

Do sdej sim tolilikokrat le po she-
 Ijah svojiga ferza shivel, in se nisim
 smenil sa twoje sapovedi; sdej pa she-
 lim le sato she shiveti, de bi twoje
 svete sapovedi smiram bolj sposnaval,
 in vselej na tanko dopolnil. — Vse-
 mi od mene, o Jesuf! kar she gresh-
 niga v' meni najdesh; stori me po-
 polnama tebi dopadljiviga; daj mi
 gnado, de ne bom nizh drusiga mi-
 flil, kakor tebi dopasti, nizh drusiga
 shelel, kakor twojo sveto voljo dopol-
 niti. — Ljubim te, o nar ljubesnjiv-
 shi Svelizhar! Ljubim te is zeliga fer-
 za; Ljubim te, ker hozhesh, de naj
 te ljubim, ljubim te, ker si vse ljub-
 esni vreden. — Grosno me ferze
 boli, kader vidim, de nisi tako ljub-
 ljen, kakor saflushish ljubljen biti.
 — Perpravljen sim, ko bi bilo treba,
 svoje shivljenje is ljubesni do tebe
 dati. Prejmi o Jesuf! s' dopadenjem
 moje shelje, in dodeli mi svojo pre-
 sveto ljubesen. —

O presveta boshja volja! tebi se
 popolnama srozhim.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)
Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Jest sim mati lepe ljubesni.“ *) — Te besede s. pisma oberne mati katolishka zerkev na Marijo, kakor de bi ona nam govorila, in rekla: „Jest sim mati tiste ljubesni, ktera dusham nar vezhi lepoto da.“ Po proshnjji Marije, ki je nar ljubesnjivshi deviza, polna boshje ljubesni; bomo nar loshej pravo ljubesen do Boga sadobili; tedaj njo te ljubesni profimo.

O Marija, ljubesnjiva mati Jesu-sova, in tudi moja preljubesnjiva mati! ponishno te profim, osri se milostivo na-me, in poglej na moje revno serze, kako polno je lastne ljubesni, in prasno ljubesni boshje. Bres

*) Sir. 24, 24.

ljubesni ne morem dopasti Bogu, ki je vezhna ljubesen; zhe ljubesni nimam, je vse drugo moje sa nizh pred Bogom. — O moja dobrotljiva mati! vem de mojiga svelizhanja shelish, tem, de shelish me vezhno per sebi v' nebesih imeti, sakaj ti me ljubish; profim te tedaj, sprofisi mi resnizhno ljubesen do Boga in do tebe; sprofisi mi tudi pravo ljubesen do blishnjiga, de se bo v' djanji skasovala.

O Marija, mati ljubesni! sprofisi mi sveto ljubesen.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdeš na 19. strani.*)

Peto obiskanje.

„Vrabez najde svoje prehivalishe, in gerliza svoje gnjesdo, kamor svoje mlade poloshi;“ *)

*) pf. 83, 4.

ti pa, mogozhni Gospod, moj kralj in moj Bog! prebivash na nashih altarjih v' presvetim sakramantu, in ostanesh vedno per naf, de te vselej lahko najdemo.

Kader to premishljujemo, ne moremo drugazhi soditi, kakor de je twoje boshje serze popolnama od ljubesni do naf premagano, in de tako rekozh ne vesh, kaj bi she storil, de bi nam bolj svojo ljubesen skasal, in nasho ljubesen sadobil. — Ali kako slabu te pa mi ljubimo, o usmiljeni Jesuf. — Ah, stori, de bo nashe serze f' twojo ljubesnijo napolnjeno, de bodo vse nashe shelje k' tebi povsodignjene! — O, kako nespametno in hudo je to, Boga ne ljubiti, kteri toliko stori, de nam svojo ljubesen ska-she! — Ah, potegni naf k' sebi, o vezhna dobrota! potegni naf k' sebi f' prijetno oblastjo svoje ljubesni! Daj nam dobro sapopasti, kako veliko veselje je to sa-te, kader te resnizhno ljubimo.

O neskonzhna visokost boshja! o nesmerjena dobrota! ti si sam na sebi

vse ljubesni vreden, ti naš tako ne-isrezheno ljubish, in tolikanj si storil in terpel, de bi našho ljubesen sadobil; kako je tedaj to, de te malokteri prav ljubi? — Ah, tudi jest te do sdej she nisim nizh prav ljubil; ali posihmal nozhem vezh v' številu tistih nehvaleshnih biti, kteri tebi twojo neskonzhno dobroto in ljubesen s' hudobijami in s' rasshaljenjem povrazhujejo! Sdej sim terdno sklenil, tebe samiga, kolikor le morem, in vse drugo le savoljo tebe ljubiti. — O Jesuf! ti fi vse ljubesni neskonzhno vreden, in nam tudi terdno in resnizhno sapovedujesh, de te zhes vse ljubimo. Sdej shelim na tanko to dopolniti, daj mi le potrebno gnado, o vezhna dobrota, daj mozh mojimu slabimu serzu, odtergaj ga od tega sveta, in k' sebi ga povsodigni! To shelim in upam prejeti po neskonzhnim saflushenji tvojiga britkiga terpljenja. — Daj le bogastvo tega sveta tistim, ki ga shele; jest pa nizh drusiga ne shelim, nizh drusि-

ga ne ishem, kakor nesmerjeno bogastvo tvoje ljubesni. — O moj Jezus, vezhna ljubesen! ti si moja edina ljubesen, moje edino bogastvo in vse moje veselje. — O dobrotljivi Jezus, vreden, neskonzhno ljubljen biti! ljubim te is zeliga ferza, in te shelim stanovitno in vezhno ljubiti; shelim v' tvoji ljubesni shiveti in umreti, shelim v' ljubesni do tebe, ko bi mi bilo mogozhe, she angele premagati. — O vezhna ljubesen, kako nehvalešen je, kdor te ne ljubi! Ah, on saflushi na vezhne zhase spred tvojiga oblizhja savershen biti! — Tudi jest sim bil v' shtevilu tazih hudočnih in nehvalešnih, in le tvoja sveta gnade me je k' boljshimu sposnaju perpeljala. — Profim te, o Jezus, ki si mi gnado dal te sposnati in ljubiti, daj mi tudi gnado, de ti do konza sveſt ostanem.

O moj Jezus! ti si se sa-me ves dal, tudi jest se tebi ves dam.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

O nebeshka kraljiza ! ſ' svojo le-poto in dobroto potegnesh vſe ferza k' ſebi ; potegni tudi moje ferze k' ſebi , de ſe nikdar vezh od tebe ne odlozhi . — Ali kaj , ko je moje ferze tako ſlabo in nehvaleshno , de ne moreſh ti nobeniga praviga veſelja nad njim imeti ! Od ene strani vi-dim tolikanj gnad , ki ſi mi jih ſhe od Boga ſprofila ; od druge strani pa ſposnam , kako groſovitno ſim ti ſa vſe twoje dobrote nehvaleshen . — Vender pa ſhe nad twojo miloſtjo ne obupam : ti ſi perbeshalifhe grefhnikov , k' tebi tedaj jest ubogi grefhnik perbeshim , in te ponishno proſim , ſkerbi ſa-me , de ſe vezhno ne pogubim ; ſpomni ſe , de je tudi ſa mojo ubogo dufho twoj ljubesnjivi Šin Jesuf svojo ſveto kri prelil ; proſi ga , de bi ſa-me ſaſtonj prelita ne bila .

O Marija , mati miloſti boshje ! ſprofi mi miloſt per Bogu .

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh na 19. strani.*)

Shesto obiskanje.

„**K**jer je vašh saklad, tam bo tudi vashe serze.“ *) — Kristus pravi, de zhlovek vse svoje nagnjenje proti tistimu oberne, kar je njegov saklad, kar nar raji ima. Sato so svetniki svoje zelo serze, vso ljubesen in vse pozhefhenje na presveti sakrament obernili, ker so le Jezusa Kristusa sposnali svoj saklad, in njega nar raji imeli.

Preljubesnjivi Jezus v' presvetim sakramantu! kteri is sgol ljubesni do naš nozh in dan tukej v' tabernakeljnu prebivash, profim te, potegni k' sebi moje serze, de ne bo v' prihodnje v' nizh drusiga mislilo, kakor

*) Luk. 12, 34.

v' te, nizh drusiga iskalo, nizh drusiga ljubilo in shelelo, kakor tebe. Te gnade te prosim po neskonzhnim saflushenji tvojiga britkiga terpljenja.

O moj preljubi, v' presvetim sakramantu skriti Svelizhar in nebeshki Shenin! kako milostivo nam svojo perserzhno ljubesen skasujesh, ker shelish, de bi te tudi mi resnizhno ljubili! — O Jesuf, vezhna ljubesen! ni ti bilo dosti, de si sa naf umerl, tudi she ta presveti sakrament si nam dal, s' ktermin naf po poti proti nebesam spremish, nashe dushe v' vezhno shivljenje ohranish, in nam saftavo vezhniga svelizhanje dash.

Ref je tvoje veselje med nami biti, in v' kteri podobi se med nami snajdesh, skasujesh svojo veliko ljubesen do naf. Pred si se najdel med nami kakor nedolshen otrok v' revnim hlevzu, kakor fin ubogiga zimpermana per svojim delu, kakor k' smerti obsojen na terdim krishi; in sdej-se snajdesh med nami v' podobi kruha v' presvetim reshnjim telefu.

Ah, ali si mogel she kaj vezh snajti,
de bi naš k' ljubesni do tebe obudil?

O neskonzhno ljubesnjivi Jezus!
Kdaj bom vender sazhel in si terdno
persadeval te resnizhno ljubiti, ker
vidim, koliko sa-me storish, de bi
mojo ljubesen sadobil? — Moj Bog
in Gospod! sdej shelim le sato she
na svetu shiveti, de bi tebe samiga
ljubil, tebi samimu slushil. Kaj mi
bo fizer moje shivljenje pomagalo,
zhe ga popolnama k' tvoji ljubesni in
k' tvojimu dopadenju ne obernem,
ker si tudi ti svoje shivljenje popol-
nama sa-me dal? Kdo pa drugi sa-
slushi vso našho ljubesen, kakor ti,
o moj prelepi, prijasni, dobrotljivi,
preljubesnjivi Bog! Moje shelje so,
de bi moja dusha, kadar se tvoje
ljubesni spomni, od ljubesni do tebe
vsa vneta bila; moja resnizhna volja
je, de bi jest, kader slishim besede:
„jasli, krish, sakrament“, vse-
lej shelel velike teshave is ljubesni
do tebe terpeti, ker si ti, o Jezus!

tolikanj velizih teshav in grenkih britkost is ljubesni do naf preterpel.

Daj mi gnado, o moj Bog! de pred ne umerjem, preden is ljubesni do tebe kaj dobriga ne storim, in veliko sopernika ne prestojim.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Jest sim lepa oljka na polji, *) is ktere bres nehanja olje usmiljenja tezhe. Na polji stojim, sato de me vsi lahko vidijo, in k' meni perbeshe.“

Tako nam govori Marija, nashadobrotljiva mati in usmiljeno perbeshalishe vseh spokornih greshnikov. — Rezimo ji tedaj s' svetim Avgushtinam: „Spomni se, o milostiva

*) Sir. 24, 19.

deviza Marija! de nikdar ni bilo slifhati, de bi kdo, ki je per tebi pomožhi ifkal, s apushen bil.“ — O dobrotljiva mati Marija! terdno saupam, de me ne bosh med vsemi, ki per tebi pomožhi ishejo, nar perviga bres pomožhi pušila. K' tebi, o uſmiljena mati Marija! povs-dignem s' saupanjem svoje ferze in svoje ozhi, in te ponishno profim, potolashi pravizhno jesu trojiga fina Jezusa Kristusa, kteriga sim jest ubogi greshnik tolikokrat rasshalil; sprosi mi spet njegovo sveto gnado, sprosi mi odpuschenje grehov, poboljšanje mojiga shivljenja, milostivo sodbo strashni sodni dan, kader bom mogel pred vfigavednim ojstrim sodnikam od zeliga svojiga shivljenja odgovor dati.

O uſmiljena mati! sprosi mi gnado, de bi sa Bogam vselej per tebi pomožhi ifkal.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.)

Sedmo obiskanje.

„**G**lej, jest sim per vas vse dni do konza sveta.“ *) Nash ljubesnjivi in svesti pastir, kteri je sa nas, ki smo njegove ovzhize, svoje shivljenje dal, ni hotel po smerti od nas odlozhen biti. „Glejte, pravi, moje preljube ovzhize! jest sim smiram per vas; is ljubesni do vas sim v tem presvetim sakramentu prizhujozh; tukaj me bote vselej najdli, kader bote le hotli, kjer sim smiram perpravljen vam pomagati, vas varovati, in s svojo prizhujoznoščjo rasveseliti; nikdar vas ne bom sapustil, dokler bo svet stal, in dokler bodo ljudje na svetu prebivali.“

Ta nebeshki Shenin, pravi s. Peter Alkantarjan, ni hotel, de bi nje-

*) Mat. 28, 20.

gova preljuba nevesta na semlji, s. zerkev, tako delezh odlozhena od nebes toliko zhaza sama bres njegove drushine ostala; sato je ta presveti sakrament postavil, v' kterim je sklenil resnizhno prizhujozh per njej ostati. — Ali bi nam bil samogel nash dobrotljivi Jesuf ktero imenitnishi in boljshi drushino dati, kakor to?“

O moj preljubesnjivi Bog in Svezizhar! prishel sim te obiskat, in shelim ti per tem obiskanji vso ljubesen skasati; ali sposnati moram, de, kader ti mene obishefh, mi she veliko vezhi ljubesen skashefh, ker per svetim obhajilu v' moje serze pridefh. Takrat mi nisi le famo prizhujozh, ampak si moja jed, in se na tanko s' menoj sklenefh, tako, de lahko po pravizi rezhem: O moj Jesuf! sdej si ves in popolnama moj! —

Ker se tedaj ti ves in popolnama meni dash, se saref spodobi, de se tudi jest ves in popolnama bres sadershka tebi dam. — Ali jest sim sanizhljiv zherv; ti pa, o Jesuf, si

moj vezhni Bog! — O Jesuf, vezhna
 ljubesen, vse ljubesni vredna dobrota!
 kdaj bo vender tisti frezhni zhaf pri-
 shel, de te ne bom le s' besedo lju-
 bil, ampak tudi v' djanji skasoval,
 de shelim le twojo voljo dopolnovati,
 de shelim ves tvoj biti, de si ti edi-
 na ljubesen moje dushe? Ti mi lah-
 ko to gnado skorej dodelish. Profim
 te, o moj usmiljeni Jesuf! po saflu-
 shenji tvoje presvete kervi, daj mi
 gnado, de tvoja boshja ljubesen mo-
 jo lastno ljubesen premaga, de po-
 polnama sebi odmerjem, in le tebi
 shivim. Ti, o Bog, slifhish molitve
 vseh ljudi, in vse nashe misli vesh;
 profim te, poslushaj dans tudi moje
 proshnje in sdihovanje moje dushe,
 ktera le tebe ljubiti refnizhno sheli.
 — Tebe, o neskonzhna dobrota! she-
 lim is zele mozhi ljubiti; twojo pre-
 ljubesnjivo, presveto voljo shelim v'
 vseh rezheh na tanko dopolnovati; te-
 bi famimu shelim do konza svojiga
 shivljenja svesto slushiti is sgol lju-

besni do tebe, de ti veselje storim,
in tvoje sveto dopadenje sadobim. —

O preljubi sin Marije! o presve-
ti Šin vezhniga Ozheta! vsemi si mo-
jo voljo, moje serze, vse moje na-
gnjenje, in vse kar sim, in kar imam,
in daj mi samiga sebe; sakaj moja
dusha le tebe ishe, le tebe sheli, le
po tebi sdihuje, o preljubesnjivi She-
nin moje dushe!

O Jesus! vsemi me meni, in daj
me sebi!

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

Usmiljena, preljubesnjiva mati
Marija! zela sveta zerkev te imenuje
nashe upanje, in v' tem imenu k'
tebi klizhe. Bodi tedaj tudi moje u-
panje, o mogozhna deviza Marija!
— Sa Bogom postavim svoje nar ve-

zhi saupanje na-te; ti si nam Jezusa rodila, ti si njegova prava mati; on je bil tebi popolnama pokoren, dokler je na svetu bil, kakor dober otrok svoji ljubesnjivi materi; on je rad tvoje proshnje poslunal, kar si ga profila, je storil. Sdej, ko si per njem v' nebesih, te she smiram svojo mater sposna, in smiram s' dopadenjem tvoje proshnje poslusha, in jih rad uslishi. Sato imamo tako saupanje v' tvojo proshnjo, in sato te imenuje tvoj slushabnik, s. Bernard sastavo nashiga upanja.

K' tebi naj tedaj perbeshi, kteri she obupati hozhe, in po tvoji proshnji bo gotovo upanje in pomozil sadobil. — O usmiljena mati! zhe ti s' svojo proshnjo tudi take v' nebesi perpravish, kteri savoljo velikosti svojih pregreh she skoraj obupajo; pomagaj tudi meni ubogimu greshniku ker smiram terdno upam v' tvojo veliko ljubesen in v' tvojo mogozhno proshnjo per Bogu.

Svetà Marija, mati boshja! profi
sa-me Jesusa, de se milostivo osre
v' me ubosiga greshnika.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh
na 19. strani.*)

Osmo obiskanje.

„Vstani, in hitro pridi, moja
prijatliza.“ *) — Jesus Kristus v'
prefvetim sakramantu vsako dusho,
ktera ga obishe, s' temi besedami
nagovori, kakor nevesto v' visoki
pesmi: „Ljuba dusha! ki me tukaj
obishest, vsdigni se is svoje revshine;
glej, jest sim sato tukaj prizhujozh,
de te s' gnadami obdarujem; pridi,
in perblishaj se k' meni; ne boj se
moje visokosti, sej je moja visokost v'
tem sakramantu vsa sakrita, sato de

*) Vis. Pes. 2, 10.

se me prevezh ne bojish in de vezhi
saupanje imash. — Moja prijatliza!
sdaj nisi vezh moja sovrashniza ; sdaj
te ljubim, ker me tudi ti ljubish;
sdaj si lepa, in to lepoto ti daje mo-
ja gnada. Pridi, perblishaj se k' me-
ni, profi me s' velikim saupanjem sa
vse to, kar od mene prejeti shelish.“

Sveta Teresija pravi, de je veliki
kralj vezhne zhasti sato svojo visokost
sakril, in se v' podobo kruha podal,
de bi se mu s' vezhi ljubesnijo in s'
bolj terdnim saupanjem perblishali.
— Perblishajmo se tedaj k' usmilje-
nimu Jесusu s' perferzhno ljubesnijo
in s' terdnim saupanjem ; sklenimo
se s' njim, in ga is ferza njegove
gnade profimo.

Ah, kako veliko bi moglo moje
veselje biti, ker mi je sdej perpushe-
no snajti se tukaj pred teboj, o Je-
sus v' presvetim sakramantu ! pred te-
boj, o vezhna ljubesen, ki tako ne-
skonzhno mojo dusho ljubish ! — O,
vse dushe, ktere Boga ljubite, kjer-
koli se snajdete, v' nebesih ali na

semlji! skashite s' menoij in sa-me
 mojimu Jесusu v' tem presvetim sa-
 kramantu ljubesen, zhaſt in hvalesh-
 nost. — O Marija, moja preljubesnji-
 va mati! tudi ti mi pomagaj, Jесusa
 prav ljubiti. — In ti, o vse ljubesni
 vredni Bog! ti sam ushgi v' mojim
 serzu ogenj svoje boshje ljubesni, de
 bo moje serze le tebi dopasti shelelo,
 de bo moja volja popolnama tebi
 vdana in de bosh le ti gospodar zhes
 vse, kar sim, in kar imam. Tebi
 dam v' dar svoj um in svoj spomin,
 de nikedar ne posabim, kaj mi je
 twoja dobrota storila; tebi dam v' dar
 svoje serze, de bo tebe zhes vse, in
 vse drugo le savoljo tebe ljubilo; te-
 bi dam v' dar svojo dusho, in vse,
 kar je mojiga, de bom sdaj in vezh-
 ne zhase ves twoj. Kar sim, in kar
 imam, naj bo vse v' twojo slushbo o-
 bernjeno in v' povishanje twoje zha-
 sti. — Perserzhno shelim, o Jесuf,
 ljubljeni Shenin moje dushe! de bi
 vſi ljudje twojo gorezho ljubesen prav
 sposnali, ki jo do njih imash, de bi

si potlej bolj persadevali twojo ljubezen s' ljubesnijo povrazhevati, in twojo presveto voljo tako na tanko dopolnovati, kakor sapovedujesh, in kakor se spodobi. — Ah! de bi te vsaj jest, o prelepi Bog, o vezhna ljubezen! zhes vse ljubil! — Dans terdno sklenem s' twojo gnado in pomozhjo vse to storiti, kar ti je dopadljivo, vse to opustiti, kar vem, de ni po twoji volji, naj mi bo she tako te shavno, naj per tem vse sgubim, tudi svoje shivljenje.

Šrezhen sim, zhe vse sgubim, de tebe najdem, o moj Jesuf, moj Bog in Gospod, preljubi Shenin moje dushe!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Kdor je majhen in poništen, naj pride k' meni.“ — Ta-

ko naf klizhe Marija , kakor otroke ,
kterim je treba skerbne matere , de
jih varuje in vodi ; in naf vabi , de
bi se k' njej obernili , ker ni nobene
bolj skerbne in ljubesnjive matere ,
kakor je Marija . Veliko je ljubesnji-
vih in skerbnih mater na svetu ; ali
ljubesen vseh drusih mater je le sen-
za Marijne ljubesni , do naf .

O Marija , moja preljubesnjiva
mati ! vem , de me perferzhno lju-
bish ; vem , de me veliko bolj lju-
bish , kokor sim vreden ; vem de ti
sa Bogam nar bolj mojiga svelizha-
nja shelish . — O Marija ! pokashi ,
de si moja mati ; do konza svojiga
shivljenja si bom persadeval ſ' posne-
manjem tvojih zhednost ti tvojo lju-
besen povrazhevati .

*(Sdej opravi profnjo , ki jo najdesh
na 19. strani.)*

Deveto obiskanje.

Sveti Janes pishe, (v' skriv. rasod. 1, 13.) de je vidil „enaziga zhlo-vekovimu sinu, kteri je bil zhes persi s' slatim pasam prepan.“ — tako je Jesus v' presvetim sakramen-tu. Njegovo serze je napolnjeno s' obil-nostjo gnad, ki so vezh vredne, kakor vse slato, in jih vsakimu dodeliti sheli, kteri jih profi. — Kakor ljubesnji-va in fkerbna mati svoje nedolshno dete s' veliko ljubesnijo preshivi; tako naš Jesus v' presvetim sakramantu s' veliko ljubesnijo perzhakuje, de pride-mo, in ga gnad profimo, ktere našho dusho v' vezhno shivljenje ohranijo. — Jesus bolj sheli nam svoje gnade da-jati, kakor mi shelimo jih prejemati.

O dobrotljivi Jesus, preljubesnji-vi Šin nebeshkiga Ozheta! sposnam,

de si ti med všim nar bolj nashe ljubesni vreden; shelim nar vezhi ljubesen do tebe imeti. — Dobro sizer vem, de nisim vreden tebe ljubiti, ker sim te she tolkokrat, kakor nekdaj Juda s' gréham prodal; vem, de nisim vreden se k' tebi perblishati, in te obiskati, kakor te sdaj tukaj v' presvetim reshnjim telefu obishem. — Ali to mi saupanje daje, ko vem, de ti moje ljubesni mozhno shelish, in vem, de ti moje serze, desiravno ti je bilo do sdaj tako nesvesto, vender she ljubish. Sato mi she shivljene ohranish, in mi she gnado da jesh, desiravno sim she vezhno smert saflushil. Vidim, de saref ne shelish moje smerti, ampak le de bi se spreobernil in spokoril, in de bi vezhno shivel.

Vsemi me tedaj, o moj Bog, nar vezhi dobrota, vezhna ljubesen! vsemi me popolnama v' svojo oblast. Tebe samiga isvolim sdaj ediniga Gospoda mojiga serza, in to revno serze ti sdaj darujem, o Jesus! in te

ponishno prosim, nikar ne saversi te-
ga daru, desiravno je tebe popolna-
ma nevreden, temuzh daj mi gnado,
de svoje serze zhe dalej bolj pobolj-
sham, de vse is njega istrebim, kar
je tebi soperniga, de ga smiram bolj
in bolj od posvetnih rezhi odtergam,
in popolnama k' tebi obernem. Daj
mi, o Jesuf! tebi dopadljivo serze,
de te bo svesto ljubilo in vso tisto
ljubesen ti povernilo, ktero ti je bi-
lo dolshno, pa je do sdaj le stvari
ljubilo. — O moj Jesuf! pridi ti sam
v' moje serze, in ushgi v' njem ogenj
svoje boshje ljubesni, de bom le te-
be zhes vse ljubil, vse drugo pa le
v' tebi in savoljo tebe in po tvojim
dopadenji. — Daj mi pray sposnati,
de ti v' takim serzu ne moresh pre-
livati; ktero ni tvojimu serzu podo-
bno; le v' ponishnim, poterpeshljivi-
vim, krotkim in dobrotljivim serzu
najdesh ti, o Jesuf! dopadljivo sta-
novanje.

O Jesuf, moj Bog in moj Go-
spod! tebe zhes vse ljubiti, in tebi

smiram bolj podoben biti , to sdaj terdno sklenem.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Marija je, kolikor je stvari mogozhe , popolnama Jесusu , svojimu preljubimu Šinu , enaka ; je tedaj tudi neisrezheno dobrotljiva in usmiljena , in nizh je bolj ne veseli , kakor nam ubogim greshnikam pomagati. Shelje Mariine nam pomagati so tako velike , de smiram ifhe nam od Boga she veliko vezh gnad in dobrof sprositi , kakor mi sami profimo in shelimo.

O Marija ! po vsi pravizi sr imenovana mati milosti . O , kako neisrezheno me to veseli , de je dobrotljiva mati Jесusova tudi moja mati . — Saref smo srezhni kristjani , ker je vezhni Bog nash dobrotljivi Ozhe ,

usmiljeni Jesuf nash ljubesnjivi brat,
in mati milosti Marija nasha skerbna
in dobra mati. — O, moja preljubes-
njiva mati Marija, kako perserzhno
vesel sim te velike frezhe! Nisim si-
zer vreden tvoj otrok imenovan biti,
ker ti shelish, de bi tvoji otrozi vsi
tebi enaki bili, jest sim ti pa she ta-
ko malo podoben; ali nikar me ne
saversi, ljuba mati Marija! sej si smi-
ram persadevam, in si hozhem v' pri-
hodnje she bolj persadevati tebi smi-
ram bolj enak biti. Sej so mi tvoji
prelepi sgledje vedno pred ozhmi; le
prosi Jezusa, de mi gnado da vselej
svesto ravnati po tvojih svetih sgledih.

O Marija! kolikor vezhi je moja
nepopolnamašt in nevrednost, toliko
obilnishi naj bo tvoja proshnja sa-me.
— Veliko ljubesen do tebe si mi od
Boga sprofila, sprofisi mi she vezhno
svelizhanje! —

*(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh
na 19. strani.)*

Defeto obiskanje.

„**O** nespametni otrozi sveta! pravi s.
Avgushtin, kod ishete svojiga veselja?
Pridite k' Jesusa, le on samore vashim
serzam tisti pokoj dati, kteriga ishe-
te.“ — Moja dusha! ne bodi tako
nespametna; ifhi le famiga Boga, ifhi
svoje nar vezhi dobrote; le v' njem
in is njega je vse, kar je dobro. In
zhe ga shelish hitro najti, glej tukaj
je v' presvetim sakramantu. — Govo-
ri s' njim odkrito serzhno, kar shelish,
on te bo rad poslusal; ravno sato
je tukaj v' sakramantu s. reshnjiga te-
lelsa prizhujozh, de te uslishi in oveseli.

Ni vsakimu podloshnimu perpu-
sheno, pred svojiga kralja iti, in s'
njim govoriti; nekteri smejo le po
kraljevih slushabnikih svoje proshnje
kralju na snanje dati. — Pred te pa,

o nar vikshi kralj vezhne zhaſti!
 sme nar revniſhi uboſhiz ſtopiti, in
 ſme, dokler ſam hozhe, ſ' teboj go-
 voriti. V' preſvetim sakramen tu naſ
 ljubesnji vo perzhakujeſh; in shelish,
 de pridemo, in ſe ſ' teboj od ſvojih
 teshav in potreb in vſiga, kar naſ na-
 duſhi in na teleſu ſadene, ſ' ſaupa-
 njem pogovarjamo. — Kralji in ze-
 ſarji na ſvetu ne dajo vſaki zhaf lju-
 dem pred-ſe; teshko je pred-nje pri-
 ti, in teshavne in fitne ſo ſhege, po-
 kterih ſe mora obnaſhati, kdor hozhe
 ſ' njimi govoriti. Ti pa, o Jeſu v'
 preſvetim sakramen tu! vezhni kralj
 nebef in ſemlje! ſi nozh in dan per-
 pravljen, naſ pred-ſe puſtiti; in na-
 ſe uboſhniji zhlovek ſme ſ' teboj odkri-
 toſerzhno, kakor ve in ſna, govoriti.

O preſveti sakramen t vezhne lju-
 besni! kadar te per ſvetim obhajilu
 ſavſhijemo, ali kadar te na altarji
 prižhujozhi ga molimo, uſhgeſh veliko
 ſerz ſ' ognjem ſvoje ſvete ljubesni ta-
 ko, de ſe nad twojo nefskonzhno do-
 broto ne morejo nazhuditi, in de vſe

svoje shelje in misli k' tebi povsdi-
gnejo in le v' tebi shivé. — O Jesuf!
ushgi tudi moje mlazhno in revno
ferze s' svetim ognjem svoje boshje
ljubesni! Šej vidish, kako neisrezhe-
no shelim tebe samiga ljubiti, in v'
tvoji ljubesni shiveti in umreti.

O moj Bog! sdaj srozhim popol-
nama in sa vselej tvoji neskonzhno
dobrotljivi skerbi vse svoje namene
in shelje, vse svoje nagnjenje in u-
panje, svojo dusho in telo in vse.
Tebi se ves dam, in tvoj shelim
biti in ostati; stori s' menoj po svo-
jim dopadenji. Sdaj se nozhem ni-
kedar vezh zhes to pertoshiti, kar
ti storish, in kar ti meni poshljesh,
ker dobro sposnam, de to vse pride
is tvojiga ljubesnjiviga ferza, in je
moji dushi v' svelizhanje. Sadosti mi
je vediti, de je to tebi dopadljivo,
in tedaj je tudi meni prav, sdaj in
vezhne zhase. Naj se vselej tvoja vo-
lja s' menoj sgodi; popolnama se she-
lim skleniti s' tvojo boshjo voljo, sa-
kaj ona je nar svetejshi, nar boljshi,

nar lepshi, nar popolnishi in nar lju-
besnjivshi. — O presveta volja bosh-
ja! kako prijetna si mi ti! ſ' teboj
shelim ſklenjen biti v' shivljenji in v'
ſmerti in vſo vezhnost; kar je tebi
dopadljivo, naj tudi meni dopade;
kar je tebi soperno, naj bo tudi me-
ni. — O moj Jefuf, moj Bog in Go-
ſpod! daj mi gnado, v' prihodnje le
tebi shiveti; le ljubiti, kar ti ljub-
iſh, le storiti, kar ti sapovesh. O,
ko bi mogel is ljubesni do tebe u-
mreti, ker fi tudi ti is ljubesni do
mene umerl, in fe mi v' preſvetim
ſakramentu veſ dash! — Sdaj saver-
ſhem in obſhaljujem tisti zhab svoj-
ga shivljenja, v' kterim ſim le po-
ſvoji hudobni volji shivel, in tvoji
preſveti volji naſproti ravnal.

O preſveta volja boshja, o pre-
ſveti, preljubesnjivi Bog! tvoje naj
bo moje ſerze, ti kraljuj v' njem,
in vſe ſvoje ſovrashnike is njega pre-
ſheni.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)
Na 16. ſtrani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

„Per meni je bogastvo... de tiste, ki me ljubijo, obogatim, in njih saloge napolnim.*)
 — Te besede s. pisma se smejo tudi na Marijo, nebeshko kraljizo, oberniti; sakaj ona res vsakimu, kteri va-njo saupa, in per njej pomozhi ifhe, obilne gnade od Boga sadobi.
 — Ljubimo tedaj Marijo, in sa Bogam nar bolj va-njo saupajmo, in v' vseh dushnih in telesnih potrebah per njej pomozhi ifhimo. Nikedar ne bo bres pomozhi in oveseljenja ostal, kdor se v' svojih teshavah k' mogozhni nebeshki kraljizi poda. Bog je Marii frozhil saklad svojih gnad, in rad vidi, de mi revni in sapusheni otrozi Evini k' usmiljeni nebeshki materi perbeshimo, kadar smo v' potrebah in teshavah.

*^o) Prip. 8, 18. 21.

O Marija, mogozhna nebeshka kraljiza! osri se na-me, ubosiga greshnika, ker dans per tebi pomozhi in tolashbe ishem. Vem, de je tvoje veselje revnim pomagati, in greshnike na pot prave pokore perpeljati. Prosim te tedaj, o ljuba deviza Marija! sprosi mi od Jezusa resnizhniga duha pokore; sprosi mi gnado, de bom boshjo voljo vselej prav sposnal, in jo tudi vselej na tanko dopolnil; sprosi mi tudi stanovitnost v' dobrim do konza mojiga shivljenja.

O Marija! ti mi samoresh nebesa sprofisti, in imam upanje, de mi jih bosh sprofila.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.)

Enajsto obiskanje.

„Persadevajmo si, kar je mogozhe, pravi s. Teresija, de se od svojiga ljubiga pastirja Jezusa Kristusa ne odlozhimo, in de predelezh od njega ne saidemo; sakaj pastir tiste ovzhize, ktere so rade blis okoli njega, vselej bolj ljubi, sa-nje skerbi, in jim raji kaj da, kakor tistim, ki ga rade sapsuhajo. Vzhafi jim she kruha, ki ga sam je, kak koszhik poda. In kadar se perméri, de pastir saspi, mu tudi takrat v' shkodo ne vtekó, ampak svesto okoli njega ostanеjo, dokler se ne sbudi; in potlej jih she raji ima.“ —

Glej, moj Jezus, moj preljubi nebeshki pastir! jest shelim tudi twoja svesta ovzhiza biti, in shelim ves zhaf svojiga shivljenja in vso vezhnost tako bliso tebe biti, kakor se sdaj tu-

kaj snajdem pred teboj, o Jesuf v' presvetim reshnjim telefu. Daj mi, o usmiljeni nebeski pastir! daj mi tako gorezho ljubesen do tebe, kakor jo tvoje nar svestejshi ovzhize imajo.

O moj Bog! tavshentkrat bodi sahvaljen sa sveto vero, ktera me uzhi, de je v' nar svestejshim sakramantu, v' presvetim reshnjim telefu, sam Jesuf Kristus v' podobi kruha resnizhno in is gol ljubesni do naš prizhujozh. — O moj Jesuf! to jest ſ' tvojo gnado in pomozhjo bolj terdno verujem, kakor ko bi te s' lastnimi ozhmi tukaj vidil; sakaj moje mesene ozhi me lahko golufajo, in me tudi ref velikokrat golufajo; ti pa, o vezhna resniza! me ne moresh nikedar golufati. S' ozhmi vere te vidim v' posvezheni hostji, o nar vikshi Bog in Gospod, kralj nebel in semlje, moj dobrotljivi Svelizhar!

Kakor ſi ti, o Jesuf! moje upanje, moje svelizhanje, moja mozh in moje oveseljenje; tako shelim, de bi bil tudi moja edina ljubesen, na kte-

ro naj bodo obernjene vse moje misli, vse moje shelje. — Vezhna zhaſt in hvala bodi tebi, o Jesuf v' ſvitlim raji! Tvoja boshja zhaſt in twoje nebeſhko svelizhanje, ktero vſhivash na deſnizi Boga Ozhetu, mi vezhi veſelje ſtori, kakor vſe, kar samorem jeſt, ſlaba ſtvar, tukaj in v' vezhnosti veſeliga vſhivati. To je moje narvezhi veſelje, ker te v' duhu vidim na boshjim tronu, obdaniga od tavshent in tavshent nebeſhkikh duhov, kerti ti vezhno zhaſt in hvalo pojo.

O Jesuf ! vezhna ljubesen, ti ſam ſi vſe ljubesni vreden; ſtori, de te reſnizhno ljubim, de ti ſvojo ljubesen v' djanji ſkasujem. Naj nopolni twoja boshja ljubesen moje zelo ſerze, in naj is njega vſe preſhene, kar mi ljubesen do tebe manjsha. Moja volja, moj um in ſpomin, moje na‐gnjenje in moji poz hutki naj bodo flushabniki twoje ljubesni; vſe, kar je v' meni, naj bo popolnama tebi pokorno.

O sveti Šerafi, ki se tukaj snajde te okoli Jezusa v' presvetim reshnjim teleſi! o kako frezjni ſte vi, ker imate tako gorezho ljubesen do njega! Profite ga sa-me, de bi ga tudi jeſt toliko ljubil, kolikor je mojimu revnimu ſerzu mogozhe, in de bi ga kedej s' vami vred v' nebefih vezhno ljubil.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)
Na 16. strani.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

„Šrezen je zhlovek, kteri mene poſluſha, in kteri vſak dan na mojih vratih zhuje.*)— Šrezen je, kdor, ko berazh pred vratmi bogatiga zhloveka, vſak dan pred vratmi Mariine milosti zhuje, in daru boshjih gnad zhaka. Še veliko frezhnishi je pa, kdor ſi sveſto

*) Prip. 8, 34.

persadeva po Mariinih sgledih shiveti, in njene presvete zhednosti posnemati.

Moja preljuba mati Marija! osri se na-me revniga uboshza, ki se snajdem pred vratmi tvoje milosti, in ne saversi moje proshnje. Jest vidim s' velikim veseljem nad teboj take lepe zhednosti, kakor jih nad nobenim drugim svetnikam ne najdem. Ah, kako perserzhno shelim, vsaj nekoliciko teh zhednosti imeti, ki jih nad teboj vidim, posebno tvoje ponishnosti, zhilstosti in velike ljubesni! O Marija! sprosi mi od Boga vse zhednosti, kte-rih mi je v' svelizhanje treba; posebno te profim, sprosi mi ponishno serze, de bom svojo veliko dushno revshino in nevrednost sposnal, in tako boshjih gnad se bolj vredniga storil; sprosi mi zhisto serze, de se bom nar manjshiga greha bolj bal in varoval, kakor nar vezhi zhafne nesrezhe; sprosi mi ljubesnjivo serze, de bom samogel Jesusu toliko ljubesni skasati, kolikor sim mu je dolshan,

in de bom tudi tebe tako ljubil, kakor nar boljšhi otrok svojo dobrotnivo mater.

O Marija, moje upanje! pridi mi v' vseh potrebah s' svojo prošnjo na pomozh.

(*Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesh no 19. strani.*)

Dvanajsto obiskanje.

„Bog je ljubesen; kdor v' ljubesen ostane, ostane v' Bogu, in Bog v' njem.“ *) — Kdor Jezusa ljubi, ostane smiram per Jezusu in v' Jezusu, in Jezus ostane v' njem. — „Kdor mene ljubi, pravi Jezus, ga tudi moj Ozhe ljubi, in bova k' njenemu prishla in per njem prebivala.“

Kader je imel s. Filip Neri na smertni postelji obhajan biti, je na

*) I. Joan. 4, 16.

ves glaf rekel, ko je mashnik s' svetim reshnjim telefam v' hisho stopil:
 „Glejte mojo edino ljubesen, glejte moje edino veselje! Hitro mi dajte mojo ljubesen savshiti!“ — Ravno tako naj tudi vsak, kteri pride Jezusa Kristusa v' presvetim reshnjim telefu obiskat, is serza rezhe: Tukaj je moja edina ljubesen, tukaj je moje edino in nar vezhi veselje na tem svetu, in na unim vso neskonzhno vezhnost.

O moj Jezuf! moj Bog in Gospod! ti sam nam povedh, de, kdor bo tebe ljubil, njega bosh tudi ti ljubil, in bosh v' njem prebival, in ga ne bosh sapustil. To me mozhno perganja k' ljubesni do tebe. Ljubim te, o vezhna ljubesen! kolikor mi je mogozhe, pa te she veliko bolj ljubiti shelim. Stori zhe dalej vezhi mojo ljubesen, o Jezuf! in ljubi tudi ti mene, sakaj zhe sim od tebe ljubljen, mi je ljubshi kakor bogastvo vfiga sveta. Pridi, o Jezuf! in prebivaj v' meni, ne sayersi revniga prebivalisha, ktero sim ti v' svojim ser-

zu perpravil. Revno je, grosno revno,
 in ni vredno te sprejeti; vender te
 profim, de pridi va-nj, in popravi
 si ga, de ti bo popolnama dopadljivo.
 — Ostani, o Jesuf! vedno v' mojim
 serzu. — Pa sej vem, de po svoji
 neskonzhni ljubesni rad v' mojim
 serzu ostanesh, zhe te le sam ne pre-
 shenem is njega. Profim te tedaj,
 moj dobrotljivi Svelizhar! daj mi
 gnado, de te nikedar vezh s' kakim
 greham is svojiga ferza ne preshe-
 nem. To sim do sdaj velikokrat storil,
 in ravno to se utegne v' prihod-
 nje tudi she sgoditi; ali profim te,
 moj Bog! nikar te hudobije ne per-
 pusti, nikar ne perpusti, de bi ti
 jest tako nehvaleshnost skasal, de bi
 tebe, svojo nar vezhi dobroto, ki mi
 vsak dan tolikanj gnad in dobrod
 delish, is svojiga ferza preganjal. In
 vender se utegne ta hudobija in ne-
 hvaleshnost she sgoditi. Torej te pro-
 sim, o Jesuf! zhe je twoja sveta volja,
 pusti me rajshi umreti, de te neham
 shaliti, in de se s' teboj sklenem v'

vezhni ljubesni. Resnizhno, to so moje shelje, to je moje upanje, ali vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi. — O Jesuf! stori me vredniga tvoje ljubesni; stori, de te bres nehanja ljubim, in v' tvoji ljubesni svoje nar vezhi veselje najdem. Daj mi gnado, de savoljo tebe tudi svojiga blishnjiga ljubim, kakor ti sposnati, in si k' serzu vseti, de ti je to, kar svojimu blishnjimu savoljo tebe storim tako prijetno, kakor ko bi tebi storil.

O moj Jesuf! na tem svetu in na unim vse vezhne zhase nizh tako ne shelim, kakor tebe ljubiti, in od tebe ljubljen biti.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

,Kdor si persadeva meni flushiti, pravi Marija, ne bo greshil; in

kdor si persadeva tudi druge na to perpraviti, de me prav sposnajo in ljubijo, bo vezhno shivljenje sadobil.“

Torej terdno sklenem, o Marija', nebeshka kraljiza! vselej in povsod per vsaki perloshnosti, kjer bom le mogel, od tvojih zhednosti in od tvojiga pozheshenja s' ljudmi govoriti, de bi koga k' vezhi ljubesni do tebe obudil. — Profim te, pomagaj mi v' tem persadevanji; stori me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! Šrezhen je, kdor te vredno hvali, in twojo zhaſt na ſvetu povishuje; frezhen je, kdor te prav poſnema, in po tvojih ſvetih ſgledih shivi; frezhen je, kdor te prav ljubi, sakaj ljubesen do tebe je nar gotovshi snamnje vezhniga svelizhanja, in ta ljubesen je nar lepſhi dar gnade boshje. Stori me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! in daj mi mozh soper twoje ſovrashnike. Šprofi mi mozh in ferzhnost, de nikoli ne perpuſtim, de bi kdo vprizho mene kaj tebi v' nezhaſt govoril.

O de bi te vſi ljudje zhaſtili in
ljubili, ker te ſam Bog vekomaj lju-
bi in zhaſti!

(*Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdeſh
na 19. ſtrani.*)

Trinajſto obiſkanje.

„Moje ozhi in moje ſerze bo-
do tam vſe zhafe. *) — To zha-
ſtitljivo in veselo obljubo ſi ti, o
Jesus! ljubesnjiwo dopolnil v' preſve-
tim sakramentu, v' kterim nozh in
dan med nami prebivash. Ne le po-
dnevi ſi per naſ v' naſhih zerkvah,
de te obiſkujemo, molimo, in ſe
twoje druſhine veſelimo, ampak tudi
po nozhi oſtanesh med nami, deſi-
ravno ſe zerkve ſapro, in te nobeden
ne pride molit in zhaſtit. O Jesus!

*) III. Kralj, 9, 3.

tvoja neskonzhna ljubesen do naš to
stori. Twoje veselje je med zhlovesh-
kimi otrozi biti, ker naš bolj ljub-
ish, kakor samorejo staršhi svoje o-
troke ljubiti. —

O preljubesnjiyi Svelizhar! tvoja
nesapopadljiva ljubesen do naš bi naš
mogla vse perganjati, de bi tudi mi
radi smiram per tebi bili, de bi te
radi v' presvetim reshnjim telefu obi-
skovali, in se per tebi tako dolgo po-
mudili, dokler bi ne bili persiljeni
te sapustiti; in tudi potlej bi te sme-
li le po telefu sapustiti, našhe serze
bi pa moglo nozh in dan per tebi
oštati, ker tudi ti, o usmiljeni Jesuf!
nozh in dan v' tabernakeljnu osta-
nesh v' presvetim sakramantu, in naš
perzhakujesh, de te pridemo zhaſtit
in molit, de ti svoje teshave in po-
trebe potoshimo, is kterih nam tako
rad pomagash, zhe ſ' terdnim saupa-
njem pred ſvetim reshnjim teleſam
pomozhi ifhemo. Tukaj ti sam pre-
bivash, o milostivi kralj nebefhki! in
frezhen je, „kdor pride, kader

mu-je pomozhi treba, s' saupa-njem pred sedesh tvoje milo-sti; tukaj usmiljenje sadobi, in gnado najde.“ *)

Resnizhno, o moj Jesuf! v' pri-hodnje si bom terdno persadeval, smiram s' teboj sklenjen ostati, in tvoje dopadenje smiram bolj in bolj saflushiti; sato ti darujem svojo voljo in vse svoje shelje, de bom vsaj v' duhu smiram per tebi ostal, ker ne morem po telefu smiram tukaj biti. — O, kako bi jest frezhen bil, ko bi samogel nozh in dan smiram v' te misliti! —

O Jesuf, preljubesnjivi shenin nashih dush! ti se v' tem presvetim sakramenetu snajdesh posebno sato, de se svojim ljubim nevestam savshiti dajesh. Ali od ene strani naš strashi tvoja neskonzhna visokost in svetost, in naš odvrazha od prejemanja tega nar svetejshiga sakramento; sakaj kdo je vreden, tebe, praviga shiviga Bo-

*) Hebr. 4, 16.

ga prejeti? Od druge strani pa — o usmiljeni Jesus! kako samore nafha dusha bres tebe shiveti, ker ti sam pravish, de le, kdor tvoje meso je in twojo kri pije, pravo shivljenje v' sebi ima? — O dobrotljivi Jesus! ti prideš nashi slabosti na pomozh, in skrijesh svojo boshjo visokost in svetost v' ponishno podobo kruha, de si upamo k' tebi priti in te prejeti; sakaj ti neisrezheno shelish, de te prejemamo v' presvetim sakramantu.

Pridi tedaj, preljubi shenin moje dushe! pridi v' moje serze. Shelim s' teboj skleniti se, pa ker mi sdaj ni dano te resnizhno v' presvetim sakramantu prejeti, te profim, pridi s' svojo gnado in ljubesnijo v' moje serze, in ostani vedno v' njem. Vse, kar sim, in kar imam, naj bo tebi darovano. — O presveta ljubesen boshja! napolni moje serze, in ga popolnama v' svojo oblast vsemi; potrebi in isderi is njega vse, kar je she posvetniga in greshniga v' njem. — Nikar ne perpusti, o Jesus! de bi

jest, ko sim she tolilikokrat tebe, svojiga stvarnika, prejel, svoje serze od tebe odvrazhal, in na stvari navesoval.

Potegni me k' sebi, o Jesuf! F' prijetno oblastjo svoje ljubesni.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Sveti Bernard nas opominja, de ishimo gnade per Bogu po proshnji Marije devize. Ona nam samore in nam tudi sheli gnade sadobiti; ona je mati milosti boshje in posoda vseh boshjih gnad. Sato nas sama vabi, de k' njej pridimo, in per njej ishimo, kar nam je treba, ker vidi, kako smo revne stvari.

O preljubesnjiva mati Marija! jest, revni in sapusheni otrok Evin, pridem k' tebi, in te perserzhno prosim, nikar me nikedar ne sapusti; sej si ti moja preljuba mati, sprosi svoji-

mu otroku vse, kar na dušhi in na telesi potrebuje. Veliko gnad in dobrot si mi she sprofila; pa imam upanje, de vse to she ni dosti tvoji ljubesni. — O nar vikshi Gospa, nar prijasnishi kraljiza nebefhka! poglej milostivo na-me ubosiga greshnika, ki se s' velikim saupanjem v' tvojo proshnjo perporozham. Velik greshnik sim res, to moram sposnati, in drusiga ne saflushim, kakor vezhne shtrafenge. Ali boshja gnada, ktero shelim po tvoji proshnji od Boga sadobiti, me samore od grehov ozhistiti, s' Bogam spraviti in mi nebesa odpreti. Toraj perbeshim k' tebi, o Marija, perbeshalische vseh spokornih greshnikov! in te ponishno profim, spravi me s' Bogam, sprosi mi praviga duha pokore, sprosi mi odpuschenje grehov in stanovitno poboljshanje mojiga shivljenja.

Pod tvojo pomozh perbeshim, o sveta boshja porodniza! ne saversi moje proshnje v' mojih potrebah.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdeš na 19. strani.*)

Shtirnajsto obiskanje.

Preljubi Jesuf! slishim te v' tabernakeljnu rēzhi: „To je moje pozivalishe na vekomaj; tukaj bom prebival, ker sim si tukaj pozhivati isvolil.“ *) Ker si tedaj ti, o Jesuf! nashe altarje v' svoje prebivalishe isvolil, de si tukaj v' presvetim refhnjim telefu nozh in dan med nami, in ker to le is ljubesni do nas storish; se sareš spodobi tudi nashe serza s' ~~ivojimi~~ ^{ivojimi} mislimi in sheljami per tebi prebivajo, in v' tebi svoj mir in svoje narvezhi veselje najdejo. — O frezhne ste ve, kershanske dushe! ktere Jesusa zhes vse ljubite, in na zelim svetu

*) Pf. 131, 14.

nobeniga lepshiga in prijetnishiga prebivalischa ne najdete, kakor v' Jesusu, v' presvetim sakramantu! Šrezhen bom pa tudi jest, zhe se v' prihodnje na nobenim kraji ne bom s' vezhim veseljem snashel, kakor v' zerkvi pred Jesusam, v' presvetim reshnjim telesu!

Ah, sakaj sim toliko let svojiga shivljenja sam sebi to frezho odjemal, ker sim tebe, o Jesus v' presvetim sakramantu! vse premalo sposnal in premalo ljubil! — O to so bile nefrezhne léta, in is ferza sim jih sdaj shalosten! — Tebe pa zhastim in hvallim, o neskonzhno poterpeshljivi Bog! kteri si toliko zhaha mene nehvaleshnja greshnika voljno prenashal, in she ~~sas~~; s' menoj tako dobrotljivo poterpish. — ~~sas~~; o moj Bog! sakaj imash vender takо ~~r~~oterpljenje s' menoj? — Le sato, de bi me s' svojo poterpeshljivo ljubesnijo kedej premagal, in me popolnama sebi perdobil. — Ah, moj Bog! sdaj se ti ne bom vezh vstavljal, in ti ne bom vezh tako nehvalesen. Po vsi pravizi

in pameti se spodobi, de ves zhaf
 svojiga shivljenja, kolikor si mi ga
 she namenil, naj ga bo veliko ali
 malo, popolnama v' tvojo flushbo o-
 bernem; in imam upanje, o Jesus!
 de mi bosh gotovo pomagal, de se
 popolnama v' tvojo flushbo podam.
 Šej si mi she takrat dober bil, in fi
 mi veliko gnad in dobroš skasoval,
 ko sim te bil sapustil, in ko sim two-
 jo ljubesen sanizheval; kolikanj bolj
 smem sdaj upati, de mi bosh do-
 brotljiv, ker te sam ishem, in v' pri-
 hodnje tebe samiga zhes vse ljubiti
 shelim. Daj mi tedaj gnado, o usmi-
 ljeni Jesus! ker vidish, kako sem re-
 ven in slab; daj mi gnado tebe, vse
 ljubesni vredniga Boga, zhes vse ljubi-
 ti. Dopolni, o Jesus! moje shelje.
 Shelim te ljubiti is zele mozhi; she-
 lim te ljubiti zhes vse, kar je na
 semlji in v' nebefih; shelim te ljubi-
 ti bolj kakor svoje shivljenje. Toliko
 te ljubiti shelim, kolikor sim te
 ljubiti dolshan. — Is ljubesni do tebe
 mi je is serza shal, de sim te kdej

rasshalil. Odpusti mi, o milostivi Jezus! vse moje grehe, in daj mi, te prosim v' tvojim presvetim imenu, daj mi tako ljubesen do tebe, de te ne bom mogel nikedar vezh s' nobenim greham rasshaliti. — O Jezus, spreoberni me popolnama s' svojo sveto gnado; in naj vidi svet nad menoja veliki zhudesh tvoje vfigamogozhne ljubesni, de te bo moja dusha, ki ti je do sdaj tako nehvaleshna bila, v' prihodnje nar svestejshi ljubila! —

Ah, veliko prosim, in skoraj se mi prevelika sdi moja proshnja! — Ali glej, moj Jezus! v' tvojim imenu te prosim, ker saupam v' tvoje lastne besede: „Kar me bote v' mojim imenu prosili, bom storil.“ *) Ne glej tedaj na moje grehe in na mojo nevrednost, ampak na svoje ne-skonzhno saflushenje; in tako me uslisi.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jezus! de si mi tako dolgo sanashal. O, de

*) Joan. 14, 14.

bi ti jest mogel tvojo ljubesen s' ref-
nizhno ljubesnijo poverniti!

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O zhaftitljiva in isvoljena deviza
Marija! res si ti, kakor te s. zerkev
imenuje, nasha gospa, nasha fredniza,
nasha besedniza, nasha pomozhniza.

— Kader kdo kako gnado od Boga
prejme, mu jo ti sprofitti pomagash;
kadar je kak greshnik s' pravo pokoro
od vezhniga pogubljenja reshen, se mu
je sa Bogam nar bolj tebi sahvaliti sa
gnado resnizhne pokore. O Marija!
moje upanje in moje veselje in moja
nar vezhi pomozhniza sa Bogam! zhe
mi ti s' svojo mogozhno profhnjo ne
pomagash, sim vezhno pogubljen, ni-
kedar me ne bosh per sebi v' nebe-
sih vidila. — Ali to tvoji ljubesni ni

mogozhe, o dobrotljiva mati milosti boshje! Ni mogozhe, de bi me ti kdej sapustila, ker te tako neisrezheno ljubim! — In tudi rasvetjeni sveti uzeniki pravijo, de ti nobeniga ne sapustish, kteri per tebi pomozhi ishe, in de ti vsakimu, kteri se tvojim proshnjam perporozha, in tebe prav zhashti s' posnemanjem tvojih sgledov, vezhno svelizhanje sprofish. — Glej, tudi jest, revni greshnik, perbeshim k' tebi, in se tvoji mogozhni proshnji perserzhno perporozhim, ker sa Bogam vse svoje saupanje v' te postavim. — O Marija! sprosi mi tako veliko gnado od Boga, kakor je moja ljubesen do tebe velika. —

O Marija! moje nar vezhi saupanje sa Bogam in sastava mojiga upanja! (S. Bernard.)

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh na 19. strani.*)

Petnajsto obiskanje.

Ogenj sim na semljo pernesel, in kaj hozhem drusiga, kakor de se ushge.“ *) Nobene rezhi ni na svetu, ktera bi ogenj bo shje ljubesni v' nashih serzih bolj ushgala, kakor sakrament presvetiga reshnjiga telesa. Ta nar svetejshi sakrament je kakor velik ogenj, kteri se po vsim svetu rasfhiri; toraj je nesapopadljivo, kako more kteri kristjan na svetu biti, kteriga serze se od ljubesni ne vname, kadar premisli, kako neskonzhno naš Bog ljubi.

Ushgi, o Jesuf! s' ognjem svoje svete ljubesni moje serze; stori, de ne bom nizh drusiga mislil in shel, kakor tebi dopasti, in ljubesen do tebe v' djanji skasovati. — O, ka-

*) Luk. 12, 49.

ko frezhen bi jest bil, ko bi bil od tega svetiga ognja ves vnet; in ko bi on s' svojo mozhjo vse posvetne misli in shelje v' mojim serzu do zhilstiga poshgal! — O Jesuf! is ljubesni do naf si se na s. krishi svojimu nebeshkemu Ozhetu sa naf v' dar dal, in spomin daritve si nam v' posvetim sakramentu altarja sapustil. Ker si se tedaj ti, o Jesuf! sa-me v' dar dal, je moja dolshnost, de se tudi jest tebi popolnama dam. Tedaj poloshim dans k' tvojim nogam, o nar vikshi Bog in Gospod! svoje serze, svojo voljo, svoj um in vse, kar je mojiga, in te profim, vsemi s' dopadenjem ta moj dar, in bodi mi milostiv.

O vezhni Ozhe! ki te sklenjeniga s' tvojim Šinam, tukaj prizhujozhiga molim; sklenem svoj slabi dar s' neskonzhno daritvijo, ktero ti je tvoj Šin, moj dobrotljivi Svelizhar, Jesuf Kristuf, kdaj na s' krishi opravil, in sdaj vsak dan per vsaki sveti mashi opravlja. Naj ti bo dopadljiv

moj dar savoljo neskonzhniga saflusenja Jezusa Kristusa, in daj mi gnado, de se ti bom vsak dan do konza svojiga shivljenja popolnama tebi daroval, dokler v' tvoji sveti gnadi in ljubesni svojiga zhafniga shivljenja ne sklenem. — O Jesuf! shelim tisto veliko gnado sadobiti, ktero so imeli sveti marterniki: ki so svojo kri is ljubesni do tebe prelili. Ali te velike gnade nisim zelo nizh vreden; toraj te profim, dodeli mi pa to gnado, de bom ves zhas svojiga shivljenja svojo voljo in svoje serze in vse svoje duhne in telesne mozhi popolnama tvoji sveti volji podvergel, in de bom popolnama sadovoljin, kakorshno smert mi bosh hotel poslati. O moj Jesuf! edini Gospod mojiga shivljenja in moje smerti! daj mi v' tvoji sveti gnadi umreti, de te bom v' nebesih vekomaj zhastil in ljubil. V' tvoje roke srozhil svoje shivljenje in svojo smert, in te profim, de naj se mi v' shivljenji in v' smerti vse po tvoji sveti volji sgodi.

O uſmiljeni Jefuſ! ki ſi iſ lju-
besni do mene na ſ. krishi umerl,
daj mi gnado, de tudi jeſt ſ' gorozho
ljubesnijo do tebe umerjem.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)
Na 16. ſtrani.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

Perpuſti, o ſladka deviza Marija!
de ſ' ſvetim Janesam Damafhanam
ſposnam, de ſim ſvoje nar vezhi ſa-
upanje, vſe ſvoje ſaupanje ſa Bogam
na-te poſtavil. — Kjer je ljubesen,
tam je ſaupanje. Kako bi v' te ne
ſaupal, ker vem, kako neisrežheno
me ljubifh, in kako reſnizhno ſhe-
liſh, de bi kdaj ſ' teboj vred v'
nebefih Boga zhaſtil. — Ti ſi perbe-
ſhalishe grefhnikov in pomozh vſih
kriſtjanov. Te zhaſtitljive imena, kte-
re ti ſ. zerkev da, me ſhe bolj v'
ſaupanji poterdiſo. O Marija! naj ne

bo to moje saupanje sastonj, storí mi po mojim saupanji: sprosi mi odpušenje grehov, sprosi mi ponishno in spokorno ferze, poboljšanje mojiga shivljenja in frezhno smert; profi same tudi she po smerti, de bi me Bog skoraj is terpljenja vsel, ki ga bom mogel v' vizah prestati, in de bi mi dodelil vezhno svelizhanje. — Kdorkoli je v' nebesa prishel, si mu ti s' svojo mogozhno proshnjo v' nebesa pomagala; profi tedaj tudi same, o usmiljena deviza! de, kar moja nevrednost ne saflushi sadobiti, po tvoji proshnji doseshem.

O Marija! pokashi mi po tem revnim shivljenji Jесusa, shegnani sad tvojiga telefa.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdefh na 19. strani.)

Shestnajsto obiskanje.

O, de bi vender vsi ljudje v' svojih teshavah in potrebah pred zhaftitlivim sakramentam presvetiga reshnjiga telefa pomozhi iskali! Gotovo bi ne bili tako revni, kakor so sdaj. — Prerok Jeremija je s' shalostnim serzam Israelze vprashal: „Kaj ni vezh sdrevila na gori Galaad, in ni nobeniga sdravnika tam?“ *) — Gora Galaad v' Arabii: na kteri se grosno veliko lepo dishezhiga kadila in masila najde, in posebno tudi veliko sdravila, s' kterim se rane nar lepsi sazelujejo, je podoba Jezusa Kristusa, kteri nam v' presvetim reshnjim telesu nar boljshi sdravila sa vse dushne bolesni in rane daje. — Kadar to premishljujem, se mi ravno

*) Jer. 8, 22.

tako sdi, kakor de bi slishal Jесusa rezhi: „Sakaj se tako pertoshite, o Adamovi otrozi! zhes svojo slabost, zhes svojo dufhne bolesni in rane? Šej imate v' presvetim sakramentu sdravnika in sdravilo sa vse svoje slabosti in bolesni. Pridite tedaj k' meni, kteri ste revni in s' teshavami oblosheni, in jest vam jih bom polajshal, vas bom oveselil.“ —

Na twoje ljubesnjivo vabljenje s' velikim saupanjem k' tebi pridem, o preljubesnjivi Svelizhar! in te nagonvorim, kakor Lazarjeve sestre: „Gospod! glej, kteriga ljubish, je bolan.“ Ah, moj Jесuf! vem, de me ljubish, toraj pridem k' tebi pomozhi ifkat. Glej, moja dusha je vsa slaba in mozhno ranjena, greh jo je tako ranil. O vfigamogozhni in usmiljeni nebeshki sdravnik! osdravi me s' svojo gnado, in pervarovaj me tudi v' prihodnje, de v' nobeni greh vezh ne padem, de svojo dusho zhisto in sdravo ohranim. Poterdi me prav v' svoji sveti gnadi, in ushgi v' mojim

serzu presveti ogenj boshje ljubesni.
 Šerze v' ktermin ta ogenj gori, se
 ne more v' grehih in v' greshnih na-
 vadah sadershati. O, kako frezhen je,
 kdor tebe prav ljubi! Toraj te pro-
 sim, o Jesuf! vsemi mi, zhe je tvo-
 ja sveta volja, vse, kar imam; le go-
 rezho ljubesen do tebe mi daj. Vezhi
 veselje je sa-me, zhe sim f' teboj
 sklenjen, kakor ko bi zhes ves svet
 kraljeval; in raji bi vse sgubil, ka-
 kor tvojo ljubesen. Malo sizer imam,
 in malo premorem; ali ko bi tudi
 vso zhaft in vse bogastvo vfiga sveta
 imel, bi hotel vse prav rad oddati,
 de bi bila le nekoliko tvoja ljubesen
 v' mojim serzu povikshana.

Tedaj kar imam, popolnama te-
 bi srozhim, in se is ljubesni do te-
 be, zhe je tvoja sveta volja, vsimu
 odpovem, kar mi je do sdaj kakosh-
 no veselje storilo; tudi tistimu notra-
 njimu veselju se radovoljno odpovem,
 zhe ti hozhesh, de bi ga jest vezh
 ne vshival, ktero sim do sdaj toliko-
 krat per molitvah in per prejemanji

presvetiga sakramenta v' svojim serzu obzhutil. — Shalostno je fizer bres notranjiga pokoja shiveti, v' dushnim sapushtenji in v' suhoti: ali de imam per tem le upanje, de je to po tvoji sveti volji, in de hozhefh mojo ljubesen f' tem skushati, zhe je dosti stanovitna ali ne; me to popolnama sadovoljniga stori.

O moj Jesus! stori s' menoij, kar koli hozhefh; le to te profim, naj bo moja ljubesen do tebe zhe dalej vezhi.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija! res si perbeshalishhe in upanje vseh spokornih greshnikov. Zhe je kdo she tako greshen, ga vender ne sapustish, smiram Boga sa-nj profish, in perserzhno ga she-

lisch s' Bogam spraviti. In to je tvoje nar vezhi veselje, kader vidish, de se kteri greshnik s' potertim serzam na pot pokore poda, in de se sheli s' pomozhjo tvoje proshnje s' Bogam spraviti. O usmiljena mati! s' kakoshnim veseljem sprejmes h vlagiga greshnika, kteri s' temi sheljami k' tebi pride, in kako svesto profish sanj Boga! Nizh vezh v' to ne mislish, kolikokrat je ta greshnik tvojiga ljubiga Jezusa, in s' njim tudi tebe rasshalil; ampak le v' to mislish, de bo ena dusha od vezhniga pogubljenja reshena, in Bogu perdobljena. — O Marija! ti si imenovana in si tudi resdravje bolnikov; slasti na dushi bolni in ranjeni, ki so she tavshentkrat bolj revni kakor drugi bolniki, se ti she posebno smilijo, in s' veliko ljubesnijo njih rane obesujesh, de popolnama osdravijo.

O Marija, usmiljena mati Jesufova! ker si greshnikam tako usmiljena in dobrotljiva, in ker jim tudi pomagati samoresh in shelish, sato

perbeshim jest, revni greshnik, k' tebi, in te profim, govoris sa-me Jezusu, in profi ga, de mi vse tiste gnade spet dodeli, ktere sim, kakor sgubljeni sin, s' greshnim shivljenjem sapravil; in de me do konza stanovit-niga v' dobrim stori.

Sveta Marija, mati boshja! profi sa naš uboge greshnike!

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh na 19. strani.*)

Sedemnajsto obiskanje.

Kdor kaziga praviga prijatla ima, de ga pravljubi, je nar raji v' nje-govi drushtini. — Zhe tedaj Jezusa ljubimo, moramo sheleti smiram per njem biti. Jesus v' presvetim reshnjim teleši naš vidi in slishi; sakaj bi ga tedaj ne prishli radi obiskat in s' njim govorit? — Bodimo tedaj

radi v' njegovi preljubesnjivi drushti-ni; veselimo se, kolikorkrat premisli-mo njegovo veliko zhašt, ki jo v' ne-beših ima; in gorezho ljubesen, ki jo ima veliko dush do tega presveti-ga sakramenta; in shelimo is serza; de bi vſi ljudje Jezusa v' presvetim reſhnjim teleſi prav ljubili, in mu svoje serza dali. — Dajmo vſaj mi Jezusu svoje zelo serze. Jezus naj bo našha edina ljubesen, Jezus naſhe edi-no veselje, k' Jezusu naj bodo povsdi-gnjene vſe naſhe shelje.

Bil je nekdaj hogabojezh kloſh-terški duhoven, imenovan Pater Ša-lesi. Ta je presveti sakrament altarja neisreženo ljubil; kadar je le od te-ga sakramenta govoril, ali govoriti ſliſhal, je bilo njegovo serze polno veselja in ſladkosti; nikedar mu ni bilo doſti prefvetiga reſhnjiga teleſa obiskati. Kadar je is hishe ſhel, ali ſpet naſaj v' hiſho, in per vſaki per-loſhnosti, je svojiga preljubiga Sveli-zharja ſhel obiskat, tako de ſo ſe njegovi tovarſhi preprizhalo, de je ſko-

raj vsako uro presveti sakrament obiskal. Savoljo te velike ljubesni do presvetiga reshnjiga telesa si je pa tudi to gnado saflushil, de je marnik presvetiga sakramento svoje shivljenje v' rokah krivovernikov zhaftitljivo dokonzhali, ravno takrat, kadar se je s' nar vezhi goreznoftjo sa resnizo in zhaft tega nar svetejshiga sakramento potegoval.

O, ko bi tudi jest imel to frezho in gnado, de bi umerl v' ljubesni in is ljubesni do presvetiga reshnjiga telesa, v' kterim si ti sam, o pravi shivi Bog, Jесuf Kristus, resnizhno prizhujozh, de nam svojo neskonzhno ljubesen prav ozhitno na snanje dajesh! — O Jесuf! koliko zhudeshev si she storil, de si ljudi v' veri na ta presveti sakrament bolj poterdil, prosim te, stori nad menoj samo ta zhudesh, de bo moje serze, ktero je bilo do sdaj le prevezh na posvetne rezhi navesano, v' prihodnje le tebe samiga ljubilo, in se sa vse drugo nizh ne smenilo. O moj dobrotljivi

Jesuf! sej si res le ti sam vse nashe ljubesni vreden, vse drugo, kar je na svetu, saflushi le toliko zhislano biti, kolikor naf k' tebi napeljuje in hvaleshno ljubesen do tebe v' nashih serzih poviksha. — Jesuf! edino bogastvo moje dushe! zhe le tebe imam, sim dosti bogat, dosti imeniten. Daj le posvetno bogastvo tistim, ki imajo veselje nad njim; jest ne maram vezh sa-nj, ampak le to te profim, de me obdaruj s' svojo sveto gnado, in mi daj veliko ljubesen do tebe, potlej sim dosti frezhen, dosti bogat.

O moj Jesuf! kdaj te bom sazhel zhes vse, is zeliga serza ljubiti?

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nebeshka kraljiza! kako grosno mi dopade tisto zhastitljivo ime, ki ti ga s. zerkev daje in vsi tvoji sve-

sti otrozi, ker ti pravijo: mati ljubesnjiva. Res si neisrezheno ljubesnjiva, sa Bogam vse nashe ljubesni vredna. Savoljo tvoje svetosti in prezhudne zhilstoti te sam Bog zhasti in ljubi. Bog Ozhe te ljubi, kakor svojo nar ljubishi hzher; Bog Šin te ljubi, kakor svojo preljubesnjivo mater; Bog s. Duh te ljubi, kakor svojo prezhisto nevesto. In vsi svetniki so te ljubili in te ljubijo, bolj kakor nar boljshi otrozi svojo dobro mater.

O ljubesnjiva mati Marija! kako po pravizi pishe od tebe tvoj svesti slushabnik s. Bonaventura te besede: „O sladka, o dobrotljiva, o preljubesnjiva deviza Marija! zhlovek ne more tvojiga imena isrezhi, de bi se njegovo serze od ljubesni do tebe ne vnelo; in de le tvoje ime saflishi, se mu serze s' sladkim veseljem naplni.“ — Tedaj se spodobi, de te tudi jest perserzhno ljubim. — Ali to mi she ni dosti; shelim tudi, o preljubesnjiva mati Marija! shelim she tukaj na tem svetu in potlej vso

vezhnost med vsemi nar vezhi ljubesen do tebe imeti. — Ali morebiti prevezh shelim? — Res je, de nisim vreden, de bi se te moje shelje spolnile; ali prevezh te pa ne morem nikedar ljubiti. Ti si she smiram vezhi ljubesni vredna, kakor ti jo vsi ljudje na semlji skasati samorejo. Nikedar te ne moremo tako ljubiti, kakor te Bog ljubi.

O Marija! sprosi mi tako ljubesen do tebe, kakorshno imeti shelim. Bolj ko te bom prav ljubil, bolj bom Bogu dopadel.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesha na 19. strani.)

Osemnajsto obiskanje.

Sodni dan bo Jesus sedel v' svoji boshji zhasti, kakor ojster sodnik na sodnim stolu; sdaj pa v' presvetim

sakramantu sedí na sedeshi svoje milosti in ljubesni, kakor nar dobrotljivšhi kralj, kteri sheli vse svoje podloshne zhafno in vezhno frezhne storiti. — Ko bi se kakoshin kralj is sgol ljubesni do kaziga revniga zhloveka, tako delezh ponishal, de bi k' njemu prishel v' njegovo revno slaboo stanovalishe, in per njem prebival, de bi ga frezchniga storil; kako nespameten in nehvalesen bi bil leta revni zhlovek, ko bi se sa to dobrotljivo djanje svojiga ponishniga kralja nizh ne smenil, ampak bi ga sapustil; sanizheval, in njegove dobrote sametoval! — Kdo ne sposna, de tak nehvalesen zhlovek nizh drusiga ne saflushi, kakor de bi ga njegov kralj popolnama sapustil, in mu nobene dobrote vezh ne skasal. — O moj Jesus! ti si tisti neskonzhno dobrotljivi in nesapopadljivo ponishni kralj, kteri si is svojiga nebefhkiga sedesha na ta revni svet prishel, si dolgo na svetu prebival, in ljudem neisrezheno velike dobrote skasoval; in po

tem si se nam v' presvetim reshnjim
 telesti sapustil, de sdaj nozh in dan
 med nami ostanesh, in nam prav o-
 zhitno svojo neskonzhno ljubesen ska-
 sujesh. — Ref, moj Jesuf! is sgol
 ljubesni do naši v' presvetim sakra-
 mentu prizhujozh, in twoje veselje
 je med zhloveshkimi otrozi biti. Daj
 mi gnado, o Jesuf, de bo tudi moje
 nar vezhi veselje nozh in dan per
 tebi biti. Truma nebesnih angelov
 se snajde okoli tebe v' presvetim re-
 shnjim telefu, kteri te zhaste in mo-
 lijo, in se ne morejo nazhuditi twoje
 velike ljubesni do naš; spodobi se
 tedaj, de se tudi jest vezhkrat tukaj
 snajdem, de spremishljujem in hva-
 lim twojo neskonzhno ljubesen do me-
 ne, ktere mi ne moresh lepshi poka-
 sati, kakor v' sakramantu presvetiga
 reshnjiga telefa, ker se mi savshiti
 dajesh, de mojo dusho sa vezhno
 shivljenje ohranish; „Sato ti bom
 pred twojimi angeli hvalo pel,
 in te bom molil v' twojim sve-
 tim tempeljnu, in bom twoji-

mu imenu zhaſt dajal savoljo
tvojiga uſmiljenja in tvoje re-
ſnize.“ *)

O kruh angelov, o nebeshka jed,
o dobrotljivi, pod podobo kruha ſkri-
ti Bog! molim te v' tej nesapopadljivi
ſkrivnosti, in te ljubim is zeliga
ſerza; ali moja ljubesen je tako ſla-
ba, de fe ſhe meni preſlab a ſdi; ko-
likanj bolj tebi. O Jesuf! daj mi
tvojo lepoto in neſkonzhno dobroto
prav ſposnati, de te bom bolj ljubil;
iſſheni is mojiga ſerza vſe, kar
ſhe poſvetniga v' njem najdeſh, de
bo le tvoja ljubesen v' njem prebi-
vala. — Ti prideſh vſak dan is ne-
bef na naſhe altarje, de nam svojo
ljubesen ſkasujefh, de fe ſa naſ ne-
beſhkimu Ozhetu darujefh, de fe
nam ſavſhiti dajefh, in naſho ljube-
ſen do tebe bolj poterdujefh. Ker vſe
to is ljubesni do naſ storifh, je mo-
ja velika dolſhnost, de tudi jest po-
ſebno v' to miſlim, kako bi tebe

*) Pf. 137, 1. 2.

prav ljubil, zhaſtil in molil, in tvoje ſveto dopadenje ſaſluſhil. — Proſim te, o Jeſuſ! uſhgi v' mojim ſerzu ogenj ſvoje ljubesni, in dopolni moje shelje tebe zhe dalej bolj ljubit, in is ljubesni do tebe veliko dobriga storiti, in veliko hudiga preſtaći, in tvojo boshjo zhaſt na ſvetu vikſhati. To ſo moje nar vezhi shelje, in ſato te v' tvojim imenu proſim, o Jeſuſ! dopolni mi jih.

O Jeſuſ! daj mi gnado, de te na tem ſvetu prav ljubiti sazhnem, in na unim ſvetu vſo vezhnoſt ljubim.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)
Na 16. strani.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

Nekteri bolniki imajo take nagnusne bolesni, de ſe jih vſak zhlo-vek boji, in pred njimi beshi; in taki bolniki morajo potlej v' bolniſh-

nize vseti biti, kjer se sa njih shivljenje in postreshbo skerbi. Ravno tako so nekteri greskniki od vseh sapsuheni in saversheni; le Mariina ljubesen jih sprejme, ona se jih usmili, njih nagnusne rane ljubesnjivo obesuje, in tako dolgo sanje skerbi in profi, de jih spet s' Bogom spravi.

O Marija, mati milosti boshje! Bog te je vsem greshnikam pomozhnilo dal. Sato pravi s. Basili, de si kakor velika bolnishesniza, v' ktero so vse, ki so na dushi bolni, to je, greshniki, s' veseljem sprejeti; in s. Efrem pravi: de si kakor stanovanje per poti, v' kterim vse greshniki pozhitek in pomozh najdejo, kteri se na poti greha utrudijo, in sdaj na pravo pot, ktera v' nebesa pelja, priti shelé. — O dobrotljiva mati Marija! to meni ubogimu greshniku velik pokoj daje; sakaj jest sposnam, de sim velik greshnik, pa se shelim spet s' Bogom spraviti in njegovo gnado dobiti. In to saupam s' pomozhjo tvoje proshnje dosezhi, desiravno ni-

sim vreden, de bi ti sa-me profila, ker sim tolilikokrat tvojiga Jesusa in tudi tebe rasshalil; ali ravno moj revni dushni stan mi upanje daje, de se me bosk she pred usmilila, ker vidish, de si sam zelo nizh ne morem pomagati, in ker ti ravno sa nar vezhi greshnike s' nar vezhi gorezhostjo Boga profish, zhe se le resnizhno spokoriti shelé.

O Marija! ti pravo perbeshali she vseh spokornih greshnikov! k' tebi perbeshim, per tebi pomozhi ishem, ti si moje upanje in moje veselje; nikar me ne sapusti, de se vezhno ne pogubim! —

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.*)

Devetnajsto obiskanje.

Shalosten zhlovek najde vselej tolashbo in polajshanje v' pogovori s' svojim dobrim in svestim prijatlam;

tedaj nam mora grosno prijetno biti,
 de imamo v' tej dolini sols nar bolj-
 shiga in nar svestejshiga prijatla ve-
 dno per sebi, kteri nam samore vse
 dobrote skasati, in kteri naš tako
 perferzhno ljubi, de sheli smiram
 per naš biti. — Jesuf v' presvetim
 reshnjim telefi smiram per naš osta-
 ne, in naš perzhakuje, de pridemo
 in prijasno s' njim govorimo, de mu
 svoje serze odpremo, svoje teshave po-
 toshimo, ga gnad profimo; s' eno be-
 sedo, tukaj smemo s' kraljem nebes
 in semlje saupljivo govoriti, in se
 njegove visokosti ne ustrashiti. — Egip-
 tovski Joshef je bil grosno frezen,
 ker je Bog s' svojo gnado in pomozh-
 jo k' njemu prishel v' shtirno in v'
 jezho, de ga je podpiral in rasveselil.
 Ali veliko vezhi je pa naša fre-
 zha, ker imamo v' tej dolini sols
 smiram Jesusa, svojiga praviga shivi-
 ga Boga v' presvetim reshnjim telefu
 per sebi, v' kterim je on resnizhno
 prizhujozh, de naš tolashi, nam v'
 vših teshavah in potrebah pomaga, in

naſhe duſhe v' vezno ſhivljenje ohra-
ni. — Kakofno veſelje ima ubogi
jetnik nad ſvojim ſvetim in ljubesni-
vim prijatlam, kadar ga pride v' je-
zho obiskat, kadar ga dobrotljivo to-
лаши, mu upanje daje, de bo ſkoraj
iſ jezhe reſhen, mu kaj podari, in
ſi perſadeva, de bi ga iſ jezhe reſhil,
ali de bi mu vſaj njegovo ſhivljenje
v' jezhi polajſhal. — Jefuſ Kriſtuf,
naſh nar boljſhi, nar ſvetejſhi pri-
jatel, nam vſim upanje in oveſeljenje
daje v' preſvetim reſhnjim telesu ſ'
temi beſedami: Glejte, le ſato ſim iſ
nebef priſhel v' leto vaſho revno je-
zho, de vam pomagam, vaſ reſhim, vaſ oveſelim. Oſtanite ſmiram per
meni, radi me med ſeboj imejte, ljubite me, in ſveti mi bodite, de
vam bodo vaſhe tefhave polajſhane, in de kdaj k' meni pridete v' moje
kraljeſtvo, kjer vaſ bom vezno fre-
zhne storil.

O moj Jefuſ, o vezna ljubesen!
ker ſe tedaj tako delezh po niſhafh,
de tako prijasno med nami prebivati

hozhefh, in ker is svojiga nebefhki-
 ga sedesha na nashe altarje pridefh ;
 terdno sklenem v' prihodnje te vezh-
 krat v' presvetim reshnjim telefu ob-
 ifkati. Kadar bom le perloshnost imel,
 bom prishel twojo prizhujozhnost vshi-
 vat, ktera je nar vezhi veselje ange-
 lov in vseh svetnikov v' nebefih. —
 O, de bi jest mogel nozh in dan
 pred teboj ostati, o Jesuf v' presve-
 tim sakramantu! de bi te molil, zha-
 stil in vredno ljubil! — Prosim te, o
 Jesuf! sbudi mojo dusho, ko bi te jest
 kdaj savoljo posvetnih opravil posabil,
 ali is mlazhnosti in sanikernosti obis-
 kovati opustil. Ushgi v' meni gorezhe
 shelje, de bi smiram rad bliso tebe
 bil, o Jesuf v' presvetim sakramantu.
 — O moj preljubesnjivi Svelizhar! ko
 bi te bil jest vender smiram prav
 ljubil! o ko bi bil smiram le tebi
 dopasti ifkal! — Š' tem sē she tola-
 shim, de mi bosh she toliko zhafa
 shivljenje na svetu pustil, de bom
 svojo sanikernost popravil. V' priho-
 dnje te hozhem resnizhno in is zeli-

ga serza ljubiti, o nar vezhi dobrota, o vezhna ljubesen, moj Bog in Gospod, Jesuf Kristus v' presvetim reshnjim telefu!

Moj Bog, pomagaj mi te pravljubiti!

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Bogabojezhi Bernardin, ki je mater boshjo posebno zhaſtil, ſ' temi besedami greshnika nagovori: „Moj greshnik! nikar ne obupaj, temuzh perbeshi k' Marii, k' njej mogozhni in uſmiljeni gospej, in terdno saupaj, de ti bo ona pomagala; nikoli ne bosh bres pomozhi od nje ſhel, sakaj ona je polna uſmiljenja, in nje-no veselje je greshnikam gnado od Boga sprofiti. Premisli, de ta uſmiljena kraljiza nebeshka ti sheli ſhe

vezh gnad in dobrod od Boga sprositi, kakor jih ti sam prejeti shelish.“

O Marija, mati boshja! kako hvaleshen sim Bogu sa to veliko gnado, de tebe sposnam! Ah! kako nesrezhen bi bil, ko bi te ne posnal, ali ko bi te kdaj posabil; gotovo bi bil pogubljen. Sdaj pa te posnam, zhaštim in ljubim, in s' velikim saupanjem svojo dušho in svoje vezhno svelizhanje v' tvoje roke poloshim.

Moja preljubesnjiva mati Marija! skerbi sa-me, de bom svelizhan.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.*)

Dvajseto obiskanje.

„Takrat bo imela hisha Davídova in vši prebivavzi Jerusalema odpert studenez, v' ktermin se bodo greshniki ozhi-

shevali. *) — Jesuf v' presvetim reshnjim telefu je studenez, kteri je vsakimu odpert; in v' tem studenzi, v' presvetim sakramenti, kadar ga vredno prejmemo, ozhistimo svojo dušo od vših madeshev greha, ſ' kteřimi jo vsak dan ognjusimo. Ino kadar kdo kak majhen greh storí, tudi ſ' tem odpuſhenje svojiga majh-niga greha sadobi, zhe s' saupanjem pred Jefimom v' presvetim sakramentu pride, in ga ſ' potertim in ponish-nim ferzam odpuſhenja profi. — To v' prihodnje per vsaki perloshnosti storiti, je moj terden ſklep. Poterdi me, o Jesuf! de to svesto storim, sa-kaj obiskovanje in pozheshevanje pre-svetiga sakramenta, in njegovo vre-dno prejemanje bo mojo dušo zhe dalej bolj od vših madeshev ozhisti-lo, in mi bo vezhi sposnanje in mozh dajalo, de se bom loshej gre-ha varoval, in ſ' poterpeshljivostjo vše svoje teshave preterpel. — Voda

*) Zah. 13, 1.

is studenza mojiga Svelizharja pogasi
ogenj posvetnih in greshnih shelj, in
vname ogenj boshje ljubesni. — O
Jesus v' presvetim sakramantu! ti me
tukaj ljubesnjivo perzhakujesh, kakor
shenin svoje neveste, me vabish, de
naj te pridem obiskat, in per vsakim
obiskanji obdarujesh mojo dusho, svo-
jo nevesto, s' velikimi gnadami.

Ozhisti me tedaj, o Jesus! od
vsih grehov, ki sim jih she dans in
ves zhas svojiga shivljenja storil. Is-
ferza mi je shal, de sim greshil, sa-
to ko sim s' svojimi grehi tebe, o nar-
vezhi dobrota! rasshalil. Podpiraj me,
profim te, s' svojo gnado, de vezh
ne padem; daj mi gorezho ljubesen-
do tebe, o Jesus! daj mi tako ljube-
sen, kakor so jo imeli svetniki, slasti-
tisti, kteri so posebno veliko gorez-
nost do presvetiga sakramenta imeli,
v' kterim so te posebno radi zhaftili
in molili, in so sheleli nozh in dan
pred tem nar svetejshim sakramen-
tam prebivati.

Od bogabojezhiga meniha se berę, ki je imel tako ljubesen do presvetiga reshnjiga telefa, de ni mogel memo zerkve iti, v' kteri je bil ta presveti sakrament, de bi ne bil vanjo shel, in Jесusa obiskal; in je djal, de se ne spodobi, de bi prijatel memo hishe svojiga nar boljshiga in nar svestejshiga prijatla shel, in se nizh per njem ne glafil, de bi ga vsaj s' malo besedami posdravil. — Ali njemu ni bilo dosti, svojiga nar ljubesnjivshiga prijatlja Jесusa le s' molo besedami posdraviti, temuzh se je per njem pomudil, dokler je le smel.

O Jесuf! moja edina in nar vzhı̄ dobrota! vera me uzhi, de si nam tali presveti sakrament sato dal, in de si sato na nashih altarjih prizhujozh, de bi te molili in ljubili. — Ti si mi serze dal, ktero je perpravno in nagnjeno k' ljubesni; ah, sakajte pa vender jest nehvaleshni zhlovek tako malo ljubim! To ni pray, de je tako ljubesnjivi Bog tako malo

ljubljen. Tvoja velika ljubesen do mene saflushi, de bi ti jo jest tudi s' veliko ljubesnijo povrazheval. Kdo sim jest sanizhljivi zherv semlje proti tebi, o vfigamogozhni, vezhni Bog! Zhisto malo bi bilo, ko bi jest is ljubesni do tebe vse sgubil, tudi svoje shivljenje, ker si tudi ti is ljubesni do nas na svetim krishi umerl, in v' tem presvetim sakramantu sdaj vedno per nas ostanesh, in se vsak dan svojimu nebeshkemu Ozhetu sa nas darujesh; vse is velike ljubesni do nas. — O Jesuf! daj mi gnado, de tudi jest is ljubesni do tebe vse to storim, kar je tebi dopadljivo.

O Jesuf, vezhna ljubesen! ostan v' meni in jest v' tebi, sdaj in vezhne zhase.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

Preljuba deviza Marija, nebefhka kraljiza, kako prijetno in terdno saupanje do tebe obudé v' meni besede s. Bernarda, ki jih od tebe pishe, de ti ne gledash na saflushenje in vrednost tistih, kteri per tebi pomozhi ishejo, ampak vsakimu, kteri je pomozhi potreben, in te jo profi, rada pomagash, in mu she ponujash svojo pomozh. — Kadar tedaj f' kako proshnjo k' tebi pridem, o usmiljena nebefhka kraljiza! me dobrotljivo poslushhaj, in mi pomagaj v' mojih potrebah.

Nevreden greshnik sim, kteri sim she tolilikokrat pekel saflushil; ali sdaj sim pa terdno sklenil svoje shivljenje poboljshati, in svojiga Boga, ki sim ga do sdaj tolilikokrat rasshalil, poshiral stanovitno ljubiti. Ali moja slabost je tako velika, de tega ne bom mogel storiti, zhe mi Bog s' svojo

gnado ne pomaga. Profim te tedaj, preljuba deviza Marija! pomagaj mi, in profi sa-me Boga. Ti si perbeshalishe greshnikov; k' tebi perbeshim ubogi greshnik, in se tvojim mogozhnim proshnjam perporozhim. Ti si moja fredniza in besedniza pred Jesusom; govari sa-me in profi Jezusa, de me spet v' svojo prijasnost vsame, in mi gnado da, se popolnama s' njim spraviti, in mu sa smiram svest ostat.

O Marija! profi sa-me, de me Bog vezhniga pogubljenja obvaruje.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.*)

Eno in dvajseto obiskanje.

„Kjerkoli bo mertvo truplo, tam se bodo orli sbirali.“ *) —

*) Luk. 17, 37.

Nekteri uženiki raskladajo te besede s. pisma tako, de truplo je presveto reshnje telo Jezusa Kristusa, in orli so tiste dushe, ktere se od posvetnih rezhi odtergajo, in proti nebesam povsdignejo, kjer s' všimi svojimi mislami in sheljami pozhivajo. Pa te dushe najdejo svoje nehesa she na semlji, namrežh tamkej, kjer se Jezus v' presvetim sakramantu snajde, in se tako rade v' teh krajih pomudé, de se skoraj ne morejo od njih odlozhiti. — Š. Hieronim pravi: „Zhe orli, kadar mertvo truplo sadishé, od deležh na-nj perlete; koliko bolj bi mogli mi hiteti k' shivimu telesu Jezusa Kristusa v' presvetim sakramantu, ktero je nar slajshi shivesh nashih dush.“ — Sato so si svetniki vselej persadevali se povsdigniti is lete revne doline sols, in so se kakor na perutah vsdignili k' ktemu presvetimu sadu nebeshkiga raja. Pater Alvarez, kadar se je v' kazih teshavah in potrebah ali v' teshkih opravilih snashel, je vezhkrat svoje ozhi proti ti-

stimu kraju povsdignil, kjer je vedil, de se presveto reshnje telo snajde. Vzhafi je tudi po nozhi presveti sakrament obiskal, in je tudi velikokrat vso nozh pred tem nar sveteljshim sakramentam molil in premishljeval. Ni se mogel joka sdershati, kadar je premishljeval, kako so kraljeve hishe polne flushabnikov in drugih ljudi, kteri zhloveku, od kteriga kako zhasno dobroto ali plazhilo upati smejo, tako streshejo; zerkve pa, v' kterih prebiva kralj nebes in semlje kakor na sedeshi svoje milosti, perpravljen vsem, ki ga profijo, vezhne dobrote deliti, so vezhi del prasne in sapushene. — Leta sveti menih je to nar vezhi frezho kloshterskih dohovnov sposnal, de imajo lepo perloshnost po nozhi in po dnevi v' svojih zerkvah Jesusa v' presvetim sakramentu obiskati, ker drugi ljudje nimajo toliko perloshnosti, posebno po nozhi ne.

O moj dobrotljivi Jezus! kako nehvalesen sim ti do sdaj bil, in

kako malo sim twojo neskonzhno lju-
 besen do mene sposnal, in ti me
 vender is sgoli velike dobrote she k'
 sebi klizhesh; toraj se hozhem sdaj
 s' pomozhjo twoje gnade vsim gresh-
 nim in posvetnim sheljam popolnama
 odpovedati. Poglej, o moj Bog! tu-
 kaj pridem k' tebi, se perblisham k'
 sedeshu twoje milosti, in te ponishno
 profim, prenaredi me vfiga, de bom
 ves drug zhlovek; posebno te pro-
 sim, presheni is mojiga serza vso lju-
 besen, ktera ni k' tebi obernjena;
 vse shelje, ktere niso tebi dopadljive;
 vse misli, ktere na kaj drusiga, ka-
 kor na-te, gredo. — O Jesuf, moja
 edina nar vezhi ljubesen! po tvojim
 presvetim dopadenji shelim sdaj po-
 polnama svoje shivljenje ravnati. Ti
 sam si vse ljubesni vreden, in sato
 hozhem v' prihodnje le tebe samiga
 ljubiti. Odtergaj me od vseh stvari,
 in naveshi moje serze s' stanovitnimi
 vesmi le na-se samiga; stori lete vesi
 tako mozhne, de se nikedar in nike-
 dar vezh od tebe ne odlozhim, ne

v' shivljeni, ne v' smerti, ne v' neskonzhni vezhnosti.

Preljubi moj Jesuf, nikar ne perpusti, de bi bil jest kdaj od tebe odlozhen.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje prefvete devize Marije.

Preljuba mati Marija! ti si imenovana perbeshalische greshnikov in našha sredniza in besedniza pred Je-susom; ti se vseh greshnikov usmilish, kteri s' potertim in ponishnim ser-zam k' tebi perbeshé, in per tebi pomozhi ishejo. — Ker si nam tedaj ti od Boga dana, de imamo nad teboj mogozhno pomozhnizo, in ker tako rada takim greshnikam poma-gash, kteri svoje greshne poti sapu-sté, in se resnizhno shelé s' Bogom spraviti; te profim, osri se danši tudi

milostivo na-me ubosiga greshnika,
 ki te v' svojih velizih potrebah na
 pomozh klizhem. Terdno saupam v'
 troje materno usmiljenje, moja pre-
 ljuba mati Marija! in rezhem is ser-
 za: Moja besedniza, moja pomozhni-
 za! usmili se me. Glej moje sveli-
 zhanje je v' veliki nevarnosti; koliko-
 krat sim svojiga dobrotljiviga Boga
 rasshalil, sim mu njegove velike gna-
 de in dobrote s' nehvaleshnostjo pov-
 razheval! Kaj bo s' menoj, zhe se res-
 nizhno ne poboljsham in dosti ne spo-
 korim. Le poboljshanje in stanovitna
 pokora me samoreta od vezhniga po-
 gubljenja reshit. Ali kako slabo in
 nestanovitno je moje poboljshanje, in
 kako malo imam she praviga duha
 pokore! Profim te tedaj, o Marija,
 upanje in pomozh vseh greshnikov!
 profi Jezusa sa-me, de naj mi da
 potrebno gnado, de se bom mogel
 od vseh svojih grehov ozhititi, no-
 vih grehov se varovati in s' spokor-
 nim shivljenjem vezhno svelizhanje sa-
 flushiti.

O Marija! zhe bosh prav sa-me
Boga profila, imam terdno upanje,
de bom svelizhan.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh
na 19. strani.*)

Dva in dvajseto obiskanje.

Nevesta v' visoki pesmi Šalomonovi
si je resnizhno persadevala svojiga ljubi-
ga najti; in ko ga ni mogla naj-
ti, je skerbno oprashevala, ali ga je
kdo vidil, kteriga njena dusha ljubi.
— Takrat ko je bila leta visoka pe-
sem sloshena, she ni bil Jesuf na
svet prishel. Sdaj pa, kadar hozhe
dusha, ktera Jefusa ljubi, njega najti,
ga vselej lahko v' presvetim sakramen-
tu najde. Švetniki in vse bogabojezhe
dushe niso nobeniga svetejshiga in pri-
jetnihshiga kraja na svetu posnali, kakor
zerkve, v' kterih je presveto reshnje telo.

O Jesuf, neskonzhno ljubesnji
 Bog, vreden vse nashe ljubesni! kako
 si se mogel tako globoko ponishati,
 de si se v' tako majhno podobo
 kruha skril, de vedno med nami
 ostanesh, in se loshej s' nami skleneš?
 — O dobrotljivi Jesuf! is neskonzhne
 ljubesni si se tako globoko
 ponishal, de v' tej podobi med nami
 prebivash. — Kako je vender to, de
 si ješt is zele mozhi ne persadevam
 tebe ljubiti, ker tako dobro sposnam,
 koliko si ti is ljubesni do mene storil,
 in de bi si mojo ljubesen perdobil.
 — O moj Jesuf! Ljubim te, in
 te shelim she veliko bolj ljubiti; tebi
 dopasti, tebe rasveseliti, tega bolj
 shelim, kakor vfiga, kar mi samore
 kakoshen zhafen dobizhek ali posvetno
 veselje storiti. — Ushgi v' mojim
 serzu, o Jesuf! gorezhe shelje, smiram
 tukaj per tebi biti, in te per
 svetim obhajilu vredno in pogosto prejemati.

Ref je, o moj Bog! de me od
 ene strani tvoja neskonzhna visokost

in svetost, in od druge strani moja
 revshina in nevrednost mozhno stra-
 shite; ali tvoja dobrota, s' ktero me
 tako ljubesnjivo vabish te prejemati,
 ali vsaj tukaj s' teboj v' drushini biti,
 mi spet upanje daje, in me rasveseli.
 Grosno nehvalesen bi mogel biti,
 ko bi mi tako ljubesnjivo vabljenje
 zelo nizh mar ne bilo. — O moj Je-
 sus! moj Bog in Gospod! odverni
 moje serze od vseh posvetnih rezhi.
 Ti mi sapovedujesh, de naj nobenih
 drugih shelj, nobene druge ljubesni
 nimam, kakor do tebe; in tega tudi
 is serza shelim. — O preljubesnjivi
 Bog! ljubim te savoljo tebe samiga,
 ker si vse ljubesni vreden; shelim,
 de bi se vselej tvoja sveta volja sgo-
 dila, ne pa moja, zhe je tvoji na-
 sproti. Naj ti bodo, o Jesuf! dopad-
 ljive te dobre shelje ubosiga greshni-
 ka, kteri sdaj terdno sklene tebe sa-
 miga ljubiti. Pomagaj mi s' svojo
 sveto gnado, in storji, de se bom, ki
 sim do sdaj le hudobnimu duhu flu-
 shil, od sdaj na dalej v' tvojo prijet-

no in ljubesnjivo flushbo podal, in popolnama tebi shivel, in v' tvoji gnadi umerl.

O Jesuf! tvoj shelim biti in osta-
ti sdaj in vekomaj.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija, prezhista deviza! ve-
likokrat sim bil do sdaj tvojimu Šinu
nehvaleshen in nepokoren; ali sdaj
mi je pa to is ferza shal, in f' po-
tertim ferzam pridem k' tebi, moja
dobrotljiva mati, in te profim, sado-
bi mi odpuschenje mojih grehov. Ni-
kar moje proshnje ne saversi; sakaj
ti mi samoresh storiti, kar te pro-
sim. Tvoj flushabnik f. Bernard naš
uzhi, de Bog spokornim greshnikam,
sa ktere profish, rad odpusti. Poma-
gaj tedaj, o mogozhna deviza! vsim

ubogim greshnikam, kteri so v' nevarnosti se vezhno pogubiti; pomagaj posebno meni, te prosim, sakaj kdo se v' vezhi nevarnosti snajde, kakor jest? She tolilikrat sim Boga rasshalil, in njegovo sveto gnado sgubil, in tolilikrat pekel saflushil; in sdaj she gotovo ne vem, ampak le upam, de mi je Bog odpustil. In tudi sim she smiram v' veliki nevarnosti, de ga lahko she sgubim. Ti, o mogozhna deviza! ti mi samoresh v' moji nevarnosti s' svojo mogozhno proshnjo pomagati; ti mi samoresh odpušenje grehov, kar sim jih do sdaj storil, sprofitti; in mi tudi samoresh stanovitno poboljšanje do konza mojiga shivljenja, in vezhno svelizhanje sadobiti. — Profim te, preljuba deviza Marija! sprofisi mi to, de te bom v' nebesih vezhne zhase zhaštيل in ljubil savoljo twoje velike dobrote.

O Marija, mati milosti! skashi mi milost in sprofisi mi vezhno svelizhanje.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes h na 19. strani.*)

Tri in dvajseto obiskanje.

Veliko je bilo nekdaj tazih kristjanov, in so she sdaj nekteri, ki se trudijo, in gredo v' velike nevarnosti, de pridejo v' tiste svete kraje, v' kterih je Jesus, nash preljubi Svelizhar, rojen bil, terpel in umerl. — Nam ni treba take dolge in teshavne poti storiti, in v' take nevarnosti hoditi; sej so tukaj v' nashim kraji bliso nashih hish zerkve, v' kterih prebiva v' presvetim reshnjim telefu ravno tisti dobrotljivi Jesus, ki se je sa nas vzhlovezhil, terpel in umerl. Zhe se romarji, kteri pridejo is svete deshele, frezhne shtejejo, kadar le malo prahu od svetiga groba ali od tistiga kraja, kjer je bil Jesus v' jasli poloshen, seboj perneso, s' koliko vezhim

veseljem bi mogli mi presveti sakrament obiskovati, v' kterim je Jesuf resnizhno in vedno prizhujozh; posebno, ker per tem obiskovanji ni treba nobene teshave in nevarnosti prestati.

Bila je bogabojezha nuna kteri je Bog posebno veliko ljubesen in poboshnost do presvetiga reshnjiga telesa dal. Ta je enkrat tako pisala: „Dobro sposnam, de vse dobro, kar imam, od tega presvetiga sakramento pride. Sato sim se pa tudi Jесusu v' presvetim sakramantu popolnama dala. Veliko vezh gnad bi bilo kristjanam dodeljenih, ko bi vezhkrat shli presveto reshnje telo obiskat in molit. Nash Svelizhar ima velike shelje, nam v' tem presvetim sakramantu svoje gnade deliti. — O presveta skrivnost, o boshja hostja! ali nam samore Bog svojo vfigamogozhnost in ljubesen bolj na snanje dati, kakor v' tem nar svetejshim sakramantu, v' kterim je vse sapopadeno, kar je kdaj Bog nas storil? — Ne bodimo nevoshljivi

svetnikam, de v' nebesih Boga gledajo; sej imamo ravno tistiga Boga tudi tukaj na semlji v' tem presvetim zhudeshi njegove ljubesni. Ah, naj si vsak persadeva, de bo te, s' ktermin ima perloshnost od tega govoriti, na to perpravil, de bodo leta presveti sakramenta is zeliga serza ljubili, in se mu popolnama dali! Jest sato tako govorim, ker me ljubesen do tega sakramenta zhilsto prevsame. Ne morem se sdershati, de bi od tega sakramenta ne govorila, kteri je vse nashe ljubesni vreden. Šama ne vem, kaj mi je storiti, de bi svojimu, v' presvetim reshnjim telefu skritimu Jezusu svojo ljubesen bolj skasala. — Tako pishe leta sveta dusha.

O sveti Šerafi, vši gorezhi od ljubesni stojte tukaj okoli svojiga in mojiga Boga. In vender se leta kralj nebeshki ne savoljo val, ampak savoljo naš v' tem presvetim sakramantu snajde. — O de bi bil tudi jest, kakor vi, od ljubesni do njega vnet! — Sveti Šerafi! profite sa-me Jezusa,

de v' meni sveto ljubesen do njega ushge, de bo tudi moje ferze vse gorrezhe od prijetne ljubesni do mojiga Jесusa.

O moj dobrotljivi Jесuf! daj mi prav sposnati velikost tvoje ljubesni do mene, de bodo po tem moje shelje tebe ljubiti in tebi samimu dopasti bolj povikshane. — Ljubim te, o moj Bog, in shelim te vselej le sato ljubiti, ker si sam v' sebi vse ljubesni vreden.

O moj Jесuf! v' te verujem, v' te upam, tebe zhes vse ljubim, tebi se popolnama dam.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba deviza! sveti uženiki te imenujejo mater ſiroč. — Lete ſirote smo mi ubogi greshniki, ki

sмо Бога, svojiga nebeskiga Ozhe-
ta, s' greshnim shivljenjem sgubili.
— Glej, o milostiva deviza Marija!
s' saupanjem k' tebi perbeshim, Бога,
svojiga Ozheta, sim sgubil; ti pa si
moja mati, ki mi samoresh pomagati,
de ga spet najdem, in spet njegovo
gnado dobim. V' svojih velikih te-
shavah in potrebah klizhem k' tebi
sa pomozh; ali me bosh mogla bres
pomozhi pustiti? Kdo je kedaj tebe
na pomozh klizal, in je bil sapushen?
Kdo se je kedaj pogubil, kteri je per
tebi pomozhi iskal? — Presveta ne-
beshka kraljiza! tvoja proshnja in mo-
je poboljshanje mi samoreta v' nebe-
sa pomagati. Sato s' velikim saupa-
njem per tebi pomozhi ishem, in se
tvojim proshnjam perporozham.

Ne sapusti me, o Marija!

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh
na 19. strani.*)

Shtiri in dvajseto obiskanje.

Saresf si ti skriti Bog, Bog Israelov, Svelizhar. — *) — V' nobenim drugim delu boshje ljubesni se te besede s. pisma tako ne spolnujejo, kakor v' presvetim reshnjim telisu, v' kterim je nash Bog ves skrit. — Kader se je Jesuf vzhlovezhil, je svojo boshjo natoro skril, in je na svet prishel v' zhloveshki podobi; tukaj pa v' presvetim reshnjim telisu she svojo zhloveshko podobo skrije, in se nam v' podobi kruha pokashe, de nam svojo ponishnost in svojo neskonzhno ljubesen do nas na snanje da.

O moj Jesuf! kadar leto twojo neskonzhno ljubesen do nas premishljujem, se mi vsa nesapopadljiva sdi.

*) Is. 45, 15.

Is sgol ljubesen si svetloba svojiga boshjiga velizhaſtva sakril, de se samoremo s' saupanjem k' tebi perblishati. In ti v' tem presvetim sakramantu le sato ostanesh, ker naf tako neisrezheno ljubish, in ker shelish, de bi tudi mi tebe zhes vse ljubili; ali, o moj Jesuf! kako slaba in nepopolnama je ljubesen, ktero ti skasujemo!

O Jesuf, preljubesnjivi shenin nashih dush! kako delezh te je twoja ljubesen perpravila! Nashe svelizhanje ti je vezh, kakor twoja boshja zhaſt. Dobro si vedil, de te bo malokteri v' tem presvetim sakramantu tako zhaſtil, kakor se spodobi; vender si ga nam postavil nashim duſham v' svelizhanje. Ti si vse to previdil, kar mi sdaj vidimo, de te malokteri zhlovek v' tem nar svetejſhim sakramantu tako sposna in moli, kakor si ti, o moj Bog in Gospod! vreden. Grossa me obide, kadar smiflim, de se je she velikokrat sgodilo, de so hudobni neverni ljudje svete hostje v' vodo ali ogenj vergli, ali

na tla isfuli, in s' nogami potepali. Ravno tako me tudi velika shalost opade, ker vidim, de jih je tudi veliko med pravovernimi kristjani, kte-ri ti v' presvetim sakramantu malo zhafti skasujejo, kteri, ne de bi ti tisto zhaft povrazhevali, ki ti jo ne-verniki odjemljejo, ti she sami veliko nezhaft delajo, ker te nikedar v' pre-svetim sakramantu ne obishejo in ne molijo, ker sa potrebno snashnost twojih altarjev, in she zelo sa potre-bno luzh pred svetim reshnjim tele-fam ne poskerbe; ali ker v' zerkev gredo, in ti s' svojim rasusdanim vedenjem nezhaft delajo.

O moj preljubi Jesuf! ko bi sa-mogel s' svojimi solsami ali zelo s' svojo kervijo tiste nesrezhne kraje o-miti, na kterih se je twojimu presve-timu reshnjimu telefu nezhaft storila! — Ali ker mi to ni perpusheno, pa-terdno sklenem te v' prihodnje, ka-dar bom le mogel, v' presvetim sa-kramantu obiskati, in ponishno mo-liti, kakor te tudi danf obishem, in

te shelim v' duhu ponishnosti in s' spodbobno zhaſtjo moliti, de nekoliko tisto sanizhevanje popravim, ki ti ga nehvalešni ljudje v' tem prefvetim sakramantu store.

Vsemi tedaj, o nebeshki Ozhe! leto moje majhno pozheshenje, ktero revni greshnik dans tvojimu ljubimu Šinu skusujem, in naj bo s' tem vſaj nekoliko popravljená nezhaſt, ktera se tolikokrat tvojimu preljubimu Šinu v' prefvetim sakramen- tu sgodi. Profim te, Ozhe nebeshki! ne glej na moje pozheshevanje, kakor je famo na sebi, ampak sklenje- no naj bo s' tistim pozheshenjem, ki si ga ti svojimu boshjimu Šinu v' shivljenji in v' smerti in po smerti skasoval, in ko mu ga she sdaj ve- dno skasujesh v' prefvetim sakramen- tu; in tako naj ti bo dopadljivo.

O moj Jezus v' prefvetim reshnjim telesu! ah, ko bi mogel storiti, de bi te vſi ljudje v' tem nar svetej- shim sakramantu zhes vſe ljubili!

O Jesuf! ſtori, de te bomo vſi
prav sposnali in prav ljubili!

(*Sdej opravi obhajilo v' duhū.*)
Na 16. ſtrani.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

O Marija, nebefhka kraljiza! ka-
dar ſmiſlim v' vezhnost, me velik
ſtrah obide, ker vidim revni stan svo-
je duſhe, in sposnam, de ſim veliko
pred Bogam greſhil. Ali kadar fe pa
ſmiſlim, de fi ti, o mogozhna ne-
befhka kraljiza! moja dobrotljiva ma-
ti, fe terdno upanje vezhniga sveli-
zhanja v' mojim ſerzu obudi; poſe-
bno kader premiſlim, koliko gnad nam
od Boga ſprofish, tako, de te ſveti u-
zheniki imenujejo morje gnad, po-
ſoda gnad, ſbiralifhe vſih do-
brot; in kadar tudi premiſlim, ka-
ko rada nam pomagaſh in dobro ſto-
riſh. — O mogozhna, o modra, o

uſmiljena kraljiza nebefhka! vem, de
bolj vefh, kaj je moji dufhi v' sve-
lizhanje potrebno, kakor jest sam, in
de me bolj ljubish, kakor te ljubiti
samorem; toraj te danſ proſim, ſpro-
fi mi od Boga gnado, ktera je moji
duſhi nar bolj potrebna svoje ſhivlje-
nje poboljſhati, in vſe grehe ſapuſti-
ti. To mi ſadobi od tvojiga ljubiga
Šina, potlej ſim vesel in pokojin.

O moj Jefu! daj mi tisto gnado,
ktere te tvoja ljuba mati ſa-me proſi.

(*Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdefh
na 19. strani.*)

Pet in dvajſeto obiſkanje.

Sveti Pavl hvali Jefuovo pokorſhi-
no, „ker je ſvojimu nebefh-
kimu Ozhetu pokoren bil do
ſmerti, zelo do ſmerti na kri-

shi.“ *) V’ sakramantu prefvetiga reshnjiga telefa se pa njegova pokorshina she bolj skashe ; sakaj v’ tem prefvetim sakramantu ni le svojimu nebeshkemu Ozhetu , ampak je tudi ljudem pokoren , in jim bo pokoren do konza sveta. Kralj nebeshki pride is svojiga nebeshkiga sedesha na na-she altarje na besedo maslnikovo , in smiram ostane v’ podobi kruha ljudem pokoren ; sakaj pusti se , kakor maslniki hozhejo , is eniga kraja v’ drusiga prenashati ; se pusti v’ kasav-nizi na altar postaviti , ali v’ tabernakelj sakleniti ; se pusti zhes hribe in doline k’ bolnikam nesti , v’ slabe revne hishe , ali v’ kraljeve gradove ; se pusti per svetim obhajilu od vseh savshiti , kterim ga maslniki dajo , pravizhnim ali greshnikam. Dokler je na svetu bil , je bil pokoren , kakor pishe s. Lukesh , svoji prefveti materi in svetimu Joshefu ; v’ tem prefvetim sakra-

*) Filip. 2, 8.

mentu je pa všim maſhnikam, kar jih je na svetu, pokoren.

O preljubesnjivo ſerze Jefuovo! is kteřiga vši sakramenṭje isvirajo, poſebno ta nar ſvetejſhi sakramenṭ; daj mi danſ, de ti ſvoje ſerze od-prem. Moje reſnizhne ſhelje ſo, de bi ti mogel toliko zhaſti in hvale ſkaſati, kolikor je ti v' tem preſvetim sakramenṭu ſvojímu nebefiſkemu O-zhetu ſkasujesz. Vem, de ſi tukaj s' ravnō takо ljubesnijo do mene pri-zhujoz, kakorſhno ſi mi ſkasal, ka-der ſi na terdim krishi v' neisrezhe-nih britkoſtih ſa-me umerl. — Raſ-ſvetli, o boshje ſerze Jefuovo! vſazi-ga zhloveka, de te bodo vši prav ſpo-snali. Nar vezhi zhaſt in hvalo ti ſhelim ſkasovati, in ſe ſklenem v' ſvojih molitvah in v' ſvojim pozhe-ſhevaniſi s' vſimi tiſtimi duſhami v' nebefiſh in na ſemlji, ktere pravo ljubeſen do tebe imajo. Odreſhi tudi, te proſim, ſ' ſvojim ſaſluſhenjem vſe revne daſhe iſ terpljenja viz; ſej ſo tudi twoje ljube neveſte, de bodo ſhe

one tvojo zhaſt v' nebefih povikshe-
vale. — O prezhisto ferze Jesusovo!
ozhisti moje nagnjusno ferze od vſe
ljubesni do posvetnih rezhi, in napol-
ni ga ſ' tvojo preſveto ljubesnijo. —
O preſladko ferze Jesusova! vſemi mo-
je ferze tako v' tvojo oblaſt, de bo
odslej popolnama tvoje, de bom sa-
mogel v' resnizi rezhi: „Kdo me
bo odložhil od ljubesni Jefuſa
Kristusa?“ *) — O preſveto ferze
Jesusovo! vtisni v' moje ferze tiste
tvoje grenke ſkerbi in britkosti, kte-
re fi ti, moj dobrotljivi Svelizhar!
veſ zhaſt svojiga shivljenja na semlji
sa moje svelizhanje imel, de bom
vſelej, kader fe jih bom ſpomnil, sa-
te kaj terpeti ſhelel, ali de bom vſaj
tiste ſopernosti, ki jih imam v' svojim
shivljenji preſtati, voljno preterpel. —
O nar ponishnishi ferze Jesusovo!
vdeleſhi me svojiga sanizhevanja. —
O nar krotkejshi ferze Jesusovo! do-
deli mi svojo ljubesnjivo krotkoſt, in

*) Rom. 8, 35.

vsemi is mojiga serza vso jesu in ne-poterpeshljivost; obernij moje serze popolnama po tvojim serzu, de ne bom nobene rezhi tako shelel, kakor tvoje presveto dopadenje sadobiti. — Prosim te tudi, o pokorno serze Jesusovo! Stori de v' prihodnje popolnama v' tvoji pokorshini shivim, in se smiram po tvoji boshji volji ravniam. Sposnam, de sim ti grosno veliko, de sim ti vse dolshan; toraj bi bilo she vse premalo, ko bi jest v' tvoji slushbi in is ljubesni do tebe vse dal in sgubil, she svoje shivljenje.

O serze Jesusovo! bodi in ostani edini gospodar mojiga serza.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Sveti Bernard pravi, de Marija je tista nebeshka barka, v' kteri ho-

mo gotovo vezhniga pogubljenja obvarovani, zhe o pravim zhafu k' njej perbeshimo. Barka, v' kteri je bil Noe is potopa reshen, je bila podoba Marije; ali Marija je veliko vezhi, mozhneji in boljshi barka, kakor je bila Noetova. V' Noetovi barki je bilo le malo ljudi in shival reshenih; Marija pa vse sprejme, kteri pernjej pomozhi ishejo, in jih perpelje h' kraju vezhniga svelizhanja. — S. Joshef Kalafanzi sprizhuje, de je bil vselej uslishan, kolikorkrat je Marijo kaj profil.

Kaj bi bilo s' nami ubogimi greshniki, ko bi twoje proshnje in twoje pomozhi ne imeli, o Marija, nebeshka kraljiza! — In vender, ah, koliko se jih pogubi! Pa sakaj? Sato ko pregreshno shivé, nobene pokore ne delajo, in per tebi, o perbeshališhé greshnikov! nobene pomozhi ne ishejo. — O milostiva mati Marija! jest shelim svelizhan biti, toraj hozhem svoje greshne poti sapustiti, in pravo pokoro storiti; in tebe, o mo-

gozhna deviza! penishno profim, sprofi mi praviga duha pokore in stanovitnost v' dobrim do konza mojiga shivljenja.

O Marija! sprofni nam vsim praviga keršanskiha duha, de bomo sa Bogom tebe hvalili sa svoje svelizhanje.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesi na 19. strani.*)

Sheft in dvajseto obiskanje.

„Veselite se, in hvalite Boga, kteri v' Sionu prebivate, sakaj velik je v' sredi med vami svetnik Israelov.“ *) — Moj Bog! kakoshno veselje, kakoshno upanje, kakoshni ljubesnjivi obzhutljeji bi se mogli v' nashih serzih obuditi, ka-

*) Is. 12. 6.

der se spomnimo, de tukaj per naš, v' nashih zerkvah, bliso nashih hiš, shivi in prebiva v' presvetim reshnjim telesu, Švetnik vših svetnikov, Jezus Kristus, pravi shivi Bog, ravno tisti, kteriga vši isvoljeni v' nebesih gledajo, in v' tem svoje nar vezhi svelizhanje najdejo; ravno tisti, kteři je sgol ljubesen. — Ta presveti sakrament ni le skrivnost ljubesni, ampak je sama ljubesen, in je ravno tisti Bog, kteři je savoljo svoje neismerne ljubesni do naš ne le ljubes-niv, ampak sama ljubesen imenovan.

O Jezus! ti se pertoshish, de si v' svoje prishel, in twoji te niso hotli sprejeti. *) — Po pravizi se pertoshish, o moj Jezus! Ah, tudi jest sim eden tistih nehvalešnih, kteři te premalo zhafte, in v' presvetim reshnjim telesu ne obiskujejo! Jest sim te fizer vzhafi obiskal, ali bil sim ves rastresen in mersel. Zhe me

*) Joan. 1, 11.

sato shtrafati hozhesh, naj se sgodi po twoji sveti volji, velike shtrafenge sim vreden; le to te prosim, ne shtrafaj me tako, kakor sim saflushil, de bi mi svojo gnado odvsel, in me vezhno od sebe savergel. Terdno ti obljudim, o Jesuf! de te bom v' prihodnje vezhkrat in s' vezhi poboshnostjo in zhaftjo obiskal, in de se bom, dokler mi bo mogozhe, v' molitvi in v' premishljevanjí pred teboj mudil.

O moj dobrotljivi Svelizhar! daj mi gnado, de leto obljubo svesto spolnim, in de s' svojim sgledam tudi she druge vnamem, de se bodo tukaj v' twoji drushini, o Jesuf v' presvetim reshnjim telefu! vezhkrat snashli. Vem, kaj pravi twoj nebeshki Ozhe: „Leta je moj ljubesnivi Šin, nad kterim imam svoje dopadenje.“ *) — Tedaj Ozhe nebeshki svoje neskonzhno veselje in dopadenje v' tebi najde. In jest, re-

*) Mat. 17, 5.

vni zherv semlje, jest ne bom v' tej dolini sols svojiga nar vezhiga veselja v' tvoji drushini najdel, o moj dobrotljivi Jesuf? — O vfigamogozhni ogenj boshje ljubesni! poshgi v' mojim serzu vse nagnjenje do posvetnih rezhi; sakaj one me samorejo tebi nesvestiga storiti, me od tebe odverniti. — O moj Jesuf! ti si she toliko is ljubesni do mene storil, profim te, stori she to: presheni is mojiga serza vso ljubesen, ktera je kam drugam, kakor na-te, obernjena. Vfigamogozhni Bog! ti lahko to storish, zhe je tvoja sveta volja. Profim te, vsemi me popolnama v' svojo oblast, tebi se vef dam; vse svoje shivljenje, kar si mi ga she namenil, hozhem k' zhasti presvetiga sakramenta preshiveti; in s' tvojo gnado in pomozhjo sdaj terdno sklenem, tebe, o Jesuf v' presvetim reshnjim telefu! kolikorkrat mi bo mogozhe s' poboshnostjo obiskati, in per svetim obhajilu vselej po mozhi vredno prejeti. O moj Jesuf! poterdi moj sklep, in stori ga stanovitniga.

Daj mi, o Jesuf! de bom le v' te saupal, le tebe ljubil v' shivljenji in v' smerti. O Jesuf! pridi v' smerni uri k' meni, de te prejmem kakor popotnizo, in de me spremish v' svoje vezhno nebeshko kraljestvo.

O Jesuf! kdaj bom pred twoje ljubesnjivo boshje obлизhje prishel.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Per tebi, o usmiljena mati! najdemo pomozh v' vseh svojih teshavah; per tebi najdemo rasveseljenje in mozh v' svojih slabostih. Ti si kakor odperte vrata, skosi ktere samoremo ubogi greshniki is fushnosti greha ubeshati; v' tebi in s' twojo pomozhjo samoremo pravi mir vshivati; v' tebi najdemo revni popotniki polajshanje in pokoj v' tej dolini sols;

v' tebi tudi najdemo velike gnade boshje, ker nam' Bog, kakor pravijo zerkveni uženiki, na twojo proshnjo nar raji gnade deli. — O Marija! mati milosti boshje! ti si nam Jezusa rodila, kteri nas je s' rasshaljenim nebeshkim Ozhetam spet spravil, profim te, govoris sa-me pred Jezusom, in profi ga, ide bi njegovo odreshe-nje nad menojone bilo sgubljeno.

O Marija! sa Bogom si ti moje nar vezhi upanje, moja mozh, moje veselje, moja ljubesen.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesha na 19. strani.*)

Sedem in dvajseto obiskanje.

Sveta cerkev pravi v' svojih molitvah od presvetiga reshnjiga telesa, de ni nikedar nikjer tako imenitniga in frezchniga ljudstva, de bi svoje bogove

tako bliso imelo, kakor imamo mi kristjani svojiga praviga shiviga Boga v' fredi med seboj. — Kader so neverniki slishali in svedili, koliko je Bog is ljubesni do ljudi storil, so s' sazhudenjem rekli: „Kako dobrotljiv Bog je leta Bog kristjanov!“ — In sareš, desiravno so si neverniki svoje bogove sami ismisljevali, in jim po svoji volji in po svojim dopadenji lastnosti dajali: se vender med vsemi tistimi, kteri so od njih bogov pisali, nobeden ne najde, de bi si bil ktriga svojega boga tako dobrotljiviga do ljudi mislil, kakor je nash Bog nam dobrotljiv in ljubesnjiv; sakaj on je is ljubesni do tistih, kteri ga molijo in zhaste, de bi jih s' obilnimi gnadami obdaroval, prezhudni sakrament svetiga reshnjiga telesa postavil, v' kterm on tako rekoz nash tovarsh postane, in nozh in dan na nashih altarjih med nami prebiva.

Ti si tedaj, o Jesus! tako velik zhudesh storil, de svoje shelje dopolnish, ki jih imash, smiram med na-

mi ostati. Ah! sakaj se pa mi nehvaleshni ljudje tebe tako ogibljemo? Kako moremo tako dolgo od tebe odlozheni biti? Sakaj te tako malokdaj obishemo? In zhe te tudi zhetertinko ure obishemo, ah, kako dolg se nam ta zhaf sdi! — O kako velika je twoja poterpeshljivost, moj Jesuf! kako dolgo in dobrotljivo nam nehvaleshnim greshnikam sanashash, in smiram zhakash na nashe spreobernjenje! O moj Jesuf! twoja velika poterpeshljivost s' nami pride od twoje neskonzhne ljubesni do nas. Leta twoja ljubesen te med nami obdershi, desiravno smo ti tako nehvaleshni.

O moj Bog! vse twoje lastnosti so neskonzhno popolnama, in tako je tudi twoja ljubesen neskonzhna. Prosim te, o preljubesnjivi Bog! ne perpusti, de bi jest she v' prihodnje v' shtevilu takih nehvalesnih bil, kakor sim bil do sdaj. Daj mi tako ljubesen do tebe, kakorshno ti saflushish, in kakorshno sim ti skasovati dolshan. — Tudi meni je bilo vzhafi

dolgozhasno se pred teboj snajti, ker te she premalo ljubim; kadar bom pa s' tvojo gnado in pomozhjo v' ljubesni do tebe prav poterjen, bom shelel nozh in dan tukaj pred teboj biti, o Jesuf v' presvetim reshnjim telefu! —

O vezhni Ozhe! po neskonzhnim saflushenji Jusa, tvojiga ljubiga Šina, te profim, daj mi tako gorezho in perserzhno ljubesen do presvetiga sakramenta, de bom, kader bom le mogel, rad v' zerkev shel, tvojiga ljubiga Šina, svojiga dobrotljiviga Svelizharja v' presvetim reshnjim telefu molit in pozhaftit. Daj mi tako ljubesen do tega presvetiga sakramenta, de bom smiram va-nj mislil, de se bom smiram per njem snajti shelel, in de bom komaj zhakal tistiga zhasa, de mi bo perpusheno Jusa v' presvetim reshnjim telefu obiskati, in se s' njim prijasno pogovarjati.

O moj Bog! is ljubesni do tvojiga Šina Jusa mi daj veliko in go-

rezho ljubesen do tega nar svetejshi-
ga sakramenta.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)
Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Marija je tisti turn Davidov,
od kteriga pravi s. Duh v' svetim
pismu, de je previden s' bram-
bam, de na njem visi tavshent
skitov, vse oroshje mozhnih
vojshakov. *) — In sato, o pre-
sveta deviza! te imenuje sveti mar-
ternik Ignazi terdno mesto, v' kte-
rim so njegovi prebivavzi pred so-
vrashnikam dobro obvarovani. — Ah,
koliko sovrashnikov streshe na mojo
dusho, ki ji shele gnado boshjo in
tvoje varstvo in tvojo pomozh odvse-
ti, in jo ishejo v' yezhno pogublje-

*) Vif. Pes. 4, 4.

nje spraviti! Ali ti, o preljuba mati Marija! si moja mozh in moje upanje. Tvoje veselje je nam ubogim greshnikam pomagati, ker vidish, kako smo slabi, in koliko imamo sovrashnikov svojiga svelizhanja; posebno veselje imash pa tistim pomagati, kteri v' tvojo mogozhno proshnjo terdno saupajo. Pomagaj mi tedaj, o mogozhna deviza, in varuj me pred vsimi sovrashniki moje dushe, sakaj jest vse svoje saupanje sa Bogom na-te postavim.

O Marija, mogozhna pomozhniza! pomagaj mi v' shivljenji in v' smerti.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdefh na 19. strani.*)

Osem in dvajseto obiskanje.

Ker nam je Bog svojiga lastniga Sina dal, kako se moremo bati, de

nam bo ktero drugo rezh odrekel? Šej vemo, de je v' Jesusu Kristusu vše sapopadeno, kar samore nebeshki Ozhe dati; sakaj on je njemu vše dal v' nebesih in na semlji. Sato tedaj hvalimo in zhaštimo dobroto, usmiljenje in ljubesen svojiga preljubiga Ozheta nebeshkiga, kteri naš je hotel s' všimi gnadami in dobrotami obilno obdarovati, ker nam je svojiga ljubiga Šina Jezusa v' presvetim rešnjim telesu dal.

Toraj, o preljubesnjivi Svelizhar! Smem s' saupanjem rezhi, de si ti moj, de si ves moj, zhe le sam prav hozhem. Pa tudi smem rezhi, de sim jest ves tvoj; sakaj ti sam me hozesh in shelish imeti. Ah, moj Bog in moj Gospod! prosim te, ne perpusti, de bi se na svetu tako velika hudobija in gerda nehvalešnost sgodila, de bi se jest branil se tebi popolnama dati, ki me shelish imeti, ker vidim, de se ti meni popolnama dash, zhe te le sam prav hozhem imeti.

Leta velika nehvalešnost in hudo bija se ne sme vezha sgoditi. Terdno sdaj sklenem, o moj dobrotljivi Jezus! se tebi popolnama dati bres vfiga sadershka; ves tvoj shelim biti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost; tebi samimu dam v' dar vse svoje misli, shelje, nagnjenje, besede, djanje in nehanje. Poglej s' dopadenjem na leta dar, kteriga ti tukaj perne sem. Vsim stvarem se odpovem, in se k' tebi obernem; ti sam si ljubesni vreden; ushgi v' mojim serzu ogenj svoje boshje ljubesni, de bom le tebe samiga zhes vse ljubil. Ne perpusti, o Jezus! de bi jest sdaj na kakoschno stvar svoje serze navesal, ktero sim ti sdaj popolnama dal. — Ljubesen, ktero si mi ti she takrat skasoval, ko te nifim ljubil, mi saupanje daje, de me sdaj, ko te ljubim, in ko se ti ves dam, ne bosz savergel.

Vezhni nebeshki Ozhe! v' dar ti dansf dam vse zhednosti, vse sdihljeje in svete obzhutljeje presvetiga serza

Jesusa, trojiga ljubiga Šina. Vsemi
 leta dar s' dopadenjem od mene; in
 po Jesusovim saflushenji, kteriga me
 je on vdeleshil, te profim, dodeli mi
 vse tiste gnade, kterih te Jesus, moj
 pravi frednik in besednik, sa-me
 profi. Po tem saflushenji se ti tudi
 sahvalim sa vso twojo milost, ki mi
 jo tako obilno skasujesh; leto saflushenje
 naj nadomesti to, kar moji
 pokori she manjka, ker she nisim sa
 svoje grehe twoji boshji pravizi sadostil;
 l' tem saflushenjem tudi upam
 od tebe sadobiti odpusjenje grehov,
 twojo sveto gnado, stanovitnost v'
 dobrim, vezhno svelizhanje in posebno
 twojo boshjo ljubesen, ki je vezh vredna,
 kakor vse bogastvo sveta. Šposnam,
 de je le moja nevrednost kri-
 va, de nimam toliko gnade in ljube-
 sni, kolikor je imeti shelim. Ali ti
 mi samoresh tudi leto nevrednost od-
 vseti. Profim te tedaj, o dobrotljivi
 Ozhe nebeshki, odvsemi mi mojo ne-
 vrednost, ktera mi twojo gnado in
 ljubesen tako manjsa; profim te sa

to v' imenu Jcsusa, tvojiga Šina, in
 imam upanje uslifhan biti, ker sam
 Jesus pravi, de, kar te bomo v' nje-
 govim imenu profili, bomo prejeli.
 O moj Bog! sej drusiga nizh ne she-
 lim in ne prosim, kakor gnado tebe
 zhes vse ljubiti, gnado se tebi popol-
 nama dati, gnado tebi nikedar vezh
 tako nehvalesen ne biti, kakor do
 sdaj. — Osri se na-me, dobrotljivi
 Ozhe nebeski! s' svojimi milostivimi
 ozhmi, in uslishi me. Naj bo s' two-
 jo gnado in pomozhjo danstisti fre-
 zhni dan sa-me, de se popolnama
 k' tebi podam, in terdno sklenem, te
 nikedar ne sapustiti. Tebe famiga ho-
 zhem zhes vse ljubiti, o moj Bog,
 moja edina ljubesen, moje veselje,
 moje vse!

O moj Jesus, moj Bog in moj Go-
 spod! ti mene neskonzhno ljubish, in
 tudi jest shelim tebe neskonzhno vse
 vezhne zhase ljubiti.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)
Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O kakoshno pomozh zhutim v' svojih potrebah in teshavah; kakoshno tolashbo najdem v' svojih britkostih in sopernostih; kakoshno mozh sadobim v' svojih skushnjavah, kadar se tebe spomnim, in v' tvoje preladko ime klizhem, o preljubesnjiva deviza, presveta mati boshja, Marija! — Po vsi pravizi te imenujejo sveti uzheniki „varno perbeshalishe tistim, kteri se po morji shivljenja vosijo, polajshanje vsim revnim in nadloshnim, oveseljenje vsim shalostnim in sapushenim, pozhitik vsim, kteri v' teshavah sdihujo.“ — O Marija, moja preljubesnjiva mati! pomagaj mi, in me oveseli: vidim, kako sim grosovitno greshen, vidim tudi, od kolikanj sovrashnikov svojiga svelizhanja sim obleshen; sraven tega tudi vidim, de nimam she nobene prave ljubesni do Boga, nobene prave mozhi v' dobrim, de me vsaka majhna skush-

njava v' greh perpravi. Ah, kako shalosten sim sam sebe! Potolashi me, o Marija! in rasveseli me. Ali to rasveseljenje nima nobeno drugo biti, kakor to, de ſ' pomozhjo tvoje proſhnje novo shivljenje sazhnem, tako shivljenje, ktero bo tvojimu ljubimu Jezusu in tebi, o preſveta deviza! dopadljivo.

Spreoberni me, o Marija! spreoberni me v' boljfhiga zhloveka. Vem de mi samorefh spreobernjenje ſprofiti, in imam upanje, de mi ga boſh ſprofile.

(Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdesh na 19. strani.)

Devet in dvajseto obiskanje.

O preljubesnjivi paſtir, Jefuf Kristuf! ni ti blo ſadosti, de ſi ſe is ljubesni do svojih ovzhiz enkrat na svetim krishi nebefshkimu Ozhetu daroval; ampak ſe

tudi tukaj na nashih altarjih vsak dan,
 v' presvetim sakramantu, nebeshkemu
 Ozhetu sa nashe svelizhanje darujesh,
 in nozh in dan med nami ostanesh,
 de nas smiram svoje neskonzhne lju-
 besni do nas opominjash, in de smi-
 ram na duri nashih serz terkash, ker
 shelish v' nashih serzih prebivati. O,
 ko bi si jest mogel leto tvoje prebiva-
 nje per nas tako v' svelizhanje svoje
 dushe oberniti, in ga tako vshivati,
 kakor ga je vedila vshivati sveta neve-
 sta v' visoki pesmi. (2, 3.) —

O prezhaftitljivi sakrament! o pre-
 sveto reshnje telo nashiga Gospoda,
 Jezusa Kristusa! Ah, ko bi te jest prav
 ljubil, kakor sim te ljubiti dolshan, go-
 tovo bi shelel, nozh in dan pred altar-
 jem klezhati v' molitvi, in v' premish-
 ljevanji tvoje neskonzhne ljubesni, kte-
 ro nam v' tem preljubesnjivim sakra-
 mentu skasujesh! Tukaj pred sedeshem
 tvoje boshje visokosti, ktera je s' suna-
 njo podobo kruha sakrita, bi nashel in
 vshival tisto nesapopadljivo veselje, tiste
 nebeshke sladkosti, ki jih tukaj vshi-

vajo twoje sveste dushe, ki te resnizhno ljubijo. — Ah, potegni me k' sebi s' ljubesnjivo mozhjo svoje nebeshke lepotе in s' prijetnim duham svoje neskonzhne ljubesni, ki jo nam tako ozhitno skasujesh v' tem nar svetejshim sakramantu! — Glej, moj dobrotljivi Svelizhar! sdaj spustim is misel in is serza vse stvari in vse posvetno veselje, de bo twoja ljubesen, o Jesus! vezh prostora v' mojim serzu imela, in de bom rajshi hodil tebe, o Jesus v' presvetim reshnjim telesu obiskovat. —

O, kakoshen lep in tebi prijeten sad svetih zhednost perneso tiste dushe, ktere se rade pred svetim sakramentam snajdejo, in is serza k' svojimu preljudimu Sheninu sdihujo! Mene pa mora sram biti, se pred teboj perkasati, o Jesus! ker sim takо reven in ves prassen od vseh zhednost. Ti si sapovedal, de naj se nobeden twojimu altarju ne perblisha te zhaštit, zhe nobeniga daru s' seboj ne pernese. *) Kaj mi je te-

*) II. B. Mojs. 23, 15.

daj storiti? Ali te hozhem popolna-
ma sapustiti, de te nikedar vezh obi-
skati ne pridem? Ah, tega ne, to ti
ne bo dopadljivo? Prishel bom te-
daj, kakorshen sim, reven, neumen,
greshen; in te bom s' velikim saupa-
njem narpred tistih gnad in zhednost
profil, ktere ti nad menoj najti she-
lish, in bres kterih se ne smem pred
teboj pomuditi, o presveti sakrament
boshje ljubesni! Tvoja neskonzhna ljube-
sen, o Jesuf! mi saupanje daje, de
bo moja proshnja uslislhana; sakaj ti
nisi le sato v' tem presvetim sakramantu
prizhujozh, de svete in ljube dushe
rasveselujesh, in jim njih svestobo in
ljubesen povrazhujesh, ampak tudi sa-
to, de tiste dushe, ki so revne in u-
boshne, s' gnadami obdarujesh.

Štori mi tedaj dans to, in obda-
ruj me s' vsimi gnadami in zhednosti-
mi, ktere me tebi dopadljiviga storé. —
Zhaštim in molim te tukaj, o dobrot-
ljivi kralj mojiga serza, o nar vezhi
perjatel in dobrotnik vseh ljudi, o nar
ljubesnjivshi pastir svojih ovzhiz! —

Perblisham se s' saupanjem k' sedeshu
 twoje ljubesni; in ker ti nimam nobe-
 niga drusiga daru pernesti, ti darujem
 svoje revno serze, in te presim, ozhisti
 ga, in napolni ga s' ljubesnijo, de ti
 bo popolnama dopadljivo. Vsemi ga
 popolnama v' svojo oblast, in podversi
 ga svoji sveti volji, de bom samogel
 s' veselim serzam na-se oberniti tiste
 besede tvojiga svestiga aposteljna Pavla,
 kteriga je sgol ljubesen do tebe v' je-
 zho in v' ketine perpravila, tiste besede
 namrezh: „Jest sim uklenjen in
 jétnih Jesafa Kristusa.“ *) — Skle-
 ni me, o Jesus! popolnama s' seboj,
 in daj mi gnado de sebe zhisto posa-
 bim, in tako frezho dofeshem, vse po-
 svetne rezhi in tudi sam sebe sapustiti,
 de le tebe najdem in twojo sveto lju-
 besen. — Ljubim te, o Jesus v' pre-
 svetim reshnjim telesu! in se s' teboj
 sklenem; ah, daj mi gnado in mozh-
 te smiram bolj in bolj ljubiti, se
 smiram bolj in bolj s' teboj skleniti,

*) Efes. 3, 1.

de se nikdar vezh od tebe ne odlozhim !

O moj Jесuš ! ti si moja edina ljubesen in vse veselje mojiga serza !

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Šveti Bernard praví, de je Marija prava in ravna pot, po kteri se pride k' Jесusu in k' vezhnemu svelizhanju. — Ker si tedaj ti, o sveta deviza ! tista , ktera nam s' svojo mogozhno proshnjo k' vezhnemu svelizhanju pomaga , pomagaj mi. O Marija ! ker je Bog she tolikanj zhudeshev svoje milosti na twojo proshnjo nad greshniki storil , te profim ponišhno , pròsi sa-me nevredniga greshnika, de Bog tudi nad menoj leta velik zhudesh svoje milosti storí , de me is hudobniga , nehvaleshniga greshnika, kakoršhen sim sdaj,

spreobrēne v' spokorniga in poboshniga kristjana.

O mogozhna deviza! spròsi mi duha pokore in resnizhno spreobernenje, de ne bom vezhno pogubljen.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.*)

Trideseto obiskanje.

Bogabojezhimu Jobu je to velik strah in veliko shalost delalo, ker se mu je bil Bog skril. Nam pa naj to ne dela shalosti in strahu, kadar premislimo, de Jesus Kristus svojo nebesko svetlobo v' sakramantu presvetiga reshnjiga telesa pred nami sakrije, temuzh to naj naf v' saupanji in v' ljubesni do njega she bolj poterdi; sakaj on ravno sato penishno podobo kruha na-se vsame, in v' tej podobi vedno per naf ostane, de nam bolj

ozhitno svojo ljubesen skashe, in de si nashe saupanje bolj perdobi. Kdo bi si sizer kedaj upal pred altar stopiti, in prijasno in odkrito serzhno tukaj govoriti, ko bi se leta kralj nebeshki v' svoji boshji visokosti in svetosti tukaj perkasal!

O moj Jесuš! kako modra se nam tukaj twoja ljubesen skashe, ker fi v' presvetim sakramentu v' ponishni podobi kruha prizhujozh, de se s' nami sdrushish, in de te tudi smiram v' svojih zerkvah imamo, kjer te lahko prijasno obishemo. Po pravizi tedaj opominja ljudi prerok Isaija, de naj po vsim svetu pravijo in rasglasujejo, kako velika je modra ljubesen, ktero ima nash dobrotljivi Bog do naf. *)

O preljubesnjivo serze Jесušovo, vredno od vseh zhloveshkikh serz ljubljeno biti! o gorezhe serze Jесušovo, vse vneto od presvete, prezhiste boshje ljubesni! o boshji ogenj! ushgi moje serze, in poshgi v' meni moje nevre-

*) Is. 12, 4.

dno, v' grehih in v' hudobnih sheljah postarano shivljenje, in daj mi novo shivljenje, shivljenje v' tvoji gnadi in v' tvoji prezhisti ljubesni! O usmiljeno serze Jesusovo! ki si bilo preboden, de zhiste dushe v' tebi svoje perbeshalish he najdejo, vsemi me v' se, in ozhisti me od vseh grehov, in nikar ne perpusti, de bi se kdaj vezh od tebe odlozhil. O shalostno serze Jesusovo! ki si bilo savoljo nashih grehov do smerti shalostno, ki si na svetim krishi neisrezheno shalovalo nad grehi vfiga sveta, daj mi grenko shalost nad vsimi mojimi grehi in stanovitno poboljshanje. Vem, de imash ti, o Jesuf! v' tem presvetim sakramentu she ravno tako ljubesen do mene kakor si jo imel, kadar si sa-me na gori Kalvarijski umerl, in sato shelish se s' menoj skleniti; ali jest se te bom pa branil, in se ne bom popolnama f' teboj sklenil? O Jesuf! po tvojim saflushenji te profim, napolni moje revno serze s' ljubesnijo do tebe, vsemi ga v' svoje prefveto serze. Sdej

terdno sklenem ſ' twojo gnado in pomozhjo v' prihodnje smiram po tvojim dopadenji shiveti. Sato poloshim sdaj k' tvojim svetim nogam vſe svoje namene, nagnjenja in shelje, vſo svojo nepokorſhino in svojoglavnost, vſe raveseljenje nad posvetnimi rezhmi, in ſploh vſe, kar me od tebe odvrazhuje. Daj mi gnado, o moj Bog! debom odslej vſe svoje misli, besede, djanje in nehanje po tvojim boshjim dopadenji ravnal. — O Marija in vſi svetniki boshji! sprofite mi stanovitno ljubesen do Boga.

Kdo me bo mogel lozhitи od ljubesni do Jezusa Kristusa!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

Po sprizhevanji ſ. Bernarda ne more ljubesen Mariina do naſ vezhi in mozhneji biti, kakor je. Sato ſe

nam ona per vsaki perloshnosti tako
 milostljivo skashé, in nam v' vših na-
 shih potrebah s' svojo mogozhno pro-
 shnjo na pomozh pride. — Saresf, o mo-
 gozhna kraljiza! saref je velika tvoja
 mozh, velika tvoja ljubesen. Vsakimu
 shelish k' svelizhanju pomagati, in mo-
 gozhna je tvoja pomozh. Toraj te pro-
 sim dans in vselej, o mogozhna nebesh-
 ka kraljiza! pomagaj mi vojskovati se
 s' peklenškim sovrashnikam, kteri ta-
 ko grosno sheli mojo dusho pogubiti;
 in kadar bosh vidila, de she omagu-
 jem, in de she padam, o takrat stegni
 svojo mogozhno roko, in me obvaruj
 padza. — Ah, s' kako teshkimi skush-
 njavami se moram vojskovati, in ko-
 liko jih bom mogel she prestati do
 konza svojiga shivljenja. Zhe mi ti
 ne pomagash, o dobrotljiva deviza Ma-
 riya! ne bom mogel frezhero vših pre-
 magati. Toraj te prosim, o moja u-
 smiljena mati, moje upanje, moja ljub-
 besen! pròsi vedno sa-me Boga, de mi
 potrebno mozh da v' skushnjayah, de
 nikedar njegove svete gnade ne sgu-

bim. In sdaj tudi terdno sklenem vselej v' skufhnjavah tebe na pomozh poklizati, in is serza k' tebi sdihniti:

O Marija, pomagaj mi! o Marija, pomagaj mi!

(*Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesh na 19. strani.*)

Eno in trideseto obiskanje.

Okako prijetno je moglo biti nashiga dobrotljiviga Svelizharja viditi, ko je, od velike hoje utrujen, perjano in ljubesnjivo per studenzu sedel, in Samarijanke zhakal, de jo je s' svojim boshjim naukam k' poboljshanju shivljenja perpravil! *) — Ravno tako tudi nas perzhakuje nozh in dan v' presvetim reshnjim telefu, per tem studenzu boshjih gnad perjasno in lju-

*) Joan. 4.

besnjivo sedé, ker je le sato is nebes v' presveti sakrament prishel, de nam tukaj nar vezki gnade obilno deli. On nas vabi, de k' njemu pridimo, in se s' njim perjasno pogovarjajmo, de bomo v' njegovi drushini vezhi ljubesen do njega dobili. — Kristjanam, kteri imajo shivo vero, se tako sdi, kakor de bi Jesus is altarjev, na kte-rih se v' presvetim reshnjim telefu snajde, tako ljudem govoril: „O preljubi moji! sakaj beshite spred mene? Sakaj ne pridete k' meni, ki vas takо nefkonzhno ljubim, in ki is ljubesi do vas tukaj na vashih altarjih stojim v' ponishni podobi, malo sposnan in pozheshen? Sakaj se me bojite? sej vas she nisim prishel sodit, sej sim le is sgoli ljubesni do vas v' tem sakramentu prizhujozh, da vam velike gnade delim, in v faziga svelizham, kteri s' saupanjem k' meni perbeshi, in me prav zhasti in molí.“

Tako nam govori Jesus v' presvetim sakramentu. In res, kakor v' nebesih pred stolam nebeshkiga Ozhetu

smiram sa naš profi, *) ravnø tako je tudi v' tem presvetim sakramantu vedno našh frednik in besednik per nebeshkim Ozhetu, in se mu sa naš daruje, de nam neskonzhne gnade in obilno milost sadobi. Sato pravi bogabojezhi Tomash Kempzhan, de naj s' serzhnostjo in s' saupanjem k' Jesusu gremo, in naj s' njim bres strahu govorimo, kakor prijatel s' prijatlam.

Ker tedaj smem s' teboj, o Jesuf ! prijasno govoriti, bom danš prav is ferza s' teboj govoril. O dobrotlji-vi Jesuf ! ki tako neisrezheno našhe dushe ljubish; dobro sposnam, kako grosovitno te ljudje shalijo, in kako veliko nezhaſt ti delajo. Ti jih ljubish, oni pa te ne ljubijo; ti jim neskonzhno veliko dobriga storish, oni so ti pa le nehvaleshni, in te sangujejo; ti jih uzhish, in ljubesnjivo k' sebi vabish, oni si pa ushesa satiskajo; ti jim svojo gnado ponujash, oni jo pa sametajo. — O moj Jesuf !

*) Hebr. 7, 25.

s' shalošnim serzam moram obstat, de sim tudi jest she velikokrat v' svojim slabim shivljenji ravno tako s' teboj ravnal. — Ali sdaj sim pa terdno sklenil se poboljšati, in vse svoje shivljenje, kolikor si mi ga she odložhil, v' to oberniti; de ti sdaj s' sveštim dopolnovanjem tvoje svete volje toliko veselja storim, kolikor sim te pred s' greshnim shivljenjem shalil. Daj mi le vselej tvojo sveto voljo prav sposnati; jest sim perpravljen jo s' tvojo gnado in pomozhjo na tanko dopolniti. Terdno sklenem nikedar vezh kaj opustiti, kar bom sposnal, de je k' tvoji boshji zhaſti. Ko bi imel tu di vse sgubiti, kar mi je ljubo na svetu, prijatle, premoshenje, sdravje, dobro ime, she zelo shivljenje, vse rad sgubim, de bo le tvoja boshja zhaſt povishana, in dopolnjena tvoja sveta volja. O srežna sguba, zhe vse sgubim, de tvojo ljubesen sadobim, in tvoje dopadenje saſlushim! — O Bog mojiga serza! nefkonzhno te ljubiti shelim. Svoje revno, fla-

bo serze, ki te vse premalo ljubi, sklenem s' gorezhim serzam vseh nebeskih Šerafov, ga sklenem s' prezhistim serzam Marije, twoje preljubesnjive matere, zelo s' twojim boshjim serzam ga sklenem, ker shelim, de bi vse vneto bilo od presvetiga ognja boshje ljubesni. — O moj Jesuf, moj preljubesnjivi Jesuf! tako te shelim ljubiti, kakor vidim, de ti mene ljubish.

O Jesuf, tebi shivim! o Jesuf, tebi umerjem! o Jesuf, twoj shelim biti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnošč!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 16. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nasha preljubesnjiva mati Marija vedno pred boshjim sedeshem stoji, in smiram sa nas profi, in njena proshnja veliko per Bogu velja. Marija dobro posna nasho revshino in nashe nevarnosti; satq ima, kakor ljubesnjiva

mati, v' svojim ferzu usmiljenje s' nami, in nam s' svojimi proshnjami per Bogu rada pomaga.

O usmiljena mati Marija! ti tudi mojo revshino in moje velike nevarnosti posnash, in sa-me Boga profish. Ah, le pròsi smiram sa-me, dokler me per sebi v' nebesih ne vidish, kjer ti bom vezhno hvalo vedil sa twojo dobroto! Vem, de si ti, o sveta deviza! sa Jezusam nar vezhi upanje svojih svetih slushabnikov; spròsi mi gnado, ktere te dansi prosim, de bi do konza svojiga shivljenja to frezho imel v' shtevilu svojih slushabnikov biti, in te smiram svesto ljubití, de tako kedej v' nebesa pri-dem, in te tamkej vezhno zhaštim in ljubim, terdno preprizhan, de potlej nikedar vezh od tebe ne bom odlozen.

O Marija, moja preljubesnjiva mati! spròsi mi vezhno svelizhanje, de bom s' teboj vred vse vezhne zha-se Boga v' nebesih gledal.

(*Sdej opravi proshnjo, ki jo najdes na 19. strani.*)

M o l i t v e

p e r s v e t i m a s h i.

(Perva visha.)

De bosh per sveti mashi bolj poboshno in spodobno; premisli vselej, preden jo slishish, kaj de je sveta masha.

Sveta masha je nekervavi dar noviga testamenta, vedni spomin tistiga kervaviga daru, kteriga je Jesus Kristus na svetim krishi nebeshikimu Ozhetu sa nas opravil, de nas je od vezhniga pogubljenja odreshil. Kakor se je Jesus na krishi svojimu Ozhetu daroval, ravno tako se mu tudi she dan danashnji per vsaki sveti mashi po rokah mashnikovih daruje. Ravno to se tedaj per vsaki sveti mashi

na altarji sgodi, kar se je na gori Kalvarji sgodilo, kjer je Jesus sa nas na svetim krishi umerl. Bodi tedaj vselej spodobno v' Bogu sbran per sveti mashi, ktera je tako imeniten in velik dar. Misli si, kader si per mashi, de si na gori Kalvarji, pred krishanim Jesufam, in kakor bi bil tamkej, tako bodi per sveti máshi. Nikar se tedaj ne osiraj, nikar se ne posmehuj, nikar se ne pogovarjaj, temuzh svesto pasi na vse shtiri dele svete mashe, na evangeli, na darovanje, na povsdigovanje, in na savshivanje, in prav s' gorezhostjo moli. Profi Boga gnade, to sveto masho s' pravo poboshnostjo slišhati, storiti dobre sklepe, preden se sveta masha sazhne, in skleni se s' mashnikam rekozh:

O moj Bog, darujem ti to sveto masho, v' tvojo boshjo zhaſt, ker si ti sam moj Bog in nar vishi Gospod; v'

odpuštanje mojih grehov in grehov vef-
 voljniga svetá de bi jih Jesuova pre-
 sveta kri vse isbrisala; v' sahvalo sa
 vse gnade in dobrote, které neprene-
 hama od tebe prejemam; v' sadobljenje
 novih gnad in dobrot, kterih však dan
 potrebujem. V' tej sveti mas hi ti da-
 rujem famiga Jezusa Kristusa, tvojiga
 ljubiga Šina, nad kterim imash svoje
 dopadenje. On je moj frednik, in be-
 sednik, on naj sa-me pred teboj go-
 vori. — Darujem pa tudi to sveto ma-
 sho sa vse shive in mertve, slasti sa
 tiše, sa které sim she pøebno dol-
 shan moliti: sa svoje starshé, sa oblašt-
 níke in prednike, sa vso svojo rodo-
 vino, sa vse svoje dobrotníke, sa svoje
 perjatle in sovrashníke, sa vse, které
 sim morebiti kaj pohujshal, in sa vse
 verne dushe v' vizah. Daj mi gnado,
 o Gospod! de se bom prav poboshno
 in tebi dopadljivo per tej sveti daritvi
 snajdel. Amen.

*Pervi del svete mashe,
od sazhetka do evangelijs.*

(Kadar mashnik pred spodnjo shtablo moli, stori sveti krish in moli tako:)

V' imenu Boga † Ozheta, in † Šinu
in svetiga † Duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar.

Pred Boga, ki rasveseluje mojo
mladost.

Psalm XLII. Šodi me, o Bog, in
rasfodi mojo rezh od nefvetiga ljud-
stva; reshi me od krivizhniga in sa-
peljiviga zhloveka.

Ker tí, o Bog, si moja mozh, sa-
kaj si me odvergel? in sakaj moram
shalostin hoditi, satert od sovrashni-
ka?

Poschlji svojo luh in resnizo, de
me peljate, in perpeljate na twojo sveto
goro in v' twoje prebivalishe.

Stopil bom k' boshjimu altarju
pred Boga, ki rasveseluje mojo mla-
dost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom s'
zitrami. Zhimu si shalostna moja du-
sha? in zhimu me motish?

Saupaj v' Boga, she ga bom hva-
lil; pomozh moja, Bog moj je on.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Šinu
in svetimu Duhu, kakor mu je bila v'
sazhetku, sdaj in vselej od vekomaj
do vekomaj. Amen.

(Ozhitna spoved.) Še spovem
Bogu vfigamogozhnimu, sveti Marii vse-
lej devizi, svetimu Mihaelu arhangelu,
svetimu Janesu kerſtniku, svetima apo-
steljnama Petru in Pavlu, vsim svetni-
kam, in tebi ozhe, de sim veliko gre-
ſhil s' mislijo, s' besedo in s' djanjem.
Kriv sim, kriv sim, filno sim kriv.
Sato prosim sveto Marijo vselej devizo,
svetiga Mihaela arhangela, svetiga Ja-
nesa kerſtnika, sveta aposteljna Petra

in Pavla, vse svetnike, in tebe ozhe, moliti sa-me per Gospodu nashim Bogu.

Usmili se naš, vfigamogozhni Bog, odpusti nam našhe grehe, in naš perpelji v' vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpuštenje naših grehov nam dodeli vfigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvsemi nam; prosimo, o Gospod, naše pregrehe, de bomo vredni stopiti f' zhifšim ferzam k' nar svejtejšimu.

Gospod usmili se naš! Kriste usmili se naš! Gospod, usmili se naš!

Zhašt Bogu na višokim, in mir ljudem na semljì, kteri so prave volje. Hvalimo te, zhaštimo te, molimo te, povishujemo te. Sahvalimo se ti savoljo tvoje zhašti, Gospod-Bog, nebeski kralj, Bog vfigamogozhni Ozhe! Gospod ednorojeni Šin Jesuf Kristus, Gospod-Bog! Jagnje boshje! Šin Boga Ozheta, kteri grehe sveta odjemljesh, vsemi našho proshnjo; kteri sediš na defnizi Bo- ga Ozheta, usmili se naš! Sakaj sam ti si svet, sam ti Gospod; ti sam si nar.

vishi, Jesuf Kristuf s' svetim Duham
v' zhasti Boga Ozhetu. Amen.

Berilo is pripovist modriga kralja Salomona.

Moder sin rasvēseluje ozheta, nespamelin sin pa je shalost svoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko bres greha; kdor je pa gospodar svojiga jesika, je nar bolj pamelin. Lashnjivi shnabli so Gospodu gnju-soba; kdor pa svesto ravna, mu dopade. Kdor s' modrimi hodi, bo sam moder; kdor je pa nespametnih perjatel, bo njim enak. Kdor svojiga blishniga sanizhuje, greshi; srezhin pa bo, kdor se ubosiga usmiluje. Poterpeshljiviga zhloveka vodi velika modrost; kdor je pa nepoterpeshljiv, rasodeva svojo neumnošč. Mehek odgovor potolashi jeso; terdo govorjenje pa napravi togoto. Kdor ozhetu ali materi kaj vsame, in pravi, de to ni greh, je tovarsh ubijavzov. Nespamelin zhlo-

vek se posmehuje svarjenju svojiga ozheta; kdor pa svarjenje rad poslušha, bo smiram pametnishi. Dusha pravizhniga misli v' pokorshino; usta hudonih so pa polne hudiga. Gospod je delezh od hudonih; molitve brumnih pa bo uslishal. Srozhi Gospodu svoje delo, in on bo twoje misli dobro ispeljal.

Evangeli svetiga Janesa v' 6. postavi.

Tisti zhaf je Jесuf Judovski mnozhizi rekel: Jest sim shivi kruh, kteri sim is nebes prishel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jest dal, je moje meso sa shivljenje sveta. Judje so se tedaj med saboj prepirali rekozh: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jесuf jim je tedaj rekel: Resnizhno, resnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Šinu zhlovekoviga, in ne bote pili njegove kervi; ne bote imeli

shivljenja v' sebi. Kdor moje meso je, in mojo kri pije, ima vezhno shivljene; in jest ga bom obudil poslednji dan.

(Kader mashnik po evangelii pred darovanjem na sredi altarja postoji, in vero moli; moli apostolsko vero.)

Molitev pred pridigo.

O trošhtar s. Duh! kteri si Jesuove aposteljne tako rasvetlil in poter-dil, de so njegov uk popolnama vedili in umeli, in s' veliko gorezchnostjo osnanovali: rasvetli ravno tako tudi tega Jesufoviga namestnika, kteri nam bo sdaj tudi njegov nauk osnanoval: poloshi mu take besede na jesik, ktere vesh, de nam nar bolj k' serzu pojdejo, in kterih mi po svojih slabostih nar bolj potrebujemo, de homo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijetin in perferzhin glaf, de nashe terde serza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v' dobrim

she bolj poterdi, terdovratne greshnike pa na pravo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado gā s' tako poboshnostjo in s' tako gorezhnostjo poslufati, kakor ko bi sam Jesus Kristus pred nami stal, in nam svoje nebeske nauke osnanoval.

O Marija, mati Jesušova, profisa nas Jesuša, de bi njegovo sveto besedo vselej tako svesto poslufshali, in v' serzu ohranili, kakor si jo ti, de bi v' nashih serzih obilni sad prave keršanske poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v' boshjim strahu in v' ljubesni boshji rastli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jesus Kristus! sahvalimo se ti, de si nam sdaj po tim svojim namestniku svoje svete nauke osnanoval; in te ponishno prosimo, daj nam gnado, de bomo, kar smo slišali, tudi v' djanji dopolnili, in kar

smo sdaj na sebi she pomankliviga in pregreschniga najdli, ſ' pomozhjo tvoje svete gnade poboljſhali, in tako svojo vefi bolj in bolj ozhifhevali, in smiram v' twoji ſveti gnadi ostali, dokler naſ k' ſebi ne vsamesh, kjer homokar tukaj verujemo, vezhno gledali; kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vſe ljubesni vredniga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja: in vſi ſveti aposteljni, proſite Boga ſa naſ, de bi po ſvetim dopolnovanji ſvete boshje besede enkrat v' vaſho drushbo prifhli. Amen.

Drugij del ſvete maſhe; od darovanja do povſdigovanja.

Vsemi, ſveti Ozhe, vſigamogozhni vezhni Bog! leta zhisti dar, kteriga jest, tvoj nevredni flushabnik, tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu da-

rujem sa svoje breshtevilne grehe, samere in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, nash stvarnik in odreshenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, de homo boshje natore Jezusa Krjstusa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal, nasho zhloveshko natoro nase vseti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in profimo twojo milost, de naj pride s' prijetnim duham pred oblihzje twojiga boshjiga velizhalstva, sa nashe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s' dopadenjem ta dar, kteriga v' duhu ponishnosti in s' shalostnim serzam pernesemo, ozhitsti nashe serza od vseh madeshev greha, de ti vselej s' zhilstim serzam flushimo, in smiram v' twoji gnadi ostanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v' spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Krjstusa,

Gospoda nashiga; in na zhaſt svete Marije vſelej devize in vſih svetnikov. Naj bo k' zhaſti njim, nam pa k' sve-
lizhanju, in preſijo naj ti v' nebesih sa naſ, ki obhajamo ſpomin njih na ſemljii. Po Jeſuſu Kristuſu Gospodu naſhim. Amen.

Povſdignimo ſvoje ſerza k' Go-
ſpodu, in hvalimo Gospoda ſvojiga Boga!

Spodobi ſe in je prav, de te ſmi-
ram in povſod hvalimo, ſveti Gospod,
vſigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kteři ſi ſ' ſvojim edino rojenim Šinam in
ſ' ſvetim Duham eden Bog, eden Go-
ſpod, ne v' edinosti ene perſhone, am-
pak v' trojizi eniga biſtva. Kar od tvoje
zhaſti po tvojim rasodenji verujemo,
to tudi od tvojiga Šina in od ſ. Duha
bres vſiga raslozhka miſlimo; tako de
v' ſposnanji praviga in vezhniga Boga
tri reſnizhne perſhone, in eno edino
biſtje in enako velizhaſtro molimo. Kte-
ro hvalijo angeli in arhangeli, tudi
Kerubi in Šerafi, ter ne jenjajo pre-
pevati vſak dan, in ſ' enim glasam

rezhi: Švet, Švet, Švet si Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhaſti. Zhaſt tebi na viſokim! Zheſhen bodi, kteri pride v' imenu Goſpodovim! Zhaſt tebi na viſhavah!

O uſmiljeni nebeſhki Ozhe! perneſemo ti ta preſveti dar, in te v' imenu Jefuſa Kristuſa, tvojiga Šina, po niſhno proſimo sa tvojo ſveto katoliſhko zerkev, sa naſhiga papeſha I., sa naſhiga ſhkofa I., sa naſhiga zefarja I., sa vſe verne kristjane, sa vſe prizhijožhe: in te proſim tudi sa vſe tife, sa ktere ſim ſhe poſebno dolſhan moliti, ſlaſti pa ſa (Tukaj ſtori ſpomin ſa ſhive, in imenuj tife, sa ktere to ſveto maſho poſebno darujeſh, in tudi tife, sa ktere poſebno moći imafh dolſhnost.)

Sdaj ſe ſklenemo s' vſimi ſvetni ki boſhjimi, poſebno s' viſoko zhaſtitljivo Marijo devizo, materjo boſhjo, in te proſimo, dodeli nam po njih ſaſluſhenji in njih proſhnji ſmiram in povſod svojo mogozhno pemozh. Po Jefuſu Kristuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

*Tretji del svete mashe,
od povsdigovanja do savshiva-
nja.*

Per sadnji vezherji je vsel Jesus kruh v' svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je kruh poshegnal, prelomil in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in jejte vši od tega: sakaj to je moje telo.“

O presveta hostja, v' kteri je sam Jesus Kristus prizhijozh! Bodi sto tavshentkrat zhescheno, o sveto reshnje telo! presveto telo Jesusovo, ktero je prezhista deviza Marija rodila, ktero je sa nas na s. krishi umorjeno bilo! Bodi hvaljeno in zhescheno vekomaj!

Po vezherji je vsel Jesus kelh s' vinam v' svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je vino poshegnal, in svojim uzhenzam dal

rekozh: „Vsemite in pite vſi is njega: Sakaj ta je kelh moje kervi, noviga in vezhniga testamenta, (skrivnost vere!) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpuschanje grehov. Koli-korkrat boſte to delali, storite v' moj ſpomin.

O preſveta reſhnja kri Jeſuſova, ktera ſi bila sa naſ na ſ. krishi prelita, bodi ſto tavſhenkrat zheſhena! Operi mojo omadeſhyano duſho od vſih grehov, kteri jo gnjuſijo pred Bogam. Ozhisti moje ferze, ſtori ga Bogu dopadljiviga, de ne boſh ſaſtonj ſame prelita, temuzh de me perpe-lijefh v' vezhno ſhivljenje. Amen.

Ker je Jeſuſ ſapovedal, to v' nje-gov ſpomin delati; ſato ti darujemo, o moj Bog! v' ſpomin preſvetiga terpljenja, vſtajenja in vnebohoda Jeſuſa Kristuſa, ta prezhiſti in preſveti dar, ta ſveti kruh vezhniga ſhivljenja, in ta kelh vezhniga ſvelizhanja.

Poglej ſ' miloſtljivim in perjasnim obližhjem na ta naſh dar, o Gospod! in ga ravno tako dobrotljivo prejmi,

kakor si prejel dar svojiga pravizhnega flushabnika Abeljna, dar ozhaka Abrahama in vishiga duhovna Melkisedeka.

Ponishno te profimo, vfigamogozhni Bog! rezi si ta dar po rokah svojiga svetiga angela pernesti na svoj nebeshki altar pred svoje boshje oblichje, de bomo vsi s' vso nebeshko dobroto in gnado napolnjeni, kar nas bo vshilo presveto Jesusovo telo in njegovo presveto kri.

Sdaj te pa tudi profimo, dobrotljivi nebeshki Ozhe! usmili se vseh vernih dush v' vizah; posebno te pa profim sa te dushe (tukaj stori spomin sa dushe v' vizah, in imenuj tiste, sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Pa tudi na naf, uboge greshnike, se milostljivo osri, o Gospod, ker sa upamo na twojo neskonzhno milost; in vsemi naf po tem revnim shivljenji v' drushbo vseh svojih isvoljenih, ne sa voljo nashiga saflushenja, ampak is svoje persanesne milosti po neskonzhnim

saslushenji Jesusa Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Ozhe nash, kteri si v' nebesih, i. t. d.

Odreshi nas, usmiljeni Ozhe! od všega hudiga po svoji neskonzhni milosti, in na proshnjo prezhiste devize Marije in vših svetnikov nam daj mir v' nashim shivljenji in brani nas pred všimi sovrashniki, de nas v' smote ne sapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Zheterti del svete mashe, od savshivanja do konza.

O Jesus, nedolshno jagnje boshje, usmili se nas! usmili se nas! in daj nam mir. Daj nam serzhni mir, daj nam tisti mir, o Jesus! kteriga svet ne more dati. Ohrani tudi svojo s. zerkov v' miru in v' edinosti.

O Jesus, ſin boshji, ki si po volji svojiga Ozheta s' pomozhjo s. Duha s'

svojo smertjo svet oshivel! ponishno te prosim, ozhisti vselej, predin tvoje s. reshnje Telo prejmem, moje serze od vseh grehov; in daj mi gnado, de se od tebe in od tvojih svetih sapoved nikdar ne odlozhim.

O moj Jесus! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel! Obvaruj me te nar vezhi nesrezhe, de ne bom sam sebi sodbe in pogubljenja jedel, temuzh de bo tvoje presveto telo vselej mojo dusho ohranilo sa vezhno shivljenje. Amen.

O Gospod nisim vredin, de gresh pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dusha bo osdravljena.

(Med masnnikovim obhajilam se tudi ti po duhovno obhajaj, in rezi:)

O Jесus, moj usmiljeni odreshenik! kako neisrezheno ljubish svoje nehvaleshne stvari! Svoje shivljenje si sa nas dal v' strashnih bolezhinah, do sadnje kaplje si svojo sveto kri sa nas prelil, in sdaj v' tem presvetim sakra-

mentu vedno per naš ostanesh, se vedno sa naš rasshaljenimu nebeshkemu Ozhetu ofrujesh, in našhe revne dushe sa nebesa shivish. O nefkonzhna ljubesin! O Jezus, preljubi shenin moje dushe! moja revna dusha hrepeni po tebi, kokor shejin jelen po mersli vodi! O pridi, moj Jezus, s' svojo gmando in ljubesnijo v' moje serze, rasveseli, potolashi, oshivi me spet! Nasiti mojo dusho s' svojim presvetim reshnjim Telešam, napoji jo s' svojo presveto reshnjo kervjo. O, nikar ne glej mojih grehov, s' kterimi sim te she tolikokrat rasshalil! glej le moje gorazhe shelje, s' kterimi je moje serze napolnjeno, in potrebo moje dushe, ktera je tako revna in slaba, kader s' teboj ni sklenjena. Pridi tedaj, o Jezus, presladka nebeshka mana! pridi v' moje serze, ostani ti v' meni in jest v' tebi, in ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Dusha Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, svelizhaj me!

Kri Kristuſova, napoji me!
 Voda is desne strani, operi me!
 Terpljenje Kristuſovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jesuf! uſliſhi me!
 V' svoje ſvete rane ſkri me,
 Od tebe lozhitи ſe, ne puſti me,
 Sovrashnika peklenſkiga varuj me,
 Ob uri moje ſmerti poklizhi me,
 K' tebi priti ſapovej mi,
 De f' tvojimi angelji hvalim te
 ſdaj in vekomaj. Amen.

Naj ti bo o ſveta Trojiza! prijetin ta dar, kteriga smo ti tukaj perneſli; in dodeli nam, ſvojim nevrednim ſluſhabnikam, po tem ſvetim ofru gnado in milostljivo odpuſhenje vſih naſhih grehov. Po Jeſuſu Kristuſu, Gospodu naſhim. Amen.

Poshegnaj naſ, profimo te, ſveta Trojiza: Bog Ozhe, Bog Šin in Bog ſ. Duh, in tvoj ſhegin naj ostane vſelej per naſ. Amen.

Sadnji evangeli.

V' sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so po nji ustvarjene. V' nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ta je bila prava luzh, ki rasvetli vsaziga zhloveka; kte-ri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni sposnal. In Beseda je meso po- stala, in je med nami prebivala, in vidili smo njeno zhaſt, zhaſt kakor edino rojeniga od Ozhetja, polna gna- de in resnize.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Dobrotljivi Ozhe nebeshki! Is ze- liga ferza te sahvalim sa to veliko gna- do, de sim bil per tem ofru svete mashe, v' kterim se ti je twoj ljubi Šin Jesus sam sebe v' dar dal tebi v' zhaſt, in nam v' svelizhanje. Odpusti mi,

o moj Bog! zhe nisim bil f' tako poboshnostjo, kakor shna se spodobi, per tem presvetim ofru, v' kterim se ti sam Jesus Kristus ofruje. Daj mi, te prosim, gnado posihmal vsako sveto maslo f' spodobno poboshnostjo in f' per serzhno gorezchnostjo slishati, in Jesusoviga saflushenja smiram bolj se vdeleshevati.

O Marija, prezhista deviza! sahvali ti sa-me dobrotljiviga Boga, ker je moja sahvala vse preslabi: de me je, nevredniga greshnika, pustil per tem svetim ofru biti; in profi ga, de naj mi to v' svelizhanje moje dushe saleshe. O mati Jesusova, prezhudna mati deviza! profi svojiga Ijubiga Šina Jusa, kteri je sa nas svojo sveto kri prelil, de bi sa-me sastonj ne bila prelita. Amen.

M o l i t v e p e r s v e t i m a s h i. (Druga visha.)

Premisljevanje Kristusoviga terpljenja.

Ljubi moj kristjan! ker je sveta masha vedin spomin tistiga kervaviga ofra, kteriga je Jesus Kristus na s. krishi opravil, lahko per sveti mashi tudi Kristusovo terpljenje s' velikim pridam premisljujesh. On sam je per sadnji vezherji, kjer je ta presveti sakrament postavil, svojim uzhenzam rekel: „To delajte v' moj spomin.“ — Po njegovim poveli bosk tedaj storil, moj kristjan, zhe bosk per sveti mashi njegov spomin obhajal, to je, njego-

vo terpljenje in njegovo smert premishljeval.

Predin se pa sveta masha sazhne, möli sa perpravo tisto molitev, ki se najde na 182. strani: „O moj Bog, darujem ti“ i. t. d.

Pervi del svete mashe.

Evangeli.

(Kadar mashtnik pred spodnjo shtablo moli, sazhni tako Kristusovo terpljenje premishljevati:)

O moj Jesuf, moj dobrotljivi odrešenik! koliko si vender is ljubesni do naš terpel! Na oljski gôri se je sazhe-lo tvoje britko terpljenje. Ondi si po svoji boshji natori v' duhu previdil, kakoshno neisrezheno terpljenje, kakoshna strashna smert te zhaka; vender se pa od vfiga tega nisi dal ostrashiti: hotel si terpeti in umreti, de

bi le mi svelizhani bili, in vezhno v' nebesih shiveli. Take grosovite britkosti in teshave so te na oljski gori obshle, de ti je bilo umreti, in de je twoja sveta kri, kakor gost pot, is twojiga svetiga trupla na semljo tekla.

O neisrezhena ljubesin twoja, moj dobrotljivi Jesuf! kako nam moresh tako dober in ljubesnjiv biti, ker smo ti mi tako nehvaleshni in hudobni!
— Ref, bres vliga nashiga saflushe-nja nam delish obilno odreshenje po svoji presveti, do sadnje kaplje sa na preliti kervi.

O Jesuf, kako grosovitin je bil she sazhetik twojiga terpljenja! V' svojih velizih teshavah si trikrat svojiga nebeshkiga Ozheta profil, naj ti odvsame kelih terpljenja, de bi ga ne pil; pa popolnama si se tudi boshji volji podvergel, si le shelel, de bi se sgodilo, kar Bog hozhe, naj bi ti bilo she tako teshavno; in po tem ti Bog angelja poshlje, de te potolashi in ti mozh da.

O kako lepe sglede mi tukej da-jesh! Daj mi tudi gnado, de bom mogel po tvojih sgledih delati, de bom v' vseh svojih dushnih in telesnih tes-havah in potrebah stanovitno Boga pomozhi profil, per tem pa se popol-nama njegovi sveti volji vdal.

(*Kadar mashnik pred altar pride, in altar kushne, in potlej na desni strani moli.*)

Toliko si, o Jesuf, sa nas terpel, in mi ti vezhi del le nehvalešnost povrazhujemo. Zlo éeden tvojih užen-zov, Juda, ti je bil gerdo nehvalé-shin. Ti si mu toliko dobriga storil, si njegov perjatel bil; on je pa le gled-al, kako bi te bil tvojim nar vezhim sovrashnikam, tvojim ubijavzam pro-dal. Hinavsko pride k' tebi v' vertu Gezemani, te kushne, in te isda tvo-jim sovrashnikam, de te popadejo, ne-usmiljeno sveshejo, in pred tvoje kri-vizhne sodnike shenejo.

O Jesuf! mi greshniki smo sdaj tvoji sovrashniki, tvoji Judeshi. Koli-

kokrat ravnamo gerdo in nehvaleshno
ſ' teboj! kolikokrat te sa majhin zha-
fin dobizhik, sa kratko posvetno ve-
felje prodamo; kolikokrat v' tvojih na-
mestnikih sanizhujemo, ker jih nozhe-
mo posluzhati, in ubogati, desiravno
nam tvoje vezhne resnize osnanujejo!

— Daj nam gnado, o Jefi! de bó-
mo posihmal tvoji perjatli, in de te-
be tolikanj bolj ljubimo, kolikor bolj
ſmo do sdaj svet in gréh ljubili.

Pa tudi ſhe drugi uženiz je ſ'
ſvojo nehvaleshnostjo tvoje ljubesnjivo
ſerze ranil. Peter, kterimū ſi toliko
ljubesni ſkasal, te trikrat sataji, tri-
krat is strahu pred ljudmi poterdi,
de te ne posna; desiravno ſi bil nje-
gov nar vezhi dobrotnik, njegov go-
ſpod in uženik, in ſi ravno njega
ſvojiga nar vihiga namestnika na sem-
iji poſtavil.— Šam v' ſé je Peter pre-
vezh ſaupal, ſato je tako globoko pa-
del. Kakor hitro je pa, kadar ſi ga
tí milo pogledal, ſvoj greh sposnal,
in ſ' ſhaloſtnim ſerzam v' tvojo neis-
konzhno miloſt terdno ſaupal; je od-

pushenje svojih grebov sadobil, in je ſ' pomozhjo tvoje svete gnade v' resnizhni pokori do konza stanovitin ostal.

Daj tudi nam gnado, o Jesuf, de bomo le v' tvojo neiskonzhno milost saupali, in v' pravi pokori do konza svesti ostali.

(*Kader mashnik list in evangeli bere.*)

Grosa me obhaja, o moj Jesuf ! kader premishljujem, kako krivizhno in sanizhljivo so hudobni Judje ſ' teboj ravnali. — Sgol sama svetost in nedolshnost, sodnik shivih in mertvih fi, in vender ſe pustiſh savoljo naſ pred krivizhniga sodnika Pilatusha peljati in toshiti, kakor de bi bil narvezhi hudodelnik. Vſe preneſeſh ſ' veliko poterpeshljivostjo, ſe ne vſtavljash, ſe ne prepirash, ſe ne mashujesh ; in pred svojim hudobnim sodnikam le toliko govorиш, kolikor je v' sprizhevanje reſnize potrebno, in kolikor je nam v' sgled.

O nedolshni Jesuf ! Mi, mi greshniki ſaſlushima terdo ſojeni, in v' ſmert

v' vezhno smert obsojeni biti. — Bil si toshen, de se soper deshelsko oblast in soper zesarja vsdigujesh, in de she druge k' nepokorshini napeljujesh in shuntafh; desiravno si bil ves svet in nedolshin. Le savoljo nas si hotel vse to prestati, le savoljo nas si hotel tako hudó sojen biti; de bi mi loshej per sodbi boshji obstali, ker se tolikokrat soper tebe, svojiga nar vishiga Gospoda in nebeshkiga kralja vsdigujemo, in she druge s' svojim slabim sgledam pohujshamo, in od tebe odvrazhamo. — O nesapopadljivo usmiljeni Jesus, kdo sapopade twojo neiskonzhno ljubesin! De revnimu, nehvaleshnemu hlapzu sodbo polajshash, se ti, o nar vishi Gospod! sam pustish neujsmiljeno soditi; de smo mi greshniki pred vezhno pravizo opravizheni, vsamesh ti vse nashe hudo bije in pregrehe na-se, in se pustish kakor nar vezhiga budodelnika toshit; in de mi nad teboj lep sgled svete poterpehljivosti imamo, prenesesh vse svoje krivizhne sodbe s' veliko,

prezhudno poterpeshljivostjo. — Daj nam gnado, o Jesuf! de te bomo vredno sahvalili in pozhaſtili sa vſe tvoje velike dobrote, in de te bomo svesto posnemali v' tvojih ſvetih ſgledih, de nam ne bo tvoje neiskonzhno ſaſluſhenje bres prida.

Tvojim ſovrashnikam pa ſhe ni bilo ſadosti, de ſo te le pred hudobniga in krivizhniga ſodnika Pilatusha pergnali; ſhe pred drusiga te peljejo, ki je ſhe hudobniji bil, pred Herodesha. Ta te ſhe bolj sanizhuje, kakor Pilatush, te ſa norza ima, in te poſhlje ſ' ſanizhljivim plajfhem ogerjeniga Pilatushu naſaj. Ti pa, o moj Jesuf! vſe voljno poterpih, nobene besede ne pregovorih. Ti ſi vezhni Šin boshji, vezhna modroſt, in ſe pufnih od nespametniga, prevsetniga greshnika ſa norza imeti; mi pa, ki smo vſi hudobni in neumni, kmalo ſamerimo, zhe nam ljudje ſoper govoré, zhe naſ preganjajo, zhe nam ſadosti zhaſti ne ſkasujejo. Kmalo naſ laſtna ljubesi k' jesi in k' ſovrafhtvu nadrashi. — O

Jesus! daj nam gnado, de bomo svojo hudobno natoro in lastno ljubesin vselej premagali, in de bomo vse sanizhevanje in vse terpljenje s' kershansko poterpeshljivostjo in ponishnostjo prestali.

(Ob nedeljah in prasnikih moli pred pridigo in po pridigi tiste molitve, ki se snajdejo na 189. strani.)

Drugi del svete mashe.

Ofrovanje.

Ozhitna je bila kriviza, ktero so ti, o Jesus! tvoji hudobni sovrashniki delali. Kamor si bil peljan, kjer si bil toshen in sojen; povsod so mogli tvoji sodniki sposnati, de nizh hudobniga in shtrasinge vredniga nad teboj najti ni. Vender so bili pa tako hudobni in krivizhni, de te niso hotli ispustiti; temuzh so strashno sodbo zhes-

te sklenili, in te v' smert obsodili.
 Tebe tedaj, o nedolshni Jesuf! so v'
 smert obsodili! Oh! greshne stvari so
 svojiga presvetiga stvarnika v' smert
 obsodile! — Tebe, kteri si edini Go-
 spod shivljenja in smerti, kteri dash
 vsim shiveti zhasno in vezhno, kteri
 sploh vse is sgolj ljubesni dash, kar
 je kdej kak zhlovek na svetu prejel;
 tebe tedaj so kakor nar vezhiga hu-
 dodelnika v' smert obsodili! — Jest se
 ne morem sadosti sazhuditi zhes leto
 nesapopadljivo hudobijo in slepoto two-
 jih sovrashnikov; ti pa vse s' voljo
 prenesesh, in le molzhish. Ah, kaj
 bo, ker smo tako kmalo rasshaljeni,
 kader se nam le kakoshna majhina
 kriviza sgodi! Pomagaj nam, o Jesuf!
 S' svojo sveto gnado, kader nas svet
 sanizhuje, kader nas krivizhno sedi,
 in vse hudo soper nas lashnjivo go-
 vori, de bomo po tvojim presvetim
 sgledu per vseh hudobnih krivih sod-
 bah tega sveta le molzhali, in vse s'
 voljo preterpeli. De bi le tvoja sodba,
 o Jesuf! na strashni sodni dan milost-

ljiva bila, naj bodo sodbe tega sveta she tako hudobne in neufmiljene; sej ne bodo obštale, twoja sodba pa ostane vekomaj. — Ah, nikar nas ne pogubi per svoji strashni sodbi! —

Nar krivizhnishi sôdba tedaj je soper tebe sklenjena bila; in kader si enkrat v' smert obsojen bil, so si twoji hudobni sovrashnikî prav persadevali, de so te po mozhi saframovali in martrali. Oblazhilo so s' tebe stergali, so te strashno sazheli tepsti, de si bil ves kervav in rasbit; in she ni bila hudobija in serditost tvojih sovrashnikov nasitena, she novo martro si ismišljo, strashno ternjevo krono ti na glavo nabijejo. Oh, kakoshne krivize! kakoshno saframovanje! kakoshne bolezvine! In vse to le is sgolj ljubesni do nas terpish, nam v' sve-lizhanje in v' sgled. Tvoji sovrashniki ti vsamejo twoje nar potrebnishi oblazhila, mi greshniki pa imamo toliko nepotrebniga in prevsetniga oblazhila, s' kterim tebe shalimo, sami sebe povishujemo, in blishnjiga

pohujšamo. Neusmiljeno te tepejo, in zelo tvoje nedolshno truplo rasbijajo; mi greshniki pa, kteri s' hudobnimi sheljami svojiga mesa, in s' vshivanjem pregreshniga posvetniga veselja tebe tolkokrat rasshalimo, mi se hozhemo le smiram dobro pozhutiti, in smo kmalo nevoljni, kader nam je kaj slabo. — Sanizhljivo ternjevo krono ti na glavo nabijejo, de je vsef tvoj sveti obras s' kervjo oblit, in te vnovizh saframujejo, in po glavi tolzhejo; mi greshniki pa hozhemo le smiram pozhašteni biti, in se soper svojiga blishnjiga vsdigujemo.

Ah, ali je to tvojih sgledov posnemanje! — Daj nam gnado, o Jesus! de bomo krotki in is serza ponishni, de bomo poterpeshljivi in v' tvojo sveto voljo vdani, in de bomo radi sanizhevani savoljo tebe, de bomo enkrat pozhašteni od tebe. —

O Jesus, nedolshno jagnje boshje! vse kar si terpel, si nedolshno terpel. To so tvoji fodniki in sovrashniki dobro sposnali; pa is sgolj jese

in nevošljivosti ti niso hotli pravize skasati, temuzh so le twoje terpljenje in twojo smert sheleli. Pilatush je posebno dobro sposnal twojo nedolshnost, in ni hotel nizh kriv biti twoje nedolshno prelite kervi, tako, de si je pred všim ljudstvam roke umil rekozh: „Jest sim nedolshin nad kervjo tega pravizhniga.“ On si je sizer persadeval, de bi te bil reshil, pa si je pre malo persadeval, is strahu pred ljudmi. Iskal je usmiljenje obuditi per twojih sovrashnikih, in te je, s' rudenhim plajshem ogernjeniga, vfiga ras gajshljaniga in f' ternjem kronaniga, Judam pokasal rekozh: Glejte, zhlo vek! oni so pa le she hujshi vpili: Krishaj ga! krishaj ga! — In tako so ti, o nar svetejshi in nar dobrotljivshi svelizhar! nar grosovitnishi shtrafingo profili. — O kako strashno greh zhlo veka preslepí! — Varuj naf! o Jesuf! pred všim greham, varuj naf, posebno pred sovrashtvam, pred jeso in nevošljivostjo, de na dušhi ne oslepi-

mo, in v' vezhno pogubljenje ne saj-demo.

(K' Sanktusu.)

O Jēsuf Kristus, kralj vezhne zha-sti! sdaj angelji in arhangelji, Kerubi in Šerafi, in vſi isvoljeni duhovi v' nebesih vedno pojo: Švet, Švet, Švet! Kader fi pa na tem nehvalešnīm sve-tu bil, so pa tudi hudobni Judje so-per tebe vpili: Krishaj ga! krishaj ga! koker soper nar hujshiga hudodelni-ka; in tv' krivizhni sodniki so tudi v' to vpijervolili, de imash kri-shan biti. ~~Ko~~ To so ti teshek krish-naloshili, de fi ga mogel sam na svo-jih kervavih ramah nositi. — O usmi-ljeni Jēsuf! ſ' tako teshkim krishem te vidim obloshēniga, de medlish pod njim, in padefh od slabosti, predin ga na goro Kalvarijo pernesefh, kjer imash krishan biti; in le nashe pregrehe ga tako teshkiga storé. — O kako velika je tvoja ljubesin do naf! Daj nam gnado, de bomo tudi mi tebe zhes

vse ljubili, in eden drusiga kakor sami sebe. (Tujej stori is keršanske ljubesni spomin sa shive, slasti sa tiste, sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Tretji del svete mashe.

Povsdigovanje.

Zhaſt in hvala ti bodi, o Jefuſ, ſin boshji! ker ſi naſ od vezhniga pogubljenja odreſhil, in ſ' rasshaljenim nebefhkim Ozhétam ſpet ſpravil. — Oh! pa ſavoljo velike dobrote, ktero ſi nam ſkasal, ſi mogel svoje ſhivljenje ſgubiti; in daſh ſ' veſeljem svoje ſhivljenje tje, de le naſ od vezhne ſmerti reſhif; ſe puſtiſh od svojih hudobnih ſovrashnikov na krif perbiti, neuſmiljeno ti ſ' ſheblji roke in noge prebodo; in tako na krif raspet ſe ofrujesh, o nedolshno jagnje! nebefhkimu Ozhetu ſa naſ grefhnike, kteri bi bili imeli vſi na vezhno pogublje-

ni biti, ko bi ne bil ti sa naf na s.
krishi nash dolg poplazhal. —

O krishani Jesus, kako obilno te-
zhe tvoja presveta reshnja kri is two-
jih svetih ran! O, pusti jo tezhi na
nashe mlazhne, nehvaleshne serza, de-
bomo v' ljubesni do tebe bolj vneti,
de ti bomo s' vezhi goreznoščjo tudi
v' britkostih in v' sapushenji slushili,
in de se ti bomo sa vso twojo ljube-
sin s' svetim shivljenjem hvaleshne
skasovali.

Svojo presveto kri, o jagnje bosh-
je! She dan danashni is nashih altar-
jev sa nashe odreshenje in svelizhan-
je nebeshkemu Ozhetu sa naf gresh-
nike per vsaki sveti mashi osrujesh. —
O daj nam gnado, de se bomo tega
presvetiga ofra vselej prav vdeleshili,
de bodo nashe hudobije isbrisane s'
twojo kervjo.

Usmili se pa tudi vseh vernih dush
v' vizah, in storjih deleshne tega sve-
tiga ofra. (Tukej storj spomin vseh dush v'
vizah, slasti tistih, sa ktere si posebno dolshan
moliti.)

Pa ne le twoje britko terpljenje,
 o Jesus! ampak tudi twoji sgledi na s.
 krishi nam v' vezhno svelizhanje po-
 magajo, zhe jih svesto posnemamo:
 Vsim svojim sovrashnikam odpustish is-
 ferza, she profish sa-nje, de bi jim
 Bog njih djanje v' greh ne sarajtal.
 O dobrotljivi Jesus! daj tudi nam ta-
 ko ljubesin do blishnjiga, de bomo
 vsazimu dobro sheleli, in dobro sto-
 rili, kolikor je v' nashi mozhi; de bo-
 mo s' vsakim v' miru in v' dobri spra-
 vi shiveli, in de bomo she sa sovrash-
 nike molili, in jim dobrote skasovali
 po tvojim sgledu. — Defniga rasboj-
 nika Dismasa, kteri na-te saupa, in
 per tebi pomozhi ifshe, potolashish,
 in mu obljudish, de bo she tisti dan
 f' teboj v' raji. O usmiljeni Jesus! daj
 nam gnado, de bomo tudi mi, ubo-
 gi greshniki, le per tebi tolashbe in
 pomozhi iskali, kader naf teshave in
 britkofti sadenejo, ali kader naf ho-
 zhe spomin poprejshnih grehov v' ob-
 upanje perpraviti. Daj nam gnado,
 de bomo v' dusnih in teleseh tesha-

vah vselej v' duhu pod tvoj s. krish perbeshali, ga objeli, in pogledali s' saupanjem proti tebi, ki savoljo na shiga svelizhanje na s. krishi vifish. — Svojo preljebo mater srozhish svojim nar ljubshimu uzhenu Janesu; svojo dusho pa v' roke nebeshkiga Ozheta. Po tem nagnesh glavo, in mirno umerjesh. O Jesus! spreoberni nashe serza, de bomo tudi mi s' tako ljubesnijo sa svoje blishne skerbeli, kakor ti; in de v' vsim dobrim do konza svesti ostanemo. Kako sveto je bilo tvoje shivljenje, kako sveta tvoja smert! Kakorshno shivljenje, takoshna smert. Daj nam gnado, de bomo tebi enaki v' shivljenji, de ti bomo potlej tudi v' smerti enaki. Priди nam sadnjo uro s' svojo sveto gna do na pomozh; varuj naš pred hudošnim sovrashnikam, kteri nashiga pogubljenja sheli, daj nam sadnjo uro to misel, de bomo svoje uboge dushe v' roké nebeshkiga Ozheta, in v' tvoje svete kervave rane perporozhili; in dodeli nam to veliko gnado, de bo-

mo f' tvojim presvetim reshnjim Te-
lesam prevideni is tega sveta shli. —
O krishani Jesuf, ki si sa naf na f.
krishi umerl! daj nam vsim prav frez-
no smert.

Zheterti del svete mashe.

Savshivánje.

O Jesuf! mogel si fizer tako smert storiti, kakorshino nar vezhi hudodel-niki; vender so pa she takrat nekteri Judje sposnali, de si resnizhno Šin boshji, in de po nedolshno terpisht. Shalostni in pobiti so na svoje persi terkali, in so se domu vernili.

Tudi jest terkam sdaj s' shalostnim in potertim serzam na svoje persi, in rezhem: O Gospod! jest ubogi greshni zhlovek, kteri sim te toliko-krat f' svojimi grehi rasshalil, jest twojih gnad in dobrot zlo nizh vredin nisim; in she manj sim vredin, de bi

kedaj tebe v' presvetim sakramantu prejel. — Ah! pa moja duša tebe potrebuje, in nima praviga shivljenja bres tebe. — O Jezus, pravi shivi Bog! pridi tedaj, perserzhno te prejeti shelim, pridi v' moje serze, kakor si prishel v' Zahejevo hisho, in ga spreoberni, de bo pravizhno, zhisto, ponishno in poterpeshljivo postalo. Ker te sdaj ne morem v' svetim sakramantu prejeti, te prejmem v' sheljah. Pridi tedaj o Jezus; moja duša po tebi sdihuje, moje serze tebe sheli. Le ti samoresh vse moje shelje spolniti: Kadar je moja duša lažna, jo le ti, o nebeshki kruh angelov! kteri vse rasveseljenje v' sebi imash, samoresh napasti; kader je shejna, jo le ti, o studeniz vezhniga shivljenja! samoresh napojiti; kader je revna, jo le ti, o vezhni shaz nebeshkikh gnad! samoresh obogatiti; kader je shalostna, jo le ti, o veselje vseh isvoljenih! samoresh rasveseliti; kader je bolna, jo le ti, o nebeshki sdravivez in sdravilo! samoresh osdraviti; kader je sapushena, sa-

nizhevana, savershena od sveta, pridesh ti, o nebeshki shénin! in jo vsamesh sa svojo perjatlizo in nevesto! — O dobrotljivi in usmiljeni Jesuf! pridi tedaj v' moje serze, in dopolni vse shelje moje dushe, ktera le v' tebi in per tebi najde veselje, tolashbo in pomozh! — O Jesuf! ostani v' meni in jest v' tebi vekomaj. Amen.

(Kader mashnik sadnje molitve na desni strani moli, in potlej ljudstvo shegna.)

Š' ponishnim serzam se ti sahvalimo, o dobrotljivi svelizhar! sa vse, kar si storil in terpel sa naf. — Svoje shivljenje si sa naf dal, de si nam vezhno shivljenje perdobil, ki ga bosh vsakimu dodelil, kteri se bo le sam hotel f' tvojo gnado tvojiga neskonzhniga saflushenja pràv deleshin storiti. Kakor si ti tretji dan zhaftitljivo od smerti vstal, in sdaj na vekomaj per svojim nebeshkim Ozhetu shivish in kraljujesh; takó si tudi nam obljubil, de naf bosh poslednji dan k' vezhni-

mu shivljenju obudil, zhe bomo v'
tvoji sveti gnadi shiveli in umerli.

O Jesuf, ki si naš s' svojo smertjo na s. krishi od vezhniga pogubljenja odreshil, in s' svojim vstajenjem tudi nam vstajenje od mertvih sadobil! daj nam vsim gnado is groba naših pregreh frezhno včati k' novimu shivljenju v' keršanski pravizhnosti in v' resnizhni svetosti. In kader naš bosn poklizal is tega revniga sveta, imej s' nami usmiljenje, in ne perpusti, de bi nam tvoje neisrezheno terpljenje, tvoja britka smert, in tvoja presveta, do sadnje kaplje sa naš prelita reshnja kri k' pogubljenju bila; temuzh pelji naš is te doline sols v' frezno prebivalishe, ktero si nam per nebeskim Ozhetu perpravil, de se bomo tamkej s' teboj in s' všimi isvoljenimi vekomej veselili. Amen.

(*Sahvalno molitev po sveti mashi najdesh na 202. strani.*)

M o l i t v e per zhernih mafhah.

Ljubi moj kristjan! kader imash perloshnost zherno masho slishati, ofrutj jo vselej sa vse shive in mertve, posebno pa sa tiste dushe v' vizah, ki imash posebno dolshnost sa-nje moliti, postavim, sa starshe, zhe so she na unim svetu, ali sa kakoshne druge shlahtnike, dobrotnike, perjatle i. t. d.

Sa perpravo pa lahko ravno tisto molitev molish, kakor per drusih mafshah (která se snajde na 182. strani,) le ta posebin namen she sravin postavi, sa ktere dushe slasti shelish to sveto masho Bogu v' dar pernesti.

Pervi del.

(Kader mashnik pred spodnjo shtablo moli, rèzi.)

V' imenu Boga Ozheta in Šina in sve-tiga Duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar;
Pred Boga, kteri mojo mladost
rasveseluje.

Nasha pomozh je v' Gospodovim
imenu.

Kteri je nebo in semljo ustvaril.
Ozhitna spoved. Še spovem
Bogu vfigamogozhnimu, sveti Marii
vselej devizi, svetimu Mihaelu arhan-gelu,
svetimu Janesu kerstniku, sveti-ma aposteljnama Petru in Pavlu, vsim
svetnikam in tebi, ozhe! de sim veli-ko
greshil, s' mislijo, s' besedo in s'
djanjem. Kriv sim, kriv sim, filno
sim kriv. Satorej prosim sveto Mari-

jo vselej devizo, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janesa kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, ozhe! profite sa-me Gospoda, nashiga Boga.

Usmili se naš, vfigamogozhni Bog! odpusti nam nashe grehe, in naš peljji v' vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpušenje nashih grehov nam dodeli, vfigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

O Bog! ko se bosh ti na naš oserl, bomo oshivljeni; in tvoje ljudstvo se bo v' tebi rasveselilo.

Škashi nam, o Gospod! svoje usmiljenje, in svoje svelizhanje nam dodeli.

Odvsemi nam, profimo te o Gospod! nashe pregrehe, de bomo vredni k' nar svetejshimu ſ' zh ſtim ferzam perstopiti. Po Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

(*Kader mashnik na desni strani moli.*)

O Gospod! daj vſim vernim dušham v' vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luh naj jím sveti. Gospod,

usmili se jih: Kriste, usmili se jih:
Gospod, usmili se jih!

O Bog, kteri odpuschanje delish,
in nashe svelizhanje ljubish! twoj milost profimo, de nashim bratam, sestram, shlahtnikam, dobrotnikam in vsem vernim kristjanam, kteri so is tega sveta shli, po proshnji Marije devize in vseh svetnikov dodelish, v' drushino vezhno svelizhanih priti.

O Bog, stvarnik in odreshenik vseh vernih! dodeli dusham svojih slushabnikov in slushabniz odpuschenje vseh grehov, de milostljivo odpuschenje, ktero so vselej shelele; po bogabojezhih proshnjah doseshejo.

Berilo is I. lista s. Pavla aposteljna do Kor. 15.

Bratje! skrivnost vam povem: Vsi bomo sizer od mertvih vstali, pa ne bomo vse premenjeni: Na enkrat, kakor bi s' ozhmi trenil, na poslednjo trobento; trobenta bo sapela, in merti bodo nestrohljivi vstali; in bomo

spremenjeni. Sakaj leto strohljivo mora nestrohljivost oblezhi, in leto umerjozhe mora neumerjozhnost oblezhi. Kader bo pa leto umerjozhe neumerjozhnost obleklo, takrat se bodo spolnile besede, ki so sapisane: Smert je posherta v' premaganji. Smert, kje je twoje premaganje? Smert, kje je twoje selo? Selo smerti pa je greh; mozh greha pa postava. Bogu pa bodi hvala, kteri nam je premaganje dal po Gospodu nashim Jесusу Kristusu.

O Gospod! daj vsim vernim dušham v' vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. Ozhisti jih, o Gospod, od vših madeshev greha, savoljo kterih she ne morejo v' nebesa, kamor nizh omadeshvaniga ne pride.

Evangeli f. Janesa v' 5.

Tisti zhab je Jесus Judam rekel: Resnizhno vam povem, de ura pride, in je she sdaj, kader bodo mertvi slishali glas Sinu boshjiga; in kteri bodo slishali, bodo shiveli. Sakaj ka-

kor Ozhe sam v' sebi shivljenje ima,
 tako je tudi Šinu dal, shivljenje sam
 v' sebi imeti. In je njemu oblast dal
 tudi sodbo delati, ker je on Šin zhlo-
 veka. Ne zhudite se nad tem, sakaj
 ura pride, v' kteri bodo vſi, kteri so
 v' pokopalishih, glas Šinu boshjiga
 slishali. In kteri so dobro storili, bo-
 do vun prishli s' vſtajenjem k' shiv-
 ljenju; ti pa, kteri so hudo storili,
 s' vſtajenjem k' obfojenju.

Drugi del.

O Gospod Jesuf Kristus, kralj vezh-
 ne zhaſti! reſhi dushe vſih vernih mert-
 vih od vſih ſhtraſing; reſhi jih is te-
 mote, in rezi jih ſvetimu arhangelu
 Mihaelu v' ſveto luzh perpeljati, kte-
 ro fi nekedej Abrahamu in njegovi-
 mu ſarodu obljudil. Puſti, o Gospod!
 te verne dushe, sa ktere ti dans ſifer
 in molitve opravljamo, v' vezhno shiv-
 ljenje priti.

Vsemi, sveti Ozhe, vsligamogozhni vezhni Bog! ta zhisti ofer, kteriga ti jest, tvoj nevredni slushabnik ofrujem svojimu shivimu in pravimu Bogu, sa vse svoje breshtevilne grehe, samere in sanikernosti, sa vse prizhujozhe; tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim sa svelizhanje in vezhno shivljene. Amen.

O Bog, nash stvarnik in odreshenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina boshje natore Jezusa Kristusa ravno tako se vdeleshiti, kakor se je on ponishal, nasho zhloveshko natoro na-se vseti.

Ofrujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in profimo tvojo milost, de naj pride s' prijetnim duham pred oblichje tvojiga boshjiga velizhaftva, sa nashem in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

Vsemi, o Gospod! ta sveti ofer is roke tega mashnika k' svoji boshji zhafti in k' nashimu svelizhanju; posebno pa sa vse verne dushe v' vizah. Perkrajshaj jim njih terpljenje, in vse-

mi jih po svoji neskonzhni milosti v' vezhni mir in pokoj.

Profimo te o Gospod! osri se milostljivo na ofer, kteriga ti sa dushe tvojih slushabnikov in slushabniz ofrujemo: in ker si jim na tem svetu gna do kershanske vere dodelil, daj jim tam vezhno plazhilo kershanstva.

Bodi milostljiv, profimo te, o Gospod! vsim vernim dusham v' vizah, sa ktere ti ta sveti ofer damo, in tvojo boshjo visokost ponishno profimo, in dodeli, de te uboge dushe skosi ta mogozhni ofer s' teboj spravljene k' vshivanju vezhniga miru in pokoja vsete biti saflushijo. Sa vse to te profimo v' imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Povsdignimo svoje serza h' Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te smiram in povsod hválimo, sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! Skosi Kristusa, Gospoda nashiga. Skosi kteriga tvojo boshjo visokost hvalijo angeli, molijo gospodstva, in se tresejo poglavarskva. Nebesa in nebeshke mo-

zhi in sveti Šerafini tvoje velizhaſtvo
s' sdrushenim veseljem poviſhujеjo. Pro-
ſim te, perpuſti, de tudi mi svoj glas
s' njimi ſklenemo, in ti ſ' ponishnim
ſposnanjem rezhemо: Švet, ſvet, ſvet
ſi Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo
in ſemlja tvoje zhaſti! zhaſt tebi na
viſhavah! zheſhen bodi, kteři pride v'
imenu Gospoda! Hosana ti na viſhavah!

O miloſtljivi Ozhe! v' imenu Je-
ſuſa Kristuſa, tvojiga Šinu, te profi-
mo, de s' dopadenjem vsameſh in po-
ſhegnash ta ſveti ofer, kteřiga ti per-
neſemo poſebno ſa tvojo ſvetо katolſh-
ko zerkev, ſa naſhiga papeſha I., ſa
naſhiga ſhkofa I., ſa naſhiga zefarja
I., in ſa vſe verne kristjane, in ſa vſe,
ſa ktere veſh, de nam je poſebno
moliti treba, ſlaſti pa ſa . . . (tukej
ſtori ſpomin ſa ſhive, kakor ſi pred Bogam
dolſhan ſa-nje moliti.)

Šklenjeni poſebno s' viſoko zhaſ-
titljivo vſelej devizo Marijo, materjo
naſhiga Gospoda Jeſuſa Kristuſa; in s'
viſimi tvojimi ſvetniki, te profimo, do-
deli po njih ſaſluſhenji in njib proſh-

nji, de bomo v' vseh rezheh s' tvojo pomozhjo obvarovani in podpirani. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del.

Daj nam, profimo te o Bog! de bo ta sveti ofer od tebe ves posvezhen, tebi dopadljiv in prijetin; de nam bo spremenjen v' telo in kri tvojiga lju biga Šina Jezusa Kristusa. Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vsel kruh v' svoje svete in zhaštite roke, te sa hvalil, ga posvetil, raslomil, in dal svojim užhenzam rekož: „Vsemite in jehte vse od tega: Sakaj to je moje Telo.“

O Jezus v' presvetim reshnjim telefu! pravi shivi Bog! O presveto Telo Jezusovo, bodi sto tavshentkrat zheshteno! O shivi kruh angelški! molim te kakor svojiga praviga shiviga Boga. O Jezus v' presvetim reshnjim telefu!

bodi sadnjo uro moj trošht in moja popotniza ; in daj tudi vsem vernim dušham v' vizah vezhni mir in pokoj.

Ravno tako je vsel Jezus po vezherji kelih s' vinam v' svoje svete in zhaštite roke , je spet svojiga nebeskiga Ozheta sahvalil , vino posvetil , in dal svojim užhenzam rekožh : „Vsemite in pite vſi is njega : Sakaj ta je kelih moje kervi , noviga in vezhniga testamenta , (skrivnost vere!) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpuschanje grehov . — Kolikorkrat boste to delali , storite v' moj spomin .“

O bodi sto tavshentkrat zheshe na , presveta reshnja kri Jezusova , is njegovih svetih ran in is njegove prebodenе svete strani prelita v' odpushe nje vesvoljniga sveta ! Ozhisti mojo dušho od vſih madeshev greha , in stori moje serze Bogu dopadljivo . Potolashi in pogasi ogenj viz , in perpelji vſe verne dushe v' vezhno veselje . Amen .

Po povelji Jezusa Kristusa , tvojiga Šina , tedaj obhajamo , o Gospod , spomin njegoviga presvetiga shivljenja

in terpljenja, in darujemo tvojimu prezhudnimu velizhaſtvu ta zhisti, ſveti in bresmadeshni ofer, ſveti kruh vezhniga shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja.

Osri ſe miloſtlivo in prijasno na ta ſveti ofer, in naj ti bo, proſimo te tako prijetin, kakor ti je bil prijetin ofer tvojih nar pravizhnishih flušabnikov v' ſtarih zhafih.

Poshlji, o Gospod! ſvojiga ſvetiga angela is nebef, de pernese ta ſveti ofer pred oblizhje tvoje boshje viſokosti; in posveti naſ, de bomo Jefuſa v' preſvetim sakramentu vſelej vredno prejeli. Amen.

Uſmili ſe tudi, o Gospod! vſih vernih duſh v' vizah, in ſavoljo Jefuſoviga ſaſluſhenja jim daj vezhni mir in pokoj. Poſebno te pa proſim ſa... (tukaj ſtori ſpomin ſa duſhe v' vizah, ſa ktere ſlaſti ſhelish to ſveto maſho ofrati, in ſa ktere ſi poſebno dolſhan moliti.)

Ravno tako pa tudi nam, ubogim grefhnikam, ker ſaupamo na veликоſt tvoje miloſti, dodeli deleſh in

drushbo s' vsimi tvojimi svetniki; ne fizer savoljo nashiga saflushenja, ampak is neskonzhniga saflushenja Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga. Amen.

Ozhenash, kteri si v' nebesih, i. t. d.

O Gospod! reshi nas od vfiga slega na dushi in telesu; in na proshnjo svete in prezhiste vselej devize Marije in vseh svetnikov nam daj mir v' nashim shivljenji, de bomo s' pomozhjo tvoje gnade greha in vseh smot obvarovani. Amen.

Zheterti del.

O Jesuf, nedolshno jagnje boshje, kteri grehe sveta odjemljesh! daj vsem vernim dušham v' vizah vezhni mir in pokoj.

Gospod Jesuf Kristuf, Šin shiviga Boga, kteri si po volji svojiga Ozhetata s' pomozhjo s. Duha s' svojo smertjo svet oshivel; odreshi me s' tem svojim presvetim teleſam, in svojo pre-

sveto kervjo od vseh mojih grehov in od vsega hudiga. Daj mi gnado, de se stanovitno dershim tvojih sapoved, in ne dopusti, de bi se kdaj lozhil od tebe.

O Gospod! nisim vredin, de gresh pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dusha bo osdravljenja.

(Kader se marshnik obhaja, se tudi ti po duhovno obhajaj, in moli tako.)

Tudi jest shelim sdaj, o Jesuf! tvoje presveto resnje telo in tvojo presveto resnjo kri prejeti. — De bi pa tega vredin bil, shelim imeti angeliko zlostost, sferafinsko popolnamost, tako ljubesin do tebe, o Jesuf! kakorshno ima tvoja preljubesnjiva mati Marija; shelim pa tudi imeti take pererzhne in gorezhe shelje do tebe v' svetim sakramantu, kakor so jih imeli tvoji isvoljeni svetniki, kader so prejemali ta nar sveteljski sakrament. — Ker je pa to meni, ubogimu greshniku, nemogozhe, te ponishno profsim, o Jesuf! osri se milostljivo, na mojo slabost in niskost, in pridi sdaj in ras-

veseli mojo revno dusho, ktera smiram sheli s' teboj sklenjena biti; priди s' svojo gnado in s' svojo ljubesnijo v' moje serze, in perpravi me k' vrednimu prejemanju tvojiga telefa in tvoje kervi. — Usmili se pa tudi, o Jesuf! vseh vernih dush v' vizah, ktere toliko terpe, ker so od tvojiga ljubesnjiviga boshjiga oblizhja odlozhene. Ozhitsti jih, o Jesuf! od vseh madeshev, ktere she na sebi imajo, in perpelji jih skorej v' svoje nebeshko kraljestvo. Amen.

Nebeshka luzh naj jim sveti, o milostljivi Gospod! v' drushini tvojih svetnikov vekomaj. — O Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. Amen.

Dodeli, profimo te, o Gospod! de bodo dushe tvojih slushabnikov in slushabniz, ktere so se is tega sveta lozhile, skosi tvoje neskonzhno saflushenje in skosi ta sveti ofer od vseh svojih grehov ozhishene, in v' vezhno veselje vsete. Amen.

Sadnji evangeli.

V' sazhetku je bila beseda, in beseda je bila per Bogu, in Bog je bila beseda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so skosi njo storjene... V' nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi... Prava luzh je bila, ki rasvetli vsaziga zhloveka, kteri pride na svet. Na svetu je bila, in svet je skosi njo storjen, pa svet je ni sposnal... In beseda je meso postala, in med nami prebivala, in vidili smo nje zhaſt, zhaſt kakor edino rojeniga od Ozhetja, polna gnade in resnize.

(*Sahvalno molitev po s. maschi nadesh na 202. strani.*)

Navadna Pefem per sveti mashe.

K' sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog! te molimo,
In polni shelj ognjenih
K' tebi sdihujemo.
Ta ofer svete mashe,
Si daj, o Bog! dopast',
In sdihovanje nashe
Povishat' tvojo zhaft.

2.

Ker Jesuf se je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrozhil
Ta kruh perjatelam.

Posvetil je to vino
 Ter ga je jogram dal,
 To k' mojimu spominu
 Štorite, sravin djal.

3.

Meso je to, vsemito,
 Meso in moja kri,
 Nikdar ne posabite,
 Kaj Jesuf vam stori,
 Sa vas on hozhe umreti,
 (O zhlov'k, premisli to !)
 De da ljudem shiveti,
 De jim odpre nebo.

4.

To nashe ofrovanje
 Vsem', o Bog, od naš,
 Uslishi sdihovanje
 In nashe proshnje glas !
 Teleta so ozhaki
 Dajali nekedaj:
 Sdaj dari niso taki,
 Nash dar je Jesuf sdaj.

H' Glorii.

1.

Zhaſt, hvala in hvaleshnoſt
Je twoja bla in bo.
Nepokoj in boleshnoſt,
O Bog odverni to.
Daj nam miru in gmaha
Le vedno dershat' ſe,
De bodemo bres straha
Gospod! zhaſtili te.

2.

Sa naſhe hudobije
Ši ti pokoril ſe;
De naſ nash greh ne ubije,
Dodéli uſmiljenje.
Bod' hvala in zheshenje
Tud' Duhu ſvetimu,
Ker on nam poterpljenje
Daje v' preganjanju.

Pred evangelijem.

1.

Is boshjih uſt vun grede
Švet evangelium,

Njegove so besede,
 In slab je slab nash um.
 Bog sam uzhi, Bog vezhni,
 In Bog lagat' ne ve;
 O frezhni, trikrat frezhni,
 Kater' se ga dershe.

2.

Besede boshje vera
 Nam kashe, nas uzhi
 Prefrezhno pot, katera
 V' nebesa gor' dershi.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per nas,
 Daj nam po tem veselje
 Šeboj na vezhni zhas.

H' Kredo.

1.

Bog Ozhe! mi sposnamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je, in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe vunkej ide
 Šin rojstva vezhniga,

Spozhetje njega pride
Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
To boshje detize,
Devishtva ni sgubila
Ne pred, tud' potlej ne.
Nash greh je njega umoril,
Sa greh je bil prodan.
In kakor je govoril,
Je vstal na tretji dan.

3.

Na desni rok' Ozheta
Je v' svetim raji sdaj,
She pride, to obeta,
Samo ne vemo, kdaj.
Pa kader se iside
Sa svet odmerjen zhaf,
Tak vemo, de spet pride,
Ozhitno sodit nas.

4.

Šofesko keršhenikov,
Al' zerkev verjemo,

In gmajno tud' svetnikov,
 Kar je obljeni.
 Tud' grehov odpuschenje
 Na temu svetu sdaj
 Shivota t'ga vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K' ofrovanju.

1.

Naj, Bog! dopade tebi
 Kar tebi oframo,
 Šzer kruh je sam na sebi,
 In vino sgol samo;
 Pa 's kruha ino vina
 Bo kmalo, kar sdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Šina
 Meso in prava kri.

2.

To nashe ofrovanje,
 O Bog! ne sversi to,
 Vse misli ino djanje
 Sdaj tebi oframo.
 O daj, de bomo svesti
 Teb' Ozhe, v' svojih dnéh,

Odvsem' od nashe vesti
Teshilo vſih pregreh.

3.

Vſe nashe premoshenje,
Vef shivesh in telo,
In tud' nashe shivljenje,
Vſe to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji volji
Sdaj desh, sdaj solnzhin ſvet,
Pokash' na shitnim polji
Dobrote svoje zvet.

K' Sanktufu.

1.

Povsdignimo kristjani!
Vſi svojo pesem sdaj,
Sapojmo skupej sbrani
Švet, Švet, na vekomaj.
V' nebefih in na semlji
Še vidi njega mozh,
Nevernikam odjemljii,
O Bog njih uma nozh!

2.

De oni luzh katere
Do sdaj ne vidijo,

Šposnajo, udje vere
 S' nam' twoje bodejo.
 De zhaſt'mo ſkupej tega
 K' nam pridiozhiga ;
 Zhaſt njemu ſe raslega
 In hvala angelska.

Po povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
 Boga sakritiga,
 Oko ga ne raslozhi ,
 Pa vera snanje da.
 Sdaj tukaj bres pogleda ,
 O Bog! te vidimo ,
 Sadosti je beseda ,
 De tebi verjemo.

2.

Na leſu ſvet'ga krisha
 Je Bog sagernjen bil ,
 Sdaj , vera naſ previsha ,
 Je zhlovek tud' ſe ſkril .
 Ta dar dobrote twoje ,
 Kruh tvojih angeljev ,

Opomni misli moje,
O Bog! de l' sa-me amerl.

3.

Naj spere dusno mojo
O Jesus! tvoja kri,
Dodeli milost svojo,
O morje milosti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog, spred nas,
Naj skorej nam odgerne
Svetloba tvoj obras.

K' savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se nam kashe,
Vel'k zhudesh se godi:
Gospod je to, in nashe
Oko ga vid'lo ni.
Podobo ima vina
Podobo kruha sam,
Ne le savolj spomina:
Meso in kri je tam.

2.

O frezhin, kdor verjame,
De tukaj jagnje je,

Katero nam odvsame
 Vsih grehov butare.
 Leta je kruh, to vera
 Kristjane poduzhi,
 Leta je jed, katera
 Nam dusho preshivi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrednim vshijemo,
 Še smerti obzhutenja
 Vezh bal' ne bodemo.
 Teshave in britkosti
 Še tist ne bode bal,
 Katermu v' slabosti
 Bog sam pomozh bo dal.

4.

O Jesuf! zhaſt in hvala
 Naj tebi vezhna bo;
 Ljubesin nam je dala
 Ljubesin twoja to,
 Ta vshitik tvoj'ga mesa
 In tudi te kervi,
 Shivljenje in nebesa,
 Veselje v' vezhnosti.

5.

Daj tega nam sheleti,
 Goreti od shelja!
 Daj tega nam prejeti
 Ta zhaf, k' bo lozhitba,
 De bodemo s' timistim
 Na pot se vsdignili,
 In vfi s' serzam zhistim
 V' nebesa noter shli.

H' konzu svete mashe.

1.

Ker smo sdaj masho sveto
 Spodobno slishali,
 Povs'mimo zhaſt odpeto
 In hvalo s' angelzi,
 Dopade naj mu djanje;
 Opravljen'ga daru;
 Svirk gnad bod' to darvanje
 Nam, dolshna zhaſt Bogu.

2.

Dershimo pomozh' boshje
 Še skos' in skos terdno

Leta naj nam oroshje
 Pred vlo hudobo bo.
 Bres greha da naj stati
 Pred sodbo sadni dan ;
 Od angeljev naš sbrati
 Na njega desnò stran.

DRUGA NAVADNA PESEM per sveti mashi.

Kirje.

1.

Pred stolam troje milosti
 Tvoj verni ljud klezhi :
 In tebe , Bog ! v' ponishnosti
 Svoj'ga serza zhasti .
 Štor' milost tem , kater' shele
 V' solsah oprat' svoje dolge :
 Odpusti , Ozhe ! greshnikam ,
 In skashi se dobrotljiv nam ,

Dobrotljiv — nam,
Dobrotljiv skashi nam.

2.

Ob dari tvoje smo pershli,
Kakor sgubljeni fin,
In kakor ovze smo sahli,
Sgubili tvoj spomin.
Al Ozhe vfiga usmiljenja!
Na serza polne sgrevanja
S' dopadajenjem dol' poglej,
In svojo gnado soper dej,
In gnado — daj,
In gnado soper daj.

3.

Šej delo smo vfi tvojih rok,
In tvoja lastna stvar;
Opri slabosti svoj'h otrok,
Nar vishi gospodar!
Sa spravo sdaj darujemo
Tvoj'ga Šinu ofrujemo
O Bog! skos njega sveto kri
Vse nashe grehe prozh omi,
Vse prozh — omi,
Vse grehe prozh omi.

Glorija.

Zhaſt bod' na viſokosti
Bogu na vekomej,
In mir po ſhirokosti
Na ſemlji bod' vſelej.
V' ponishnosti pojemo
Teb' hvalo, trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Reſhenje is nadlog.

Evangeli.

Is tvojih uſt iside
Švet evangelium,
Na dno leto fe ſnide
Vſih kristjanov um.
Modroſt naſ ſama viſha,
Reſniza naſ uzhi,
Kdor fe pod njo ponisha,
Ta frezhero prav shivi.

Kredo.

1.
Gospod! pred tabo ſ' trepetanjem,
Te tvoja revna ſtvar ſposna,

In verje s' shivim sposhtovanjem,
 Na tebe, praviga Boga,
 Tud' verje v' tvoj'ga ljub'ga Šina,
 Spozhet'ga od svet'ga Duha,
 Kater'ga Jesa korenina
 V' devishkim zvetji je szvedla.

2.

De je prishel is sgol ljubesni,
 De naš bi spravil spet f' tebo,
 De na-se vsel je vših bolesni,
 Prelil na krishi kri svojo,
 De spet je vſtal; pekel premagal.
 Na desni tebe sdaj sedi,
 De naš bo enkrat vše prevagal,
 Šodnik pravizhni vših stvari.

3.

De sveti Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno s' njo,
 De kdor se k' njem' v' solsah perblisha,
 Od grehov spet ozhisten bo:
 Sopet de enkrat bomo vſtali,
 Vših svetih drushba sprofí nam:
 De bomo skupej vshivali
 Shiviljenje vezhno s' Jesusam.

Ofrovanje.

1.

Tvoj masnik sdaj ofruje,
 Gospod! lete dari,
 S' njim tud' tvoj ljud sdihuje,
 In s' serzam gor' puhti.
 Zhist kruh je ino vino
 Sa grehe nashne dar,
 K' tvoj'ga Šina spominu
 Je obloshen altar.

2.

Vsem', Bog! leto dar'vanje,
 Dobrotljiv Ozhe nash,
 Omezhi te sdih'vanje,
 De nam spet gnado dash,
 Le smert in kri presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Šinu
 Nam daje trosht, de vseta
 Ta proshnja bo v' nebo.

Sanktus.

Poj: Šveti, sveti, sveti
 Je Bog in nash Gospod,

S' angelzi pojte: Šveti
Si ti Bog Šabaot.

V' nebesih in na semlji
Vso hvalo, zhaſt vſelej
Od stvari svojih jemlji,
Sdej in na vekomej.

2.

Veseli v kup pojemo
Is ferza zeliga,
In tega vſi sprememo,
Kot svojiga Boga,
Kater' v' imenu pride
Gospoda nashiga
Zel svet se k' zhasti snide
Šinu njegoviga.

Po povsdigovanji.

I.

Poglej, o Ozhe! 's visokosti
Miloſt'vo dol' na ta altar,
Kjer perneſemo po dolshnosti
En tebi dopadljivi dar.
Ta dar je sam tvoj Šin edini,
Is sgol ljubesni darovan,

Katir enako kaki sh'vini
Je strashno bil sa naš saklan.

2.

On vše slabosti našhe nosi,
De naš perpravi v' sveti raj;
On per Ozhetu sa naš profi,
Deb' mi shiveli vekomaj.
Nej te ljubesin ta ognjena
Škos proshnjo, Jezus, omezhi,
De se od twoje smerti zena
Nad nami nikdar ne sgubi.

Agnus Dei.

Poglejte boshje jagnje,
Kak' tozhi svojo kri,
Kako on glavo nagne,
In sa naš omedli.
On grehe prozh odjemlje,
On nosi vše dolge;
Pokrajne zele semlje
Škos' njega mir dobe.

Duhovno obhajilo.

(Gospod! jest nisim vredin,
De b' tebe danš savshil,

(Al rezi, de bom vredin,
 In bodem soper shiv.
 V' duhu tebe prejeti
 Is serza jest shelim,
 Daj shenin nash presveti!
 De gnado sadobim.

H' konzu svete mashe.

Sdaj ofer smo konzhali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Šin,
 Mi smo vši skup sposnali
 Tvojih darov spomin.
 Škos njega smo prejeli
 Reshenje 's nashih sves,
 Sdaj sadnjizh nam dodeli
 Svoj shegen is nebes.

Molitev sa spoved in sa f. obhajilo.

Ljubi moj kristjan! zhe ti zhaf in perloshnost ne perpuftita dolgih molitev opravljati, kedar k' spovedi in k' f. obhajilu gresh, opravi vsaj lete kratke prav poboshno in veliko bolj f' serzam kakor s' uftmi.

Molitev pred isprashchanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jesus Kristus, prava luzh, ktera jih rasvetli, kteri se v' temotah snajdejo; rasvetli sdej mojo vest f' pomozhjo gnade trofhtarja f. Duha, de bom samogel vse

svoje grehe na tanko sposnati, vse perserzhno obshalovati, se jih zhilsto spovedati in resnizhno spokoriti, de spet tvojo gnado in prijasnost sadobim, in tvoj otrok postanem. Amen.

O Marija! ti perbeshalish vseh spokornih greshnikov, pròsi sa-me Jezusa, svojiga ljubesnjiviga Šina, de bi mi sdej tako sposnanje mojih greshov dodelil, kakor jih bom pred nje-govo ojstro sodbo sposnal. Amen.

*Sdej pa na tanko isprashaj svojo vest,
de bosh sposnal, kaj si od svoje
sadnje spovedi s' mislio, s' besedo,
s' djanjem in s' samudo dobrih del
greshil.*

Molitev po isprashhevaji vesti.

O moj Bog in moj Gospod, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! sdej sposnam, de sim spet veliko greshil, de sim te velikokrat rasshalil, in tvoji boshji ljubesni nasproti ravnal. — O

moj dobrotljivi Bog ! dolshan sim te is
zeliga serza zhes vse ljubiti , ker si
sam v' sebi vse zhasti in ljubesni vre-
den , in ker si moj nar vezhi dobrot-
nik ; pa ne de bi te bil resnizhno lju-
bil , in ljubesen do tebe v' dopolnova-
nji vseh tvojih sapoved skasoval , sim
tolikokrat tvoji sveti volji nasproti ravnal , in te rasshalil . — Ah , moj Bog !
is serza mi je shal , de sim ti tako ne-
hvaleshin bil ; is serza so mi shal vse
moji grehi , s' ktermini sim spet svojo
vest omadesheval . O , de bi jih nikoli
storil ne bil , o de bi te ne bil nikedar
rasshalil ! — Ah , hozhem se pa
vsa vdslej vsaziga greha , tudi majh-
niga , skerbno varovati , in tudi vsake
greshne perloshnosti skerbno se ogiba-
ti ! Daj mi svojo sveto gnado , prosim
te , o Gospod ! de spolnim ta svoj
sklep .

O milostivi Bog , o usmiljeni Je-
sus ! osri se po svoji milosti na - me u-
bosiga greshnika , in daj mi gnado ,
de se bom sdej tukaj pred tvojim na-
mestnikam vseh svojih grehov tako na

tanko, resnizhno in odkritoserzhno spo-
vedal, kakor ko bi pred teboj, o Je-
sus ! klezhal. Amen.

O Marija, usmiljena mati Jesu-
sova ! spròsi mi od Jezusa prav poter-
to, ponishno in spokorno serze, kteri-
ga Bog nikedar ne savershe, de se bom
po resnizhni pokori s' tvojim rasshalje-
nim nebeshkim Ozhetam spet spraviti
samogel. Amen.

Molitev po spovedi.

Moja dusha ! hvali Gospoda, in
vse, kar je v' meni, naj hvali njego-
vo sveto ime. Hvali Gospoda, moja
dusha ! in nikar ne posabi vseh njego-
vih dobrov. On je, kteri vse tvoje pre-
grehe odpuscha, vse tvoje slabosti osdrav-
lja ; kteri tvoje shivljenje od smerti re-
shi, ti obilno milost in usmiljenje ska-
suje. On je, kteri te po tvojih she-
ljah s' dobrovami obdaruje. Gospod je
usmiljen in milostiv, sanashljiv in poln
usmiljenja. On ne ravna s' menoj po

mojih pregrehah, in mi ne povrazhuje po mojih hudobijah. Sakaj kakor visoko je od semlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor delezh je solnzhni is-hod od sahoda, tako delezh od mene je on moje pregrehe djal; kakor se ozhe usmili svojih otrok, se je Gospod mene usmilil, ker ve, kako slaba stvar sim. (Is. 102. pf.)

O Jesuf, moj usmiljeni odreshenik! ponishno te profim, naj ti bo prijetna ta moja spoved po neskonzhni vrednosti tvojiga svetiga terpljenja; in kar mi she manka prave shalosti in terdniga sklepa, profim, de ti, o Jesuf! vso mojo pomankljivost dopolni, in mi veliko gnado dodeli, de bi v' prihodnje s' vezhi gorezhnostjo sa svelizhanje svoje dushe skerbel, in de bi sa res rajshi vso zhasno shkodo, tudi zlo grenko smert prestal, kakor tebe kdaj vezh s' kakoshnim greham rasshalil. O Jesuf! storji me stanovitniga v' mojim dobrim sklepu.

O ljubesnjiva mati Marija! ki si bres vfiga greha shivela, in do konza svojiga shivljenja Bogu svesta ostala; spròfi tudi meni gnado, de se bom sdaj, ko so mi grehi odpusheni, novih grehov bolj skerbno varoval, kakor do sdaj, in de bom v' poboshnim keršanskim shivljenji do konza svest ostal, de doseshem vezhno svelizhanje. Amen.

Molitev pred s. obhajilam.

O Jésus, Šin boshji, kralj vezhne zhasti, pred kterim se tresejo nebesa in vse druge oblasti! o Jésus, svetnik vseh svetnikov! o prezhudna neisrežhena svetost, ki je ni nobene stvari de bi bila po tvoje zhista in bres madesha! pridi sdaj k' meni ubogi, revni stvari, ker te shelim tako vredno prejeti, kakor so te tvoji nar svezjši prijatli prejeli. — O dobrotljivi Jésus! daj mi sdaj tako gorezho ljubesen do tebe, kakoršno si ti do mene imel, ker si toliko sa-me terpel. Is sgol

ljubesni do mene in do vseh ljudi si bil sanizhevan, sovan, tepen in krishan. O moj Jezus! sa-me si bil umorjen, de bi mi vezhno shivljenje perdobil; in v' tem presvetim sakramantu preshivish in ohranish mojo dusho v' vezhno shivljenje.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker sim te she tolikokrat rasshalil, in she nisim, kakor bi mogel, svojih grehov obshaloval, in se spokoril.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker she nisim dosti od nagnjenja do vsakdanjih grehov ozhitishen.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker se she nisim dosti v' twojo sveto voljo vdal, in twoji pokorshini popolnama podvergel.

Ah, moj Jezus! sposnam, de sam is sebe zlo nizh nisim vreden; te v' presvetim reshnjim telefu prejeti. — O vfigamogozhni Bog, moj usmiljeni Svelizhar! kteri me sam vabish, de naj k' tebi pridem, in te prejmem, ozhisti moje serze, in me s' mozhjo svoje boshje ljubesni vredniga stori,

de te s' shivo vero, s' terdnim saupanjem, s' gorezho ljubesnijo, s' perferzhno shalostjo in s' stanovitnim sklepam prejmem, tebe, o Jesuf! svojiga praviga shiviga Boga.

O Marija! ki te je Jesuf svojo devishko mater isvolil, pròsi sa-me Jesa, de bi ga sdej s' tako zhiftim serzam prejeti samogel, kakorshno je bilo tvoje preljubo serze, in s' tako sveto ljubesnijo, kakorshno si ti smiram do njega imela. Amen.

Molitev po s. obhajilu.

O Jesuf, moj dobrotljivi odreshenik! zhaft in hvala ti bodi; de si me k' svoji sveti misi povabil, in mi svoje prefveto reshnje telo savshiti dal. — O usmiljeni Jesuf! kolikokrat sim te she prejel, pa sim she smiram tako slab in pomankljiv per vfh rezheh, in popolnama nevreden gnad, ki mi jih dajesh. — O Jesuf! odpusti mi vso mojo pomankljivost, vso mojo nevred-

nost. Is zeliga serza shelim tako shi-
 yeti, de bi te samogel vselej prav vred-
 no prejeti, kader k' s. obhajilu persto-
 pim; de bi ta nebeshka jed moji du-
 shi vselej to storila, kar telefna jed
 truplu stori; de bi jest, ker ta sveti
 nebeshki kruh vshivam, tudi sveto shi-
 vel, in kedej vezhno nebeshko shivlje-
 nje dosegel. — O, kako bi mogla mo-
 ja dusha v' svetosti in v' boshji ljubes-
 ni smiram rasti, ker tebe vshivam, o Je-
 sus, ki si vezhna ljubesen in svetost! —
 Daj mi gnado, o Jesus! de te bom vselej
 prav vredno prejel, de bo prejemanje
 twojiga presvetiga reshnjiga telesa moji
 dushi smiram bolj in bolj k' dobrimu
 pomagalo, de se ne pergodi tudi meni,
 kar je od Jüdesha pisano: de po tem
 grishleji je satan v' njega shel. O Jesus!
 obvaruj me te nar vezhi nesrezhe, ne-
 vredniga prejemanja svetih sakramen-
 tov — O Jesus; bodi moje nar vezhi
 veselje in sladkost, bodi moje upanje,
 moje perbeshalish, moj poterdnik in
 moja pomozh. Tebi se sdej popolnama
 srozhim, stori s' menoj po svoji sveti

volji. Pomagaj mi ſe svojo sveto gnado, de bom smiram bolj perſerzhno Boga ljubil, mu smiram svestejſhi flushil, in is ljubesni do njega vſe njegove ſapovedi na tanko dopolnoval. Vſe to te proſim, o Jefuſ! po tvojim nefskonzhnim ſaſluſhenji. Amen.

O Marija! preljubesnjiva mati Jefuſova! proſim te, ker ſe ne morem ſam Jefuſu doli ſahvaliti ſa njegovo nefskonzhno dobroto, daj mu ti ſame zhaſt in hvalo, ker je mene, uboſiga grefnika, k' ſvoji misi povabil. Proſi ga pa tudi, de mi gnado dodeli, de bi ga, kakor ga tukaj vezhkrat vſhijem, v' nebefih vſe vezhne zhaſe vſhival. Amen.

*Ljubesnjivi sdihljeji k' Je-
sušu v' sakramantu presvetiga
reshnjiga telesa.*

*Ljubi moj kristjan! leto sdihovanje
in premishljevanje, ktero tukaj naj-
des h, ti bo per obiskanji presvetiga
reshnjiga telesa tudi k' dobrimu.
Kadar tedaj utegnesh se vezh zhasa
pred svetim sakramentam pomuditi,
beri tudi en ali drugi sdihljej s'
poboshnostjo in s' ljubesnijo.*

1.

„Pridite, in poglejte, hzhere
Sionske! kralja Salomona s' nje-
govo krono, s' ktero ga je kro-
nala njegova mati v' dan njegoviga
sarozhenja, v' dan, ko
je bilo njegovo serze polno ve-

selja.“ *) — O ve hzhere gnade boshje, ve dushe, ktere Boga ljubite! stopite is posvetne teme, in premishljujte Jezusa, svojiga kralja, kronanega s' ternjevo krono, s' krono sanizhevanja in bolezhin, s' ktero ga je Judovska s-hodniza, ona nesvesta mati, kronala v' dan njegoviga sarozhenja, to je, v' dan njegove gorenke smerti, po kteri se je on na svetim krishi s' nashimi dušhami sarozhil. Stopite sdaj sem, in premishljujte, s' kakoshno ljubesnijo in prijasnostjo naš tukaj Jezus v' presvetim sakramantu perzhakuje, ker se s' nami v' vezhni ljubesni sarozhiti sheli.

O moj preljubesnjivi Jezus, koliko si mogel prestati, preden si se nam samogel v' presvetim reshnjim lelesu sapustiti, v' kterim se popolnama s' nami sklenesh, in naše duſhe v' vezhno shivljenje ohranish! Ah, kakoshno sanizhevanje, kakoshne grosovitve bolezchine, kakoshno strashno

*) Vif. Pet. 3, 11.

Smert si mogel pred prestat! — O
 moj Jezus! ker si ti toliko sa naš
 storil, de bi bili tukaj in v' vezhno-
 sti f' teboj sklenjeni, te prosim, pri-
 di, pridi in skleni se tudi s' mojo
 revno dusho,. ona je bila nekdej sa-
 voljo svojih grehov twoja sovrashniza,
 sdaj pa jo hozhesh f' svojo gnado ta-
 ko visoko povsdigniti in pozhaſti, —
 de je twoja nevesta. Pridi tedaj, o
 nebeshki Shenin! terdno ti obljudim,
 de ti bom odslej popolnama sveſt.
 Kakor nevesta, ktera svojiga shenina
 resnizhno ljubi, ravno tako bom tu-
 di jest sdaj le v' to mislil, kako bi
 mogel bolj tebi dopadljivo shiveti.
 Sdaj te hozhem ljubiti savoljo tebe
 samiga, bres lastniga dobizhka; ljub-
 iti te hozhem bres nehanja in tako
 popolnama, de ne bo nobena druga lju-
 besen vezh v' mojim serzu prostora
 nashla. Ves in popolnama twoj she-
 lim biti in ostati. — O moj Jezus!
 pomagaj mi f' svojo gnado to spol-
 niti, kar ti tukaj obetam.

2.

„Moj ljubi mi je venez mire, on bo v' mojim nederji tizhal.“ *) — Kadar se mirovo drevesze naseka ali nareshe, pertezhe is sarese mokrota, ktera je dobro sdrevilo. — To je podoba ljubesnjiviga Jezusa, nashiga usmiljeniga Odreshenika. On je v' svojim terpljenji na svojim svetim truplu grosovite rane prejel, is kterih je njegova presveta kri obilno tekla, s' ktero sdaj v' sakramantu presvetiga reshnjiga telesa nashe dushe osdravlja, vezhniga pogubljenja varuje, in sa nebesa shivi.

O preljubesnjivo mirovo drevesze, moj dobrotljivi Jezus! kadar te premishljujem na krishi visezhiga in vsga ranjeniga, me shalost obide, in se mi perferzhno smilish. Kadar te pa premishljujem v' presvetim sakramantu prizhujozhiga, ali kadar to veliko frezho imam, de te smem prejeti;

*) Vif. Pes. 1. 12.

ah, takrat si mi ti bolj prijeten in sladak, kakor nar boljšhi pijazha shejnimu zhlovecu. — Pridi tedaj, o moj preljubi nebeski Shenin! pridi, in napoji mojo revno shejno dusho s' svojo boshjo gnado, s' svojo presveto ljubesnijo.

Ah! kakoshne sladkosti obzhutim v' svojim serzu, kadar to premishljujem, de per svetim obhajilu ravno tistiga Jezusa, preljubiga Svelizharja, prejmem, kteri je na svetim krishi vso svojo kri prelil, de me je s' svojo smertjo od vezhne smerti odreshil. — O Jezus! kako velika je moja nehvaleshnost, ker te she toliko-krat s' graham rasshalim! — De bi ti jest nikedar vezh tako nehvaleshen ne bil, in de bi te nikedar vezh is svojiga serza ne pregnal, pa tudi tebe ne perfilil, de bi me mogel sapustiti; sim sdaj terdno sklenil s' stavitno ljubesnijo tebe, o moj dobro-ljivi Jezus! na svoje serze navesati; tukaj naj bo tvoje pozhivalishe, tukaj, o Jezus! yedne ostani. — Vse

vézhne zhase hozhem s' Jesusam v'
sveti ljubesni sklenjen ostati!

3.

„Kadar je bil kralj v' svojim pozhitku, je moja narda svoj duh dajala. *) — Kadar Jesus per svetim obhajilu k' nam pride in per nas prebiva, o kako na tanko vidi in sposna takrat dusha per luhzi, ktero leta kralj nebeshki s' seboj pernese, svojo slabost in nevrednost! — Kakor imajo narda sa slabo in revno seljishe, tako se tudi dusha, kadar jo Jesus per svetim obhajilu rassvetli, nar slabshi in nar revnishi sposna; in leto ponishno sposnanje je nebeshkemu kralju tako prijeten duh, de jo smiram bolj prijasno in ljubesnjivo k' sebi vabi, in se smiram bolj na tanko s' njo sklepa, in jo toliko bolj rassvetljuje, kolikor bolj se sama sebe ponishuje.

*) Vif. Pes. 1, 11.

Zhe tedaj shelish, moja dusha! de bi Jesus v' tebi prebival, premishljuj in sposnaj svojo veliko revshino in slabost; kaj si; ponishaj se, kolikor je mogozhe, in presheni od sebe vso lastno ljubesen, ktera Jesusa od tebe odverne, in mu brani v' tebi prebivati.

O moj preljubesnjivi Jesus! pridi s' svojo nebeshko luzhjo, in daj mi prav sposnati svojo nevrednost, svojo slabost, svojo revshino, svoje nizh; daj mi prav ponishno serze, de bosh s' dopadenjem v' njem prebival, sakaj ti le v' ponishnih serzih rad prebivash.

4.

„Mislite vselej dobro od Gospoda.“ *) — Sakaj, moja dusha! sakaj imash tako slabo saupanje v' neskonzhno dobroto in ljubesen svojiga Svelizharja? Sakaj terdno ne saupash? Ker te je Jesus she toliko-

*) Modr. 1, 1.

krat tako visoko pozhastil, de je k' tebi prishel, in se s' teboj sklenil; morash terdno saupati v' svojiga neskonzhno ljubesniviga Svelizharja, in s' svojim saupanjem se morash kolikor ti je mogozhe, vredno storiti njegove nesapopadljive ljubesni, is ktere se on tebi ves in popolnama da. — Ref je, on je pravizhen Bog, in strashne so njegove sodbe; tote le sa prevsetne in terdovratne. Ali sa ponishne in spokorne, kteri njega ljubiti, in njemu samimu dopasti shele, so pa njegove sodbe sgol usmiljenje in ljubesen. Lete njegove sodbe pridejo is ozhetovskiga serza, ki je polno ljubesni in dobrote; in so take, de je David, kadar jih je premishljeval, veliko saupanje v' svojim serzu obzhitil, in je rekel, de boshje sodbe mu sgol veselje dajejo. (Ps. 118.)

Ah, nash vfigamogozhni Bog je neskonzhno ljubesnjiv in dobrotljiv vsim, kteri ga is serza ljubijo, in v' vseh rezheh njegovo presveto voljo doplniti, in njemu samimu dopasti ishe-

jo! — O moj Bog, moje edino upanje, moja edina ljubesen! moje serze nizh drusiga tako mozhno ne sheli, kakor tebe samiga resnizhno in vselej ljubiti, tvoje sveto dopadenje vselej saflushiti, tvojo boshjo voljo vselej doplniti, in do konza svojiga shivljenja tebi popolnama svest ostati. Daj mi, prosim te, gnado vse to, kar tako perserzhno shelim, tudi na tanko dopolniti.

5.

Slis him glas svojiga ljubiga, kteri terka: Odpri mi, moja sestra, moja prijatliza, moja golobiza, moja neomadeshana! — *) To je glas, ki ga Jesuf pusti slishati v' serzu tistiga, kteri nje-ga resnizhno ljubi in ishe. Odpri mi, pravi, ljuba dusha! svoje serze, de-vanj grem, in se s' teboj saveshem. Po tej savesi bosh moja sestra, ker bosh meni enaka, bosh moja perjat-

*) Vif. Pes. 5, 2.

liza, ker ti bom svojo gnado obilno dodelil? bosh moja golobiza, ker ti bom dal krotkost, ponishnost, resnizhniga duha; bosh moja neomadeshvana, ker ti bom dal duha zhilstoti, duha svete ljubesni. — In potlej she na daljej terka in klizhe, de bi se mu vrata odperle: „Sakaj moja glava je polna rose, in moji lasje so polni ponoznih kapelj.“ *)
 Š' tem hozhe rezhi: Premisli, ljuba dusha! de sim te vso nozh tvojiga shivljenja, to je dokler si v' grehih shivela, zhakal; sdaj vsaj se na-me osri, in dobró premisli, de sdaj, ne de bi s' shibo svoje pravizhne jese k' tebi prishel, in te ojstro shtrafal, pridem v' presvetim sakramantu k' tebi s' obilnimi gnadami, ktere pustim, kakor nebefshko roso, na tvoje revno serze padati, de se bo tvoje serze od posvetnih shélj ozhilstilo, de bo ves nezhisti ogenj v' njem pogashen, in de se v' njem vname ogenj svete zhiste ljubesni do mene.

*) Vif. Pet. 5, 2.

Glej, moj Jezus! kakor hitro tvoj
glas saflishim, ti s' veseljem odprem
svoje serze. Ah, le pridi, le hitro pri-
di v' moje revno, suho, mlazhno ser-
ze, in spreoberni ga po svojim dopa-
denji, napolni ga s' ljubesnijo do te-
be! Vsimu drugimu nagnjenju se od-
povem, in le tebe samiga shelim lju-
biti. — O moj Jezus! vsemi me po-
polnama v' svojo oblast, in daj mi gna-
do, de se popolnama tvoji sveti volji
podvershem, in de nikedar vezh tvoji
ljubesni in tvojim svetim namenam
nasproti ne ravnam.

6.

„Moj ljubi naj pride v' svoj
vert, in naj vshije sad svojih
jabelk.“ *) — Dusha, ktera Jezusa per
svetim obhajilu vredno prejeti sheli,
ga mora ljubesnjivo k' sebi vabiti,
in rezhi: Pridi, o Jezus, moj prelju-
besnjivi Shenin, pridi v' moje revno
serze, v' kterim so popred tvoji so-

*) Vis. Pes. 5, 1.

vrashniki gospodarili, sdaj pa je ſ' twojo gnado in pomozhjo ſpet tebi podverſheno. Pridi v' moje ſerze, in pokuſi ſad tiſtih zhednoſt, ktere je twoja gnada v' mojim ſerzu obrodila, in ktere mi ti, kadar k' meni prideſh, ſ' ſeboj perneſeh.

Ah, moj Jefuſ! jeſt niſim vreden, de bi ti moje ſerze ozhistiſil; ali ſavoljo svoje laſtne boshje zhaſti ga ozhisti in oſnashi; ſtori, de bo rodilo ſad twoje boshje ljubesni; ſtori ga popolnama tebi dopadljiviga, de bosh vſaj v' prihodnje, kadar te per ſvetim obhajilu prejmem, v' njem prijetno prebivaliſhe najdel.

7.

„Per perſih vaſ bodo noſili.“ *) — S' ljubesnjivimi beſedami govorji Jefuſ v' preſvetim sakramantu dušham, in jim pravi: Pridite, perblahajte ſe k' mojimu ſerzu, ki je polno ljubesni in uſmiljenja; ve bote

*) Is. 66, 12.

is njega vše gnade sadobile, tudi zlo
mojo lastno kri, ktero vam v' tem
presvetim sakramentu radovoljno in
dobrotljivo delim; jest vas bom ljub-
besnjivo hranil in preshivel, kakor
mati svoje nedolshno dete. — Kteri
pastir, pravi s. Krisostom, redi in na-
paja svoje ovzhize f' svojo lastno ker-
vjo? — Šej so she take matere, ki
nozhejo svojih lastnih otrok dojiti,
ampak jih amam dajo. — Ti pa, o
nebeshki pastir! ki si poln neskonzh-
ne ljubesni do svojih ovzhiz, ti jih
f' svojo lastno presveto kervjo shivish,
in v' vezhno shivljenje hranish.

Sato imajo pa tudi svete dushe,
ktere te resnizhno ljubijo, take gore-
zhe shelje do tebe, o Jesus v' pre-
svetim reshnjim telefu! Kadar je s.
Katarina Šienzhanka k' svetimu obha-
jiu shla, je take neisrezhene shelje
do lete dushne hrane v' sebi obzhu-
tila, in se je f' takim veseljem k' mi-
si boshji perblishala, kakor lazno
dete k' svoji materi hiti. — In toraj
tudi sveta nevesta (v' vis. pes. 1,) na

snanje daje, de bolj zhisla tiste gna-
de, ktere is ljubesnjiviga serza Jesu-
soviga isvirajo, in v' presvetim sakra-
mentu k' nam pridejo, kakor vse
druge dobrote in vse nizhimerno bo-
gastvo vsliga sveta.

Ker si tedaj tako dobrotljiv, o
Jesus! de me per svetim obhajilu s'
svojim lastnim presvetim telesam in
s' svojo lastno presveto krvjo shivish;
se po vsi pravizi spodobi, de vse po-
svetno veselje, vse posvetne sladkosti
savoljo tebe sapustim. Saresf, is ljub-
besni do tebe se rad vsimu posvetni-
mu odpovem, in sim perpravljen, po-
tvoji volji rajshi vse hudo kakor do-
bro imeti, de le s' teboj sklenjen
ostanem. Dosti sim vesel in sadovoljen,
de le ti imash, o moj Bog! nad me-
noj dopadenje, in de se le twoja
boshja volja, kakor je vredna, vselej
na tanko dopolni. — Vse moje ve-
selje in bogastvo na tem in na unim
svetu naj bo twoja sveta gnada in two-
ja neskonzhna ljubesen.

8.

„Jehte, prijatli! in pite, vpijanite se, preljubesnjivi.“ *) — Tisti, kteri so she le prijatli boshji postali, in kteri so she le sazheli po poti poboshnosti hoditi! si morajo per prejemanji presvetiga reshnjiga telefa veliko persadevati, de jim leta nebeshka jed v' svelizhanje saleshe. Tistim pa, kteri po poti poboshnosti she dalj zhafa hodijo, si ni vezh treba toliko persadevati, ker njih velika ljubesen do tega presvetiga sakrimenta she sama njih ferze pravljaj, de s' velikimi sheljami k' misi boshji perstopijo, kakor shejin zhlovek k' merslimu studenzu. Tisti pa, kteri so she popolnama pravizhni, in kteri so imenovani preljubesnjivi, to je, kteri Boga resnizhno in zhes vse ljubijo, in so tudi od Boga ljubljeni, tisti se per prejemanji presvetiga reshnjiga telefa tako re-

*) Vif. Pes. 5, 1.

kozh vpijanijo, to se pravi, od sgol velike ljubesni do Jezusa so tako re kozh vse sgubljeni, de vse posvetno veselje in vse, kar se na svetu snajde, tudi sami sebe posabijo, in le v' to mislijo, kako bi Bogu bolj dopadli, in mu svojo ljubesen bolj ska sovali.

O moj preljubi Jezus! take popolnamosti jest she nimam; ti pa, o vfigamogozhni Bog! me lahko k' njej povsdvignesh. Jest she nisim v' shtevilu tistih, kteri so imenovani preljubesnjivi, ker sim she v' prevelizih grehih in greshnih navadah; ali tebi, o Jezus! je lahko, me v' leto prefrezhno shtevilo postaviti. Pridi te daj k' meni, o kralj ljubesni, in vsemi moje zelo serze v' svojo oblast. Postavi in poterdi v' meni kraljestvo svoje ljubesni, tako de bo v' prihodnje le tvoja presveta ljubesen v' mojim serzu kraljevala, in de ji bom vselej popolnama podloshin.

O moj Jezus! daj mi gnado, de se popolnama tebi vdam, in vef v'

tebi sgubim ; stori de sam sebe in vse
stvari in vse posvetno veselje posabim,
de odslej nizh drusiga ne mislim ,
kakor tebi dopasti ; in tebe samiga
ljubiti. — O moj dobrotljivi Jesus !
moj usmiljeni Odreshenik ! to gnado
te prosim po neskonzhnim saflushe-
nji twojiga britkiga terpljenja in tvo-
je grenke smerti.

9.

„Podpirajte me s' zvetjem,
pokrepzhujte me s' jabelki ; sa-
kaj od ljubesni omagujem.“*)—
Dusha, ktera Boga ljubi, takrat oma-
guje in medli, in svojo slabost sposna,
kadar sama sebe in vse drugo posabi,
in le v' to misli , kako bi svojo mozh
spet sadobila ; in jo sadobi po gorezhi
ljubesni in po svetih sheljah do pre-
svetiga sakramenta , ktere so Bogu ka-
kor lepo dishezhe zvetje ; in po pra-
vizhnih delih ktere so mu kakor pri-
jetni sad njegove ljubesni.

*) Vif. Pes. 2, 5.

O moj dobrotljivi, v' presvetim sakramantu skriti Bog! ker je twoja sveta volja, de naj samo sa-te shivim, storil tedaj s' menojo, karkoli hozheshe. Daj mi gnado, de vse drugo is misli spustim, in le v' to mislim, in le tega shelim, de bi tebi smiram vezhi ljubesen skasoval, in tebi smiram bolj dopadljiv postal. Stori tudi, o Jesus! de moje shelje tebe resnizhno ljubiti, ktere so ti kakor lepo dishezhe zvetje, ne bodo smiram zvetje ostale, ampak de bo is tega zvetja tudi tebi prijetni sad dosorel; to se pravi, de bom is ljubesni do tebe veliko storil in veliko terpel, ker si tudi ti is ljubesni do mene tolikanj storil in tolikanj terpel. — O moj Bog! daj mi gnado te resnizhno in is zeliga serza ljubiti, ne le s' besedo, ampak v' djanji in v' vsim shivljenji; daj mi gnado te zhes vse ljubiti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost.

10.

„Moj ljubi je bel in rudezh,
smed tavshent isvoljen.“ *) —
Nash preljubi Jesus je bel, ker je nedolshno, prezhisto Jagnje boshje, ktero nar manjshiga madesha na sebi nima; in rudezh je savoljo svoje gorezhe ljubesni do nas. — O nedolshno, neomadeshano, od ljubesni do nas gorezhe Jagnje boshje! kdaj ti bom vender jest enak? Kdaj bom zhif, kakor si ti, o nebefhki limbar? Kdaj bom od ljubesni do tebe ves gorezh, kakor ti od ljubesni do mene gorish? — Odpovem se vse drugi ljubesni, in si isvolim tebe samiga sa svojo edino in vezhno ljubesen. — Prozh od mene vse stvari, ktere hozhete kaj od tiste ljubesni imeti, ki sim jo vso Bogu dolshan! Naj vas ljubi in ishe, kdor hozhe, jest hozhem sdaj le Boga ljubiti, in njega samiga iskati, njemu hozhem svoje zelo serze dati; naj bo

*) Vif. Pet. 5, 15.

odslej on sam gospodar tega nehval-
lesniga serza, ktero je do sdaj toliko-
krat stvari bolj ljubilo, kakor stvar-
nika.

O moj Bog! moj dobrotljivi Je-
sus! prosim te, poterdi me s' svojo
sveto gnado, de bom to, kar sdaj terd-
no sklenem, do konza svojiga shiv-
ljenja svesto dopolnoval.

11.

„Dobrota in perljudnost Bo-
ga nashiga Svelizharja se je po-
kasala.“ *) — Kadar se je Šin bo-
shji vzhlovezhil, je zelimu svetu po-
kasal, kako neskonzhno ga ljubi. Ker
je pa v' presvetim sakramantu med
nami prizhujozh, vidimo, kako delezh
gre njegova dobrotljiva in skerbna lju-
besen do naš! To naš sveta vera uzhi.
Kdor pa prave shive vere nima, pravi
s. Avgushtin, njemu se morajo neumne
sjeti te besede Jesuseve: „Jejte moje
meso, pite mojo kri;“ to se pravi:

*) Tit. 3, 4.

„De bote prav sposnali, ljubi moji ljudje! kako vas ljubim, je moja volja, de k' meni pridite, in s' mojim lastnim mesam in s' mojo lastno kervjo svoje dushe v' vezhno shivljenje hranite.“ — O sveta vera, ki nas tako visoke rezhi uzhish! —

O dobratljivi Jesuf, kako nesapopadljiva je tvoja ljubesen! Kdo bi si bil kdaj to le domishljevati mogel, kar si ti saref sa nas storil, de si nam svoje lastno presveto telo, in svojo lastno kri savshiti dal! — Nekteri tvojih poslushavzov, kadar so is tvojih ust slišali, de jim hozhes h svoje lastno meso jesti, in svojo lastno kri piti dati, so te besede tako terde, in to rezh tako ostudno nashli, de niso hotli vezh poslussati, she manj verovati; ampak so te sapustili, in od tebe shli. In vender so tvoje besede vezhna resniza.

In kaj shelish, o Jesuf! sa vse to, kar si sa nas storil, od nas dobiti? Kaj drusiga, kakor nasho ljubesen. Ravno tako je Bog tudi Israelzam rekel: „In o sdaj, o Israel! kaj hozhe Gospod

tvoj Bog od tebe drusiga imeti,
kakor de se boj Gospoda svojiga Boga, in de po njegovih sapovedih shivi, in ga ljubi.“ *)

O moj dobrotljivi Jesuf, koliko obljudish in dash tistimu, kteri te resnizhno ljubi! Obljudish mu svojo neskonzhno presveto ljubesen; **) obljudish mu, ga vselej spet ljubesnji vo sprejeti, ko bi se tudi vzhafi od tebe odvernili; ***) obljudish mu k' njemu priti s' Ozhetam in s' s. Duham, in v' njegovim serzu vselej prebivati. ****) — Kaj nam samoresh she vezh obljuditi, de bi naš k' ljubesni do tebe obudil!

O Jesuf! ti shelish od mene ljubljen biti, in to so tudi moje narvezhi shelje. — Ljubim te, o moj dobrotljivi Svelizhar! pa ne she prav in dosti. Daj mi gnado, te prosim, de te hom prav ljubil; daj mi gna-

*) V. Buk. Mojs. 10, 12. — **) Prip. 8, 17. — ***) Zah. 1, 3. — ****) Joan. 14, 23.

do, de te bom dosti ali vsaj toliko
ljubil, kolikor te ljubiti shelim.

12.

„Ne glejte na to, de sim o-gorela, sakaj solnze me je o-shgal.“*) — Gorezhost mojih shelja, pravi sveta nevesta v' visoki pesmi, me je oshgala. Jest pa moram obstat, o Jesuf! de me je vrozhina mojiga greshniga nagnjenja tako gerdiga storila. Gerda in nagnjusna je moja dusha savoljo velizih grehov mojiga dosdanjiga shivljenja; ali tvoje nefkonzhno saflushenje, o moj dobro-ljivi Svelizhar! jo spet ozhisti, in lepo stor. V' tistim nesrezhnim zhafu, kadar sim se bil od tebe odlozhil, je bila moja dusha vsa zherna in gerda; sdaj pa, ker sim po tvojim usmilenji spet s' teboj sklenjen, je tvoja gnada in ljubesen in tvoja nefkonzhna lepota mojo dusho spet zhisto in lepo storila.

*) Vis. Pes. 1, 5.

Zhaſt in hvala ti bodi, o Jesuf! savoljo tvojiga uſmiljenja. O nikar ne perpuſti, de bi te jest ſhe kdaj sgubil, tebe, o vezhna lepota! od ktere vſa moja lepota pride; in de bi ſe ſpet povernil v' ſvojo poprejſhnjo gerdobijo. Puſti me rajſhi umreti, kakor de bi ſvojo duſho f' kokofhniſim ſmertnim greham omadesheval. — Ljubim te, o neuſtvarjena, vezhna lepota! Shelim, in te proſim, de bi ſe tudi moja duſha ſmiram bolj in bolj tvoje neſkonzhne lepote vdeleſhila, sato de bi ti ſmiram bolj do padla, in de bi jo ti ſmiram bolj ljudil.

13.

„Vlez i me, in bom o ſa duham tvojih masil tekli.“ *) — Ker ſe jest v' prizhujozhim shivljenji ne morem f' teleſam k' tebi, o moj Jesuf! v' neheſa povſdigniti, sato fi ti iſ nebef k' meni priſhel, in ſe v' tem

*) Vif. Peſ. 1, 3.

prefvetim sakramantu vezhne ljubesni
s' menoj sklenesh. — Petegni me te-
daj, o nar vezhi dobrota! popolnama
k' sebi. Sdaj ne shelim, de bi jest
tebe k' sebi potegnil, de bi mi mo-
je shelje in moje veselje dopolnil; am-
pak sdaj le shelim, de bi ti mene
š' svojo ljubesnjivo oblastjo k' sebi po-
tegnil, de bi v' prihodnje nizh dru-
siga ne shelel in ne storil, kakor kar
je tvoji prefveti volji in tvoji neskonzh-
ni svetosti dopadljivo. Šej se popol-
nama spodobi, de svojo voljo in vse
svoje nagnjenja tvoji prefveti volji pod-
vershem.

O moj Jесuf! skleni popolnama
mojo slabo voljo š' svojo prefveto in
nar boljshi voljo, in stori, de se po-
polnama vsim posvetnim sheljam od-
povem, in svesto sa teboj hodim po
poti zhednosti in svetosti, po poti kte-
ra v' nebesa pelje k' vezhnemu po-
koju v' tvoji volji in v' tvoji sveti
ljubesni.

14.

„V' vinski hram me je kralj peljal.“ *) Š. Bonaventura rasлага te besede s. pisma tako, de je leta vinski hram, v' kterim se sveta nevesta raveseluje, sveto obhajilo, per kterim dusha, ona kraljeva nevesta, s' kraljem vezhne zhasti pokusha vino svete ljubesni, ktero vse posvetne shelje, vse posvetno veselje in vse nagnjenje do posvetne kratkozhasnosti is njeniga serza vslame, in s' sveto in modro ljubesnijo njeno serze napolni, de dusha, kolikor se spodobi, sama sebe ljubi, de tudi ljubesen do svojiga blishniga skasuje s' dobrimi deli, in de Boga is zeliga serza zhes vse ljubi.

O moj Jesus, kraljevi Shenin moje dushe! ti si tudi mene v' hram svoje ljubesni peljal, ker si se per svetim obhajilu s' menoj sklenil. O moj dobrotljivi Svelizhar! kadar mi ti to neisrezheno veliko dobroto storish, de k'

*) Vif. Pes. 1, 3.

meni pridešh, in se s' menoj sklenesh,
 obzhutim vselej, de se moje serze ne-
 koliko spreoberne in poboljšha, in ob-
 zhutim v' svojim serzu s' velikim vesel-
 ijem svete shelje, smiram po twoji sve-
 ti volji ravnati; obzhutim gnjushenje
 nad vsimi nezhistimi mislimi in shelja-
 mi, in obzhutim neisrezhene sladkosti
 twoje prezhiſte ljubesni. — O uſmilje-
 ni Jefi! ker si mi gnado dal v' frezni
 hram twoje ljubesni priti, profim te,
 ne perpuſti, de bi ga kdaj sapuſtil,
 de bi kdaj twojo gnado in ljubesen sgu-
 bil. Naj rajſhi vſe drugo sgubim, le
 twoje gnade in ljubesni ne. Presheni
 is mojiga serza vſo posvetno ljubesen,
 odtergaj me popolnama od sveta, in
 skleni me zhe dalej bolj na tanko ſ'
 teboj, dokler ne pride tisti prefrezni
 dan, ko bom ſ' teboj popolnama in
 vezhno v' nebesih sklenjen, kjer te
 bom oblizhje v' oblizhje gledal, in
 neprenehama in popolnama vſe vezh-
 ne zhase ljubil.

15.

„Moj ljubi je v' svoj vert
shel k' lepo deshezhim gredizam.“ *) — Moj preljubesnjivi Svelizhar! ker is nebes pridešh v' mojo dusho, te prosim, stor, de ti bo moja dusha dopadljiv vert, v' kterim bodo rastle lepe, tebi prijetne roshe in sadje; posebno lepo dishezha violiza keršanske ponishnosti, in prelepi limbar serzhne zhilstosti, in tebi tako prijeten sad, vreden sad pokore.

Odpusti mi, o usmiljeni Jesuf! kar sim te do sdaj rasshalil; vsemi me spet sa svojiga otroka, ker sdaj s' pokornim serzam spet k' tebi nasaj pridev, in s' terdnim sklepam tebe nikedar vezh ne sapustiti. — Daj mi ti sam tisto zhilstost serza, ktero per meni najti shelish; daj mi gnado in mozh vse to na tanko storiti, kar mi storiti sapovedujesh. Napolni moje serze s' ljubesnijo do tebe, potlej bosh vselej dopadenje do mene imel.

*) Vif. Pes. 6, 1.

SDAJ pa, o Jezus! ti da moje serze sa pervino svojiga sadu to terdno obljubo, de se hozhe popolnama vfiga posvetniga veselja snebiti; in se vsimu odpove, kar tebi ni dopadljivo, terdnim sklepam v' prihodnje le tistiga sheleti in iskati, kar twojo boshjo zhaſt poviksha, in ti dopade.

16.

Prav govori sveta nevesta od svojega ljubiga, ker pravi: „de si ga moramo voshiti v' vsim in s' vsim, kar je njegoviga.“ *) — Jezusa nar bolj shele vse tiste dushe, ktere ga kakor duhovske neveste svesto ljubijo. Naj se jim od bliso ali od delezha pokashe; naj jim daje mir in veselje, ali pa teshave in sopernosti, smiram ga enako ljubijo, ker dobro vedo, de vse le sato storji, de jim svojo ljubesen skasuje, in de bi ga she bolj ljubile.

*) Vif. Pet. 5, 16.

Toraj, o Jesuf! te prosim, stor
 tudi s' menoj, karkoli hozhesf; smi-
 ram te hozhem stanovitno in resnizh-
 no ljubiti, zhe me s' nebeshko to-
 lashbo rasveselish, ali mi krishe in te-
 shave poshljesh; sakaj vem in sposnam,
 de vse pride is trojiga ljubesnjiviga
 serza, ktero le v' to misli, kar je v'
 moje svelizhanje. Glej, perpravljen
 sim, o moj Jesuf! vse radovoljno spre-
 jeti, kar mi hozhesf poslati. V' pri-
 jetnih, in neprijetnih, v' dobrih in hu-
 dih zhafih te hozhem hvaliti in ljubi-
 ti, o moj Bog in moj Gospod! Ne
 prosim te tolashbe in veselja, sej ga
 nisim vreden, ker sim ti s' svojimi gre-
 hi she toliko rasshaljenja in sopernosti
 storil; ampak le tega sdaj shelim, de
 bi se twoja sveta volja vselej sgodila.
 De se le twoje presveto dopadenje v'
 vseh rezheh dopolni, sim sadovoljen,
 zhe se meni tudi smiram hudo godi.

O moj Jesuf! zhe se mi od bliso
 ali od delezh pokashef, te vender
 moje serze smiram zhes vse ljubi. Ni-

kedar nozhem nehati tebe ljubiti ni-
kedar nehati tebi hvaleshen biti.

17.

„Kdo je, ktera gre is pusha-
ve, polna veselja, na svojiga
ljubiga naslonjena?“ *) — Ktere
so tiste dushe, ki se jim leta semlja,
na kteri morajo sdaj she prebivati,
suha pushava sdi; ki se od vseh po-
svetnih rezhi odtergajo, in samiga Bo-
ga ljubijo, le va-nj saupajo, in nje-
mu samimu flushijo in dopasti shele,
kakor ko bi na vsem svetu nizh dru-
siga ne bilo, kakor Bog sam; ki se
zhes semljo povsdignejo, in she tisto
veselje v' duhu pokushajo, od kteriga
se svelizhani v' nebefih shive? Ktere
so lete frezhne dushe? — Tiste so, ki
se pogosto in vredno v' resnizhni sve-
ti ljubesni s' Jesusam sklenejo v' pre-
svetim sakramantu. — Gotovo so te
dushe nar frezhnishi! —

*) Vif. Pet. 8, 5.

O moj Jezus! tudi jeſt ſhelim v' ſhtevilo teh freznhnih dufh priti; pa moram ſe popred, ſ' twojo gnado in pomozhjo, od vſiga posvetniga odtergati. Štori, o Jezus! de ſe mi bo ſvet ſdel pufhava in kraj rasdjanja; ſtori, de bom ſvet ſapuſtil ſ' ſvojimi miſlimi in sheljami, in de bom le v' te miſlil, kakor ko bi nizh drusiga na ſvetu ne bilo, kakor ti, moja nar vezhi dobrota, in jeſt, twoja revna ſtvar. — V' te ſdaj popolnama ſaupam, in tebe ſamiga ſhelim zhes vſe ljubiti, o Bog mojiga ſerza, moja nar vezhi dobrota, moje veſelje, moje vſe!

18.

„Zhe je (neveſta) ſid, bomo na-nj poſtavili ſreberne bramble; zhe je vrata, jih bomo ſ' zedrovimi deſkami ſadelali.“*) — Kar tukaj ſhenin od ſvoje, ſ' ſvetto ljubesnijo vnete neveſte pravi, rav-

*) Viſ. Peſ. 8, 9.

no to pravi Jесuf od dushe, ktera
ga prejme per svetim obhajilu. — Vi-
di, de je dusha kakor slab sid, de
ne more hudim skufhnjavam peklen-
skiga sovrashnika soperstati; sato jo
poterdi, in mozhno storiti s' sreberno
terdnjavo, to se pravi, jo rasvetli s'
svojo nebefshko luzhjo. — Vidi, de je
kakor vrata is zherviviga lesa, ktere
vsak lahko vloimi; sato postavi druge
vrata is mozhniga zedroviga lesa, kte-
ri nikoli ne trohni, to se pravi, ji
da sveti strah, ji da sopernost do po-
svetnih rezhi, nagnjenje k' molitvi,
svete shelje, sveto sdihovanje, in ji
obilno dodeli svojo boshjo ljubesen;
in tako jo poterdi v' sveti svelizhan-
ski stanovitnosti.

Ah, moj Jесuf! ali je kdo bolj
nestanoviten, slab in nesvest, kakor sim
jest? Tebi samimu je snano, koliko-
krat sim se dal od svojih sovrashnikov
premagati, kolikokrat sim jim perpu-
stil, de so moje serze v' svojo oblast
vseli. Ah, kolikokrat so moji sovrash-
niki moje vrata, to je, mojo voljo

premagali, so v' moje serze prishli,
so tebe is njega pregnali, in vse ras-
djali! — Ah, profim te, daj mi mozh
in veliko gnado, de me sovrashniki
mojiga svelizhanja ne bodo mogli vezh
premagati!

Preljubi moj Švelizhar, ali te bom
she kterikrat s' kakoshnim greham
rasshalil? Tebi je to snano; toraj te
profim, o usmiljeni Jesuf! pusti me
rajshi to uro umreti, ker upam, de
sim v' tvoji gnadi, kakor de bi te
imel she kdaj s' kakoshnim smertnim
greham rasshaliti. Šam v' se ne mo-
rem vezh saupati, ker sim svojim ob-
ljubam she tolkokrat nesvest postal;
sdaj le v' te saupam in te ponishno
profim, o Jesuf! ne sapusti me s' svo-
jo gnado, bres ktere zlo nizh do-
briga ne morem storiti; ne sapusti me
ne eno minuto, dokler sim na svetu,
sakaj moja slabost in hudobija je ta-
ko velika, de te utegnem vsako mi-
nuto s' smertnim greham rasshaliti,
zhe me tvoja gnada sapusti. Bodi mi

tedaj milostiv, o Jesuf, moja edina podpora, moje upanje, moja mozh!

O usmiljena deviza Marija, mati milosti! sprosi mi od svojiga ljubiga Jezusa stanovitno gnado. To te prosim s' velikim saupanjem; ne sapusti me, o Marija!

19.

,Najdla sim tistiga, kteriga moja dušha ljubi; prijela sim ga, in ga ne bom spustila.“*)— Tako naj vsaka dušha rezhe, ktera se s' Jezusom v' presvetim sakramentu sklene; in naj tudi rezhe: „Poberite se vse stvari is mojiga serza! Popred sim vas sizer ljubila, ali le moja slepota je bila kriva tega. Sdaj vam pa vso ljubesen odrezhem, in vas tudi v' prihodnje nozhem vezh ljubiti, sakaj sdaj sim drusiga nashla, ktery je neskonzhno bolj ljubesnjiv, kakor ste ve. Sdaj v' sebi samiga Jezusa najdem, in njegova lepota je vse

*) Vif. Pes. 3, 4.

moje serze, vlo mojo ljubesen na-se potegnila; njemu sim se sdaj popol-nama dala.“ On je tako dobrotljiv, de je mojo dusno sa svojo nevesto vsel; sato nisim sdaj vezh sam svoj, in nimam sam zhes se nobene oblasti vezh. Toraj se poberite od mene prozh, ve stvari! nimate nobeniga delesha vezh nad menoj, in ga tudi ne bote vezh imele; sdaj hozhem ves Jesusov biti in ostati; on je tudi sdaj moj, in bo smiram in vezhno moj ostal. Saresf, kadar sim ga per svetim obhajilu pre-jel, sim ga terdno s' svojim serzam sklenil; od slej pa hozhem to saveso she bolj mozhno storiti s' sveto Iju-besnijo do Jezusa, in se hozhem sker-bno varovati, de se leta savesa nikeder vezh ne rasterga.

Daj mi o preljubesnjivi Svelizhar! de se tako terdno s' teboj sklenem, de se s' nobeno nesvestobo vezh od tebe ne odlozhim. — Poglej, o Jesus! v' moje serze, poglej, de te saref Iju-bim. Glej bolj na shelje in sdihova-nje mojiga serza, kakor na moje be-

sede; sakaj nobenih takih besed ne najdem, de bi samogel to pray isrezhi, kar v' serzu obzhutim. — Ljubim te, o moj Jesus! sej vesh, de te ljubim: pa veliko bolj she te ljubiti shelim; toliko te ljubiti shelim; kolikor ti ljubesni od mene saflushish.

To naj bo moje edino veselje na svetu, tebe ljubiti, in si dopadenje tvojiga preljubesnjiviga serza saflushiti. — Sapovej, o Jesus! stvarem, de naj me per miru pusté; sapovej jím, de naj moje dushe, tvoje ljube neveste, ne budijo in ne motijo, kadar je v' té samishljena. — Pa kaj to govorim! Šej me stvari bres moje volje nikedar ne morejo od tebe odlozhiti. Sato te raji profim, poterdi mojo voljo v' dobrim; skleni moje serze popolnama s' svojim boshjim serzam, de moje serze ne bo nikedar nizh drusiga shelelo, kakor tvojo sveto voljo dopolnovati. — S' saupanjem te profim te gnade; uslishi me, o Jesus!

20.

„Vsdvigni se, burja, in pojdi; jug, pihljaj skosi moj vert, de pride prijeten duh od nje-ga.“ *) — Pojdi od mene, o mersla in shkodljiva burja posvetniga nagnje-nja! in pridi namesti nje ti, o pri-jetni in gorki veter svete boshje lju-besni! ſ' ktero naſ ſ. Duh navdihne, in ktera, is ljubesnjiviga serza Jesu-soviga v' prefvetim sakramantu pahti.

— Ti, o sveta boshja ljubesen, ti ſama pihaj prijetno v' mojim ſerzu, ktero ſi je Jefuſ ſvoj vert isvolil. — Vsdigni ſe tedaj, o boshja ljubesen! ſakaj kadar ſe ti v' mojim ſerzu vsdi-gnesh, o kakofhen nov in prijeten duh ſvetih zhednost pride potlej is mojiga ſerza! — Tebi, o moj Jefuſ, kralj mojiga ſerza! tebi je to mogozhe storiti. Profim te tedaj, o Jefuſ! ſtori mi to; v' twojim imenu te ſ' terdnim saupanjem profim, ſtori mi to! —

*) Vif. Peſ. 4, 16.

21.

„Svojo miro sim ſ' svojimi
diſhezhimi masili vred poshel;
ſatovje ſim ſ' svojim medam
vred pojedel.“ *) — Dusha, ktera
Jesusa per ſvetim obhajilu prejme,
ſi mora persadevati, de ſi mire na-
bere, to ſe pravi, ſi mora lepih ker-
ſhanskih zhednoſt perdobiti, ktere
prijeten duh od ſebe dajo, posebno
ſatajevanje ſamiga ſebe. — Ravno ta-
ko dusha, ktera prav Jesusa ljubi,
ni ſadovoljnā ſ' ſamim medam, am-
pak sheli in ſdihuje tudi po ſatovji,
to ſe pravi, de ji ni doſti, de no-
tranji pokoj in veselje od Jesusa do-
biva, temuzh sheli njega ſamiga pre-
jeti, od kteriga vef notranji pokoj,
vſe dushno veselje pride. Toraj pra-
vi Jefetu: O moj preljubi Svelizhar!
kaj mi pomagajo vſi nebeshki tolash-
ljeji, vſe oveseljenje, kaj mi pomaga
ſhe tako ſladki ſad tvoje ljubesni,

*) Vif. Peſ. 5, 1.

zhe pa tebe nimam, od kteriga vse
oveseljenje pride, in kteri si sgol sa-
ma ljubesen.

O moj Jesuf! ti si mi sam dosti;
toraj sim perpravljen, po tvoji sveti
volji se odpovedati vsim notranjim to-
lashljejem, vsimu dushnimu veselju,
de le tebe imam, o Jesuf! in tvojo
boshjo ljubesen. — Ljubim te, o moj
Jesuf! pa ne sato, de bi mi notranje
veselje dajal, ampak savoljo tebe sa-
miga te ljubim, ker si vse ljubesni
vreden, in ker nam sapovedujesh, de
naj tebe samiga zhes vse ljubimo. —
O moj Bog! pomnoshi mojo ljube-
sen! Jest te ravno tako ljubiti shelim,
kakor so te nar vezhi svetniki ljubili.

22.

„Nizh mi ne bo manjkalo,
v' tak kraj me je postavil, kjer
je pašha.“ *) — O moj dobrotlji-
vi Jesuf! ker me povabish k' misi
svoje ljubesni, in mi samiga sebe,

*) Pf. 22, 1.

svoje lastno meso, svojo lastno kri-
 savshiti dash; kaj mi bo she manj-
 kati moglo? Koga se bom sdaj bal,
 ker si ti, o vfigamogozhni Bog! mo-
 ja luzh, moja pomozh, moje sveli-
 zhanje? — Ah, vsemi me popolnama
 v' svojo gnado in ljubesen in potlej
 stori s' menoij, karkoli ti je dopadljivi-
 vo! Šhtrafaj me, kolikor je twoja sve-
 ta volja; skashi se mi serdit, dokler
 ti je dopadljivo; pusti vse hudo, tudi
 zlo smert nad-me priti: nizh mi
 ne bo manjkalo, de sim le v' twoji
 gnadi in ljubesni; nobene stvari se
 ne bom bal, in s' twojim poterpesh-
 ljivim Jobam porezhem: Zhe mi tu-
 di shivljenje vsamesh, hozhem ven-
 der smiram v' te saupati. De le twoj
 ostanem, de le ljubesen do tebe o-
 hranim, sim sadovoljen, zhe me tudi
 po vsej ojstrosti shtrafujes, zhe me tu-
 di zlo po svoji sveti volji, v' moje
 poprejshnje nizh nasaj pasti pustish.
 — O moj Jesus! s' veseljem vse dam,
 in vse sgubim, de le tebe najdem,
 in tebe imam.

23.

„V' svojih rokah te imam
sapisaniga.“ *) — To je ljubesnji-
va skerb, ki jo Bog s' dusho ima,
ktero si isvoli. V' svojih rokah jo
ima sapisano, de je nikoli ne posabi,
in pravi tudi, de popred mati svoje
lastno dete posabi, kakor on dusho,
ktera je v' njegovi gnadi. On smi-
ram na-njo gleda, in jo varuje, de
ji njeni sovrashniki nobene shkode
ne store. Nash neskonzhno dobrotljivi
Bog naš s' svojo vfigamogozhno
pomozhjo obda kakor s' nepremagljivo
brambo; in tako naš varuje ne-
varnosti.

Ah, moj Jezus, vezhna dobrota!
ki me bolj ljubish, kakor vse ljudje,
in ki mi tolikanj dobriga storish, te-
bi se ves prepustim. Naj vse posvet-
no sgubim, de le tebe ne, o moj
Jezus! Naj se moja volja kdaj sgodi,
ali nikoli; le twojo presvete voljo mi

*) Is. 49, 16.

daj vselej dopolniti. Vem, de si moram tudi sam persadevati, de twojo sveto voljo dopolnim; le tvoje gnade te prosim, bres ktere nizh dobriga storiti ne morem. — Kaj hozhesh, o Gospod! de naj storim? — Glej, s' tvojo gnado in pomozhjo sim perpravljen vse storiti, karkoli ti je dopadljivo. — Prosim te pa tudi, daj mi vselej prav sposnati, kaj je twoja sveta volja. — Daj mi gnado, o moj nebeshki Ozhe! de bom vselej tako svesto twojo sposnano sveto voljo dopnil, de bom lahko po pravizi rekel, kakor je rekel twoj ljubi Šin Jesus, dokler je na svetu shivel: „Jest vselej to storim, kar je mojimu nebeshkimu Ozhetu dopadljivo.“ Tega o moj Bog! is zeliga serza shelim, in to upam od tebe sadobiti po salushenji twojiga ljubiga Šina Jusefa, in po proshnji presvete devize Marije.

24.

„Moj sin! daj mi svoje serze.“ *) — Glej, moja duša! to je vse, kar Bog od tebe imeti hozhe. Kadar per svelim obhajilu k' tebi pride, hozhe od tebe imeti twoje serze, twojo voljo. On se vse tebi da, bres vfiga sadershka; ali se ne spodobi, de se tudi ti njemu vso, bres vfiga sadershka in isgovora dash, in si dobro persadevali njegovo sveto voljo vselej na tanko dopolniti? Jesus bo skoraj spet k' tebi prishel; bodi pridna v' dopolnovanji njegove svete volje, de bo dopadenje nad teboj imel, kadar bo k' tebi prishel, in vidil, de si vse, kar on sapoveduje, svesto opravila.

Ref, moj Jesus! resnizhno si hozhem persadevati, de si twoje dopadenje saflushim; daj mi le, prosim te, svojo sveto gnado, bres ktere nizh dobriga storiti ne morem; daj mi

*) Prip. 23.

stanovitno poterpeshljivost, in potlej
mi poshlji, karkoli hozhesh.

25.

„Kaj naj bi bil svojimu vi-nogradu she vezh storil, in mu-nisim storil?“ *) — Poslushaj, moja dusha! kaj ti tvoj Bog pravi: Kaj naj bi bil she vezh sa-te storil, in nisim storil? Is ljubesni do tebe sim se vzhlovezhil, in hlapzhevsko podobo na-se vsel. Ljubesen do tebe me je tako delezh perpravila, de sim hotel rojen biti v' hlevu med neumno shivino. Is ljubesni do tebe sim smert prestal, grenko in sanizhljivo smert na krishi. Kaj sim ti mogel vezh dati v' snamnje svoje ljubesni, kakor svoje lastno shivljenje? Pa vender she vezh, kakor vse to, je moja ljubesen sa-te storila. Glej, she po smerti sim se ti sapustil, de me v' presvetim sakramantu smiram prizhu-jozhiga imash, de me vshivash, in

*) Is. 5, 4.

se tako v' vezhno shivljenje ohranish.
— Povej tedaj, ljuba duša! ali sim
mogel she kaj vezh storiti, de bi
tvojo ljubesen sadobil.

O moj Jezus, moj dobrotljivi Sve-
lizhar! prav je, de me sa to posva-
rish. — In kaj ti bom na to odgovo-
ril? Res je vse to. Nefkonzhna je
tvoja dobrota in ljubesen do mene,
jest pa sim ti tako nehvaleshen. — Ne
morem se tvoji neskonzhni dobroti pre-
zhuditi! — Šposnam svojo nehvalesh-
nost, in se vershem k' twojim svetim
nogam rekozh: O Jezus! imej usmi-
ljenje s' menoj, s' greshnikam, ki sim
twojo neskonzhno ljubesen s' tako ve-
liko nehvaleshnostjo povrazheval! Šhtra-
faj me sato, sakaj vreden sim ſhtra-
fenge; pa me ne ſhtrafaj tako, kakor
sim saſlushil, ne saversi me vezhno
ſpred svojiga oblizhja. Bodi mi mi-
liſtiv ubogimu greshniku; spreoberni
moje ferze, in daj mi gnado, de ti
sdaj do konza svojiga shivljenja tako
hvaleshnost in ljubesen ſkasujem, ka-

korshno sim ti skasovati dolshan sa
twojo neskonzhno dobroto.

26.

„Postavi me kakor pezhat na svoje serze.“ — *) Dobro vem, o moj ljubesnjivi Jesuf! de si me v' svoje boshje serze, is sgol ljubesni domene, globoko vtisnil; perpusti mi, ker sim ti sdaj svoje zelo serze s' vsemi njegovimi sheljami dal, perpusti mi, de tudi jest tebe kakor pezhat v' svoje serze vtisnem, de tako vse posvetni ljubesni v' moje serze priti ubranim, in de vsem stvarem na snanje dam, de je moje serze le tebi lastno, in de si ga ti sam popolnama v' svojo oblast vsel. — Ali, o moj Bog! prasne in neveljavne so lete moje shelje, zhe mi ti svoje vsigamogozhne gnade ne dash. — Jest, revna, slaba stvar, ne morem nizh drusiga storiti, kakor de ti syoje revno serze daru-

*) Vif. Pet. 8, 6.

jem, in ga tvoji volji podvershem.
 Glej, tukaj leshi per tvojih nogah, in
 je popolnama tvoj dar; jest nozhem
 vezh zhes-nj gospodariti, ti gospodari
 zhes-nj po svoji nefkonzhni ljubesni,
 to bo nar bolje sa-me. — Ali, o moj
 Jesus! jest se le bojim, ker posnam
 svojo nestanovitnost, de bom skoraj spet
 hotel svoje serze tebi is rok istergati.
 Ah, nikar tega ne perpusti; nikedar
 ga ne pusti vezh v' mojo oblast priti!

O nefkonzhna dobrota, o vezhna
 ljubesen! ah, perferzhno shelim le sa-
 to she shiveti, de bi tebe zhes vse
 ljubil; in le sato te ljubiti shelim, de
 bi tvoje dopadenje povikshal, in two-
 jimu serzu, ako mi je mogozhe, ve-
 selje storil! — O moj Jesus! v' tem
 presvetim sakramantu tolikanj zhude-
 shev storish, profim te, stori she te-
 ga s' menoj, de se saref in stanovitno
 tebi darujem, ves, popolnama in bres-
 sadershka in isgovora, de bom leto
 zhaft in gnado imel, de si ti, o moj
 Jesus! edini Gospod mojiga serza,

moje edino veselje in bogastvo sdaj
in vekomaj. Amen.

O Marija, moja preljuba mati,
moje upanje, moja pomozh! poma-
gaj mi to sadobiti; potlej sim frezhen
vse vezhne zhase. Amen.

M o l i t v e

per prozesii v' Prasnik presvetiga reshnjiga telesa.

*Pesem od presvetiga sakramenta,
imenovana: Pange lingua.*

1.

Jesik, poj skrivnost zhaščito,
Hvali Jezusa telo;
Sveto reshnjo kri prelito,
Ki je svet odkupljen sh' njo;
Ker je s' smertjo grosovito
Jezus reshil vlo semljo.

2.

Od Marije, zhiste d'vize,
Nam je greshnim rojen bil;
Hodil, osnan'val resnize,

Pot nebeshko je uzhil;
 Is ljubesni sa ovzhize
 Zhudno sebe sam daril.

3.

Sadnji vezher prezhaſiti,
 Predeñ v' terpljenje gré,
 Vše sapov'di dopolniti,
 Šhe s' uzhenzi jagnje jé;
 Da se sam'ga sebe vshiti
 Zhudno is lastne roké.

4.

§' kruha on, Mesó Beseda,
 Ref mesó s' besedo ft'ri,
 Ino vino kon'z obéda
 Spremeni v' svojo kri;
 Kar okó nad tem ne vgleða,
 Shiva vera to uzhi.

5.

Sakrament nar vezh' svetosti
 Pozhaſtimo is ferza;
 Vervajmo nove skrivnosti,
 Štara ſhega ne veljá.
 Naj pozhutkam v' njih slabosti
 Terdna vera vidit' dá.

6.

Bod' Bogú Ozhetu hvala,
 Tudi zhaſtimo Šinú,
 Kter'ga kri naf je oprala;
 Slava Duhu svetimu.
 Vežhna zhaſt se bo dajala
 Švet'mu trojnimu Bogú.

*Pervi evangeli.***Sazhetik evangelija svetiga
Matevsha.**

Bukve rodu Jesusa Kristusa, Šina Davidoviga, Šina Abrahamoviga. Abraham je rodil Isaka. Isak je rodil Jakoba. Jakob je rodil Juda in njegove brata. Juda pak je rodil Faresa in Zarama od Tamare. Fares je rodil Esrona. Esron je rodil Arama. Aram je rodil Aminadaba. Aminadab je rodil Naafona. Naafon je rodil Šalmona. Šalmon je rodil Booza od Rahabe. Booz

je rodil Obeda od Rute. Obed je rodil Jeseta. Jese je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Šalomona od nje, ki je bila (popred) Urijeva. Šalomon je rodil Roboama. Roboam je rodil Abia. Abia je rodil Afa. Afa je rodil Josafata. Josafat je rodil Jorama. Joram je rodil Ozia. Ozia je rodil Joatama. Joatam je rodil Ahaza. Ahaz je rodil Ezekia. Ezekia je rodil Manaseta. Manase je rodil Amona. Amon je rodil Josia. Josia je rodil Jehonia in njegove brate ob zhasu Babilonskiga preselovanja. Po Babilonskim preselovanji pak je Jehonia rodil Salatiela. Salatiel je rodil Zorobabela. Zorobabel je rodil Abiuda. Abiud je rodil Eliakima. Eliakim je rodil Eliuda. Eliud je rodil Eleazarja. Eleazar je rodil Matana. Matan je rodil Jakoba. Jakob je rodil Joshefa, mosha Marije, od ktere je rojen Jesus, ki je imenovan Kristus.

Perve profhnje.

Od tresska in hudiga vremena,
 Od kuge, lakote, vojske in od
 vsliga hudiga,
 Od nagle in neprevidene smer-
 ti,
 De sad semlje dash in obva-
 rujesh,
 De sovrashnike svete vere po-
 nishash,
 De apostoljskiga pastirja in vse
 zerkvene stanove v' svoji
 sveti veri obdershish,
 Gospod, uslishi mojo molitev. In
 moj glas naj k' tebi pride.

odreshi naſ te profimo
 o Gospod! uſlishi naſ!

Molimo.

Profimo te, o Gospod! presheni
 od svoje hishe vso hudobijo hudiga
 duha; in odverni vse shkodljivo hudo
 vreme. Po Kristusu, Gospodu našim.
 Amen.

Pervi shegen.

S' nebeshkim shegnam naj bo poshegnan, obvarovan in ohranjen leta kraj, in kteri v' njem prebivajo; tudi polje in vsi perdelki semlje. V' imenu Boga Ozheta in Šina in s. Duha. Amen.

Drugi evangeli.

Sazhetik evangelija s. Marka.

Sazhetik evangelija Jezusa Kristusa, Šinu boshjiga, kakor je pisano per preroku Isaii: Glej, poshljem svojiga angela pred tvojim oblizhjem, kteri bo twojo pot pred teboj perpravljal. Glaf vpijozhiga v' pushavi: Perpravljajte pot Gospodovo, ravne storite nje-gove štese. Bil je Joannes v' pushavi, je keršoval, in osnanoval kerst pokore v' odpuschenje grehov. In so k'

njemu vun shli vſi prebivavzi Judovske deshele in vſi Jerusalemljani, in ſo bili od njega kerſheni v' vodi Jordanu, in ſo fe ſpovedali svojih grehov. In Joannes je imel oblazhilo iſ kameline dlake, in je bil prepafan s' uſnjatim paſam; in je kobilize in divji med jedel. In je pridigoval rekozh: Sa menoj pride mozhnejſhi kakor ſim jest, ki niſim vreden pred njega paſti, in jermene njegovih zhevljov odvesati. Jest ſim vaſ ſ' vodo kerſtil, on pa vaſ bo kerſtil ſ' ſvetim Duham.

Druge proſhnje.

Od trefka in hudiga vremena,
 Od kuge, lakote, vojske in od
 vſiga hudiga,
 Od nagle in neprevidene ſmer-
 ti,
 De ſad ſemlje dash in obvarujefh;
 te proſimo uſliſhi naſ!
 De ſovrashnike ſvete vere ponishash;
 te proſimo uſliſhi naſ!

odreſhi naſ
 o Gospod!

De nashiga zesarja I. in vso njegovo
drushino obvarujesh in frezhno
storish; te prosimo uslishi naš!
Gospod, uslishi mojo molitev. In
moj glas naj k' tebi pride.

(*Molitev in shegen, kakor per
pervim evangeli.*)

Tretji evangeli.

Sazhetik evangelija s. Lukesha.

Vdneh Heroda, Judovskiga kralja,
je bil duhoven, imenovan Zaharija,
is rodu Abia, in njegova shena je bila
is Aronovih hzher, imenovana Elisabeta. Bila sta pravizhna oba pred Bogom, in sta dershala vse sapovedi in
pravize Gospodove, de se ni mogel nobeden zhes nju pertoshiti. In nista
imela nobeniga otroka, sakaj Elisabeta je bila nerodovitna, in oba sta se bila

she postarala. Pergodilo se je pa, kadar je Zaharija svoje duhovsko opravilo po svoji versti pred Bogom opravljal, de je po navadi duhovstva ravno kadilo daroval, in v' Gospodov tempelj shel. In vse ljudstvo je sunaj molilo tisto uro, kadar je bil dar kadila. Perkasal se mu je pa angelj Gospodov, stojezh na desni strani altarja kadila. In Zaharija se je prestrashil, ko ga je sagedal, grossa ga je opadla. Angel pamu je rekel: Ne boj se, Zaharija! sakaj tvoja proshnja je uslышана; in tvoja shena Elisabeta ti bo fina rodila, daj mu ime Joanes; ti boš veselje nad njim imel, in veliko se jih bo nad njegovim rojstvam veselilo, sakaj velik bo pred Gospodam, in vina ter mozne pijazhe ne bo pil, in f' f'. Duham bo napolnjen she v' maternim telefu, in veliko Israelovih otrok bo spreobernil k' Gospodu njih Bogu. In on bo pred njim shel v' duhu in v' mozhi Elija; de oberne po serzih ozhetov serza otrok, in perpelja neverni-

ke k' modrosti pravizhnih, de Gospo-
du perpravi popolnama ljudstvo.

Tretje proshnje.

Od tresa in hudiga vremena,
Od kuge, lakote, vojske in od
vfiga hudiga,
Od nagle in neprevidene smer-
ti,
De sad semlje dash in obvaru-
jesh,
De sovrashnike svete vere po-
nishash,
De kershanskim kraljem in ob-
lastnikam mir in resnizh-
no spravo dodelish,
Gospod, uslishi mojo molitev. In
moj glas naj k' tebi pride.

odreshi nas, te prosmo
o Gospod! uslishi nas!

(*Molitev in shegen kakor per per-*
vim evangeliij:)

Zheterti evangeli.

Sazhetik evangelija s. Joanesa.

V' sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v' sazhetku per Bogu. Vse je po njej storjeno, in bres nje ni nizh storjeno, kar je storjeniga. V' njej je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luh ljudi. Ino luh v' temi sveti, in tema je ni s popadla. Je bil zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo ime Joanes. Ta je prishel k' prizhevanju, de bi prizheval od luh, de bi vsi po njem verovali. On ni bil luh, ampak de bi prizheval od luh. Ta je bila prava luh ktera vsakiga zhloveka rasvetli, kteri na svet pride. Na svetu je bil, in svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni sposnal. V' svo-

je lastno je prishel, in njegovi ga niso sprejeli; kolikor jih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast, de so boshji otrozi postali, tem, ki v' nje-govo ime verujejo, ki niso is kervi, tudi ne is volje mesa, tudi ne is volje mosha, ampak so is Boga rojeni. In Beseda se je vzhlovezhila, in je med nami prebivala, in smo nje zhaſt vidili, zhaſt, kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in refnize.

Zheterte profhnje.

Od tresa in hudiga vremena,
 Od kuge, lakote, vojske in od
 vfiga hudiga,
 Od nagle in neprevidene smer-
 ti,
 De sad semlje dash in obvaru-
 jesh,
 De sovrashnike svete vere po-
 nishash,
 De leto deshelo in vse nje vik-
 shi s' svojimi gnadami ob-
 darujesh,

odreshi naſ, te proſimo,
 o Gospod! uſliſhi naſ!

Gospod, uſlifi moj̄ molitev. In
moj̄ glaf naj k' tebi pride.

(*Molitev in shegen kakor per
pervim evangelii.*)

Zpetcete bologije

Litanije od presvetiga reshnjiga telefa.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, slishi naš!

Kriste, uslisci naš!

Bog Ozhe is nebef,
Bog Šin, Odreshenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojiza, en sami Bog,
Jesuf, kteri si per sadnji vezherji
sam sebe uzhenzam savshiti
dal,
Jesuf, kteri si v' presvetim sa-
krumentu resnizhno prizhu-
jozh s' kervijo in s' mesam,
s' dusho in s' telesam, po
boshji in zhloveshki natori,

usmili se naš!

usmili se naš!

Jesuf, shivi kruh, kteri si is ne-
 bes prishel,
 Jesuf, kruh angelov,
 Jesuf, kruh vseh isvoljenih,
 Jesuf, kruh mozhnih,
 Jesuf, zhesnatorni kruh,
 Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,
 Jesuf, studeniz vseh gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhistejshi
 dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga te-
 stamenta,
 Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
 Jesuf, skrita mana,
 Jesuf, Beseda ktera se je vzhlo-
 vezhila, in sdaj vedno med
 nami prebiva,
 O nar svetejshi sakrament,
 Nar vezhi skrivnost boshja,
 Spomin nar vezhih zhudeshev
 boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi
 ljubesni boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave sa shive in mertve,

Nar vezhi mozh v' skushnjavah,
 Nar mozhnejshi oroshje soper
 hudobniga sovrashnika,
 Nar imenitnishi vshih darov bo-
 shjih,
 Presveti spomin Gospodoviga ter-
 ljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per
 kteric angelzi streshejo,
 Nar vezhi veselje poboshnih dush,
 Nar vezhi saklad vernih kristja-
 nov,
 Nar slajshii shivesh nashih dush,
 Mozh slabih,
 Trofht shalostnih,
 Pomozh sapushenih;
 Popotniza teh, kteri v' vezhnost
 gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja;
 Bodi nam milostiv, sanefi nam, o
 Jesuf!
 Bodi nam milostiv, usliishi nas, o
 Jesuf!
 Od vsga hudiga, odreshi nas, o Jesuf!
 Od vsga greha, odreshi nas, o Jesuf!

usmili se nas!

odresbi naš, o Jusu!

Od nevredniga prejemanja tega
 presvetiga sakramenta,
 Od poshelenja mesa,
 Od poshelenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vših pregreshnih perloshnost in
 nevarnost,
 Od skrivenih skufhnjav in sala-
 sovanja hudobniga duha,
 Od vših nesrezh,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od vezhne smerti,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero ſi ta ſ.
 sakrament postavil,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero ſi per sa-
 dnji vezherji svoje apostelj-
 ne obhajal,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero tudi naš
 ſ' svojim presvetim reſhnjim
 telesam shivish,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero ſe v' tem
 presvetim sakramentu ſa naſ
 darujesh,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero v' tem
 daru boshji pravizi sadostish,

Škosi ljubesen, ſ' ktero nevred-
 nim kristjanam sanashash,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero v' tem
 presvetim sakramantu tolikanj
 nezhaſti preterpish,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero is stola
 svoje milosti tako uſmiljeno
 na naſ gledash,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero naſ tako
 uſmiljeno poſluſhash,
 Skosi ljubesen, ſ' ktero nam v'
 tem presvetim sakramantu to-
 likanj gnad ſkasujefh,
 Škosi ljubesen, ſ' ktero v' tem
 presvetim sakramantu do kon-
 za ſveta per naſ oſtanefh,
 Mi ubogi grefhniki,
 De nam ſaneſefh,
 De nam vſe naſhe grehe odpu-
 ſtih,
 De naſ v' ſhivi veri v' ta pre-
 ſveti sakrament poterdiſh
 in obdershiſh,
 De v' naſhih ſerzih terdno ſa-
 upanje v' ta nar ſvetejſhi
 sakrament obudiſh,

odreſhi naſ, o Jesuſ!

te proſimo, uſliſhi naſ,

o Jesuſ!

De v' nashih serzih gorezho lju-
 besen do tega nar svetejshig-
 ga sakamenta pomnoshish,
 De nasho zhaſt in poboshnost k'
 timu presvetimu sakamentu
 poboljſhash in ohranish,
 De nam gnado dash, vſelej s' do-
 bro perpravo k' tvoji misi
 perſtopiti,
 De nam sad tega presvetiga sa-
 kamenta obilno dodelish,
 De refnizhno pozheſhenje tega
 nar zhaſtitljivshiga sakramen-
 ta med nami pomnoshish,
 De vſo nezhaſt tej nar zhaſtitljiv-
 shi ſkrivnosti boshji prevar-
 jesh in odverneſh,
 De svojo sveto zerkev vishash in
 ohranish,
 De vſim, kteri v' te ne verujejo,
 luzh prave vere dodelish,
 De naſhe miſli k' nebeſhkim ſhe-
 lijam povſdigneſh,
 De naſhe ſerza ſ' ſvojim milosti-
 vim obiſkovanijem rasveſelish
 in ozhiſtish,

te profimo, uſliſhi naſ, o Jesuſ!

te prosmo, uslisi naš, o Jesuf!

De nam vselej veselje nad tem
presvetim sakramentam v' ser-
ze dash,

De vedno v' naš ostanesh, in mi
v' tebi,

De naš na konzu nashiga shiv-
ljenja s' to nebeshko popot-
nizo previdish in obveselish,

De naš poslednji dan k' vezhni-
mu shivljenju obudish,

De všim vernim dušham vezhni
mir in pokoj dodelish,

De naš na tem tronu svoje milo-
sti uslisiati hozhesh,

Jesuf, Šin boshji,

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, sanesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, uslisi naš, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, usmili se naš, o Jesuf!

Kriste, slisi naš,

Kriste, uslisi naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Ozhe nash. Zhe shena si Marija.
Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spo-
 min svojih zhudeshev storil. On
 je shivesh dal tem, kteri se nje-
 ga boje.

Ti si nam kruh is nebes dodelil, o
 Gospod! kteri vse rasveseljenje v'
 sebi ima.

Is tvojiga altarja, o Gospod! preje-
 mamo Kristusa, v' kterim se du-
 sha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v' prezhud-
 nim sakramantu spomin svojiga ter-
 ljenja sapustil; dodeli, te profimo, de
 svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje
 kervi tako zhaстimo, de sad tvojiga
 odreshenja vedno v' sebi obzhutimo.
 Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam
 Ozhetam v' edinosti s. Duha, Bog od
 vekomaj do vekomaj. Amen.

Krishov pot od s. refhnjiga telefa.

Perpravljanje.

Bodi zhešheno, preljubesnjivo in presladko ime našega Gospoda Jezusa Kristusa v' presvetim sakramantu! — O moj Jezus! ponishno te molim, ker si ti moj Bog in moj Gospod; terdno verujem, da si ti v' sakramantu s. refhnjiga telefa s' dušo in s' telesam, s' kervijo in s' mesam, po boshji in zhloveshki natori prizhujozh. Sa to vero sim perpravljen svoje shivljenje dati. O Jezus! poterdi me she bolj, in ohrani me do konza mojiga shivljenja v' tej veri. — O moj Jezus, studeniz vseh gnad! ti

me tukej zhakash, de bi me s' gna-
 dami obdaroval. Satorej pridem k'
 tebi s' ponishnim saupanjem, kakor
 otrok k' svojimu ljubesnjivimu Ozhe-
 tu, de bi od tebe sprofil in sadobil,
 kar na dushi in na telefu potrebu-
 jem. Perserzhno shelim twojo ljube-
 sen vselej vshivati, in ti prav is fer-
 za in s' saupanjem svoje nadloge in
 teshave potoshiti. — Ali ena rezh me
 strashi, moj usmiljeni Jesuf! to nam-
 rezh, ker sim tebe, svojiga Boga in
 svelizharja, tolilikokrat rasshalil, twojo
 neskonzhno ljubesen sanizheval in sa-
 vergel, in tako savoljo svojih hudo-
 bij twojih gnad nevreden postal. —
 Ja, saref nisim vreden, de bi jest s'
 teboj ali ti s' menoj govoril. Pa to
 mi saupanje daje, ker is twojiga last-
 niga rasodenja vem, kako dobrotljiv
 in milostljiv si, in kako rad si s' ta-
 kimi greshniki v' drushini, kteri se
 resnizhno poboljshati shele. — O Je-
 sus! ti si vezhna ljubesen, tudi mene
 perserzhno ljubish; presveti sakrament
 s. reshnjiga telefa sadosti sprizhuje

tvojo nesapopadljivo ljubesen. — O
vezhna ljubesen! pokri moje velike
in ostudne grehe; obernijo svoj obras
od mojih grehov, in sbrisihi vse moje
krivize; pogled milostljivo na moje
sgrevano in poterto serze, in storis'
menoj po svoji neskonzni ljubesni.
Tvoja ljubesen naj ozhisti mojo du-
sho, in s' ljubesnijo napolni moje
serze. — Sdej te shelim slishati, moj
Jesuf! pokashi, de si moj milostljivi
Bog in ljubesnjivi shenin moje dushe.

I. Shtazion.

Jesuf je po nedolskno k' smerti obsojen.

Jesuf v' s. sakramantu dushi govoril:

Ljubesen je mozhna, kakor smert. Smert se ne boji nobene oblasti, ne gleda ne na premoshenje, ne na uboshtvo, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in perlisovanje, ne na lepoto in sposhtovanje: — umreti se mora! — Ravno tako tudi prava ljubesen. Ona se ne da v' strah perpraviti, ne premotiti, ne perdershati: — ljubiti se mora! — Premisli, o dusha! kako te ljubim. Savoljo tebe sim v' smert obsojen, vender te she ljubim. Ljubesen me je v' ta presveti sakrament skrila; desiravno sim she prevedil, de bom malo ljubesni, ampak vezh nehvaleshnosti in sanizhevanja prejel; vender se nisim dal odverniti, de bi svojim nehvaleshnim stvarem ljubesni ne skasal. —

O ljubi tudi ti meñe, moja ljuba
dusha; povrazhuj mi vſaj ti zhaſt in
ljubesen, ktero mi posvetni ljudje
odjemljejo, ker me vſe pre malo zha-
ſte in ljubijo v' presvetim sakramen-
tu. Ljubi me, ker te tudi jest ljubim,
moja preljuba dusha!

Dusha Jesufu odgovori:

O moj dobrotljivi Jesuf! tako
mozhna je tedaj twoja ljubesen, de-
se ni dala premagati od nashe hudo-
bije, temuzh de je le she bolj gore-
zha postala, bolj ko smo mi revni in
usmiljenja nevredni. Ne sanizhevanje,
ne sovrashhtvo, ne smert, nizh te ni
moglo odverniti od ljubesni. — O Je-
suf, o vezhna ljubesen, skrita v' pre-
svetim sakramantu! o, kako sim ti do-
sdaj nehvaleshna bila! kolikokrat sim
te rasshalila! kako slabo sim te zha-
ſila! kako malo ljubila! Ah, is ferza
mi je shal, de te nisim zhes vſe lju-
bila, ker fi vſe ljubesni vreden,
vezhna ljubesen! — O Jesuf, moj

smiljeni Odreshenik! ti ostanesh per
nas v' f. sakramantu, ne de bi nas
shtrafoval, kakor saflushimo, temuzh
de bi nas ljubil, kakor ozhe svoje
otroke ljubi. O Jesuf, moj shenin!
bodi mi milostljiv, in odpusti mi ve-
liko, de bom veliko ljubila. — O vezh-
na ljubesen, kdo bi te ne ljubil! —

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesusu v'
f. sakramantu, sdaj in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nash... Zhesheна fi Ma-
rija... Zhaſt bodi...

II. Shtazion.

Jesuf vsame krish na svoje
rame.

Jesuf v' f. sakramantu dushi govori:

Verni se, ljuba dusha! od hudob-
ne poti, in bosh mojo ljubesen spos-
nala, verni se od poti nizhemerniga
in posvetniga veselja; bodi ponishna,

in vsemi s' poterpeshljivostjo svoj krish
na ramo, in hodi sa menoj po poti
krishev s' molitvijo, postam, zhuva-
njem in s' svestim dopolnovanjem vseh
svojih dolshnost; de vredno vshijesh
moje sveto reshnje Telo, in mojo lju-
besen saflushish. Odpovej se svojimu
napuhu, sapusti nizhemernost, prema-
guj jeso, poravnaj krivize; fizer ti ne
morem v' s. sakramantu nobene gnade
skasati. Nehaj od svoje nehvaleshnosti
in mlazhnosti, ljubi in objemi moj
krish, prenashaj s' voljo slabosti svo-
jiga blishniga, obiskuj in moli me s'
vezhi ponishnostjo in ljubesnijo v' s.
sakramantu, perpravi se vselej dobro,
de me vredno prejmesh, de ti v' me-
ni ostanesh in jest v' tebi.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj Jесuf! nesmerna je tvoja
ljubesen! kako dolgo she s' menoj po-
terpljenje imash! Ah, jest pa tako malo
tvojo ljubesen sposnam! Kader si me
nasaj klizal od strashne poti mojih hu-

dobij, te moje serze ni sastopilo; in
 zhaf, ki si mi ga po svoji neskonzhni
 milosti k' poboljšhanju in k' po-
 kori odlozhil, mi je vezhidel v' le-
 nobi in v' mlazhnosti pretekel. — O
 moj Jесuf! koliko si ti sa-me storil,
 in kako malo jest sa-te storim, in ka-
 ko malo twoje svete sglede posnemam!
 Ti si teshek krish s' poterpeshljivostjo
 na svojo ramo vsel, in ga voljno no-
 fil; jest pa vse, kar mi terpeti posh-
 ljesh, s' nevoljo terpim, in se she zhes-
 twojo boshjo previdnost pertoshim. —
 O Jесuf v' presvetim sakramantu, o po-
 terpeshljivo jagnje boshje! ker mi nar-
 lepshi sglede poterpeshljivosti dajesh,
 daj mi tudi gnado, te v' tej tako po-
 trebni zhednosti prav posnemati. Uſli-
 shi me, o Jесuf, moj preljubesnjivi
 shenin!

Zhaſt, hvala in ljubesen Jесusu v'
 s. sakramantu, sdaj in na vekomaj.
 Amen.

Ozhe nash ... Zheshena si Ma-
 rija ... Zhaſt bodi ...

III. Shtazion.

Jesuf svoj krish nese, in per-vizh pod njim pade.

Jesuf v' s. sakramantu dushi govoril:

Vstani, moja perjatliza! in pridi k' meni; vstani od svojega pregreshniga spanja, vstani od svoje lenobe in mlazhnosti. Ali ne vidish, kako je tvoje serze she na svet navesano, in kako je vzhafi pobito savoljo zhafnih rezhi? — Jesto sim shivi kruh, kruh mozhnih, kteri mozh in pravo shivljenje daje. Vstani, moja ljuba dusha! ki si tako oslabela, in hiti k' meni s' perferzhnimi sheljami, s' gorezho ljubesnijo. Kolikor vezhi bodo tvoje shelje in tvoja ljubesen do mene, toliko vezhi gnada, ljubesen in mozh od mene bo tvoje plazhilo. Satri v' sebi hudobne shelje, de bodo svete shelje v' tvojim serzu prostor imele; isprasni in ozhisti svoje serze od vsake druge ljubesni, ktera je meni so-

perna, potlej ga bo moja ljubesen
vfiga napolnila.

Dusha Jesufu odgovori:

Iskala sim ga, ki ga ljubim; pa
ga nisim nashla, ker she nisim prav
resnizhniga sklepa imela, od pregreshniga
spanja vstati, in nimam she do-
sti mozhnih shelj, od njega nikdar vezh
se ne lozhiti, in ga vselej perferzhno
ljubiti. — Sdaj pa hozhem vstati, in
se k' tebi podati, moj Jesuf! Dosti je
she moje dushne dremote in pregresh-
ne mlazhnosti. S' velikim saupanjem
pridem k' tebi in klizhem: O Jesuf,
sin Davidov! usmili se me; poterdi
me s' mozhjo svojiga s. Duha, o vfiga
mogozhni Jeſuf! Toj mi bo sadosti,
de frezhno premagam vse svoje sovrash-
nike in sapeljivze. — O, kako strash-
ni in globoki bi bili moji padzi, ko
bi me ti, o Jesuf v' presvetim sakra-
mentu! ne bil zhudno obvaroval. —
Poterdi me she bolj, o presveto reſh-
nje Telo, de v' tvoji ljubesni popol-

nama ostanem, de nikdar vezh ne padem, in v' noben greh ne pervolim.
Zhaſt, hvala in ljubesen Jezusu v'
ſ. sakramantu, sdej in na vekomaj.
Amen.

Ozhe naſh ... Zheſhena ſi Ma-
rija ... Zhaſt bodi ...

IV. Shtazion.

Jezuf ſrežha ſvojo ſhaloſtno
mater.

Jezuf v' ſ. sakramantu dushi govoril:

Kdo je ta, ki gori gre is puſha-
ve, polna ſhalosti, na ſvojiga ljubiga
naſlonjena? — O moja ljuba duſha!
ti ſ' ſvojimi grehi ne le meni, ampak
tudi moji preljubi materi veliko ſha-
loſt delash. — O, nehaj tedej od gre-
ha; nehej ſhaliti mene in mojo pre-
ljubo mater, ktera je tudi twoja do-
brotljiva mati, premagaj ſ' mojo gna-
do ſvojo popazheno natoro. Eva, twoja

perva mati, je popazhila zhloveshko natoro s' vshivanjem prepovedaniga sadu. Ali jest sim ti na lesu s. krisha drugi sad sadobil, ker sim te odreshil od vezhniga pogubljenja; in de bo tebi ta sad v' vezhno shivljenje, se ti vshiti dajem v' presvetim sakramantu; s' tem poterdim in mozhno storim twojo slabo natoro. Jest sim ti kruh is nebes dodelil, kteri vse rasveseljenje v' sebi ima; in to rasveseljenje ti dam, moja ljuba dusha! zhe vse pregreschno posvetno veselje sapustish, zhe se nepotrebne kratkozhasnosti in slabe drusshine sa vselej snebish, in le per meni in per moji ljubi materi svojiga veselja ishesht.

Dusha Jesusu odgovorit:

Per Babilonskih potokih, med posvetnim veseljem, sim sedela, in vender shalovala, ker sim pomislila: Ah, kako nesapopadljivo veselje vshivajo otrozi boshji per angelski misi od ljubesniviga Jezusa! — O moj Jesus! od-

pušti mi vso shalost, ktero sim kdej tebi in twoji presveti materi storila, ker sim posvetnemu veselju svoje serze odperla; vsemi is mojiga serza popolnama vse nizhemerno veselje sveta, in dodeli mi sa naprej le tebe in twoje neskonzhne ljubesni v' presvetim sakramantu se veseliti. — Daj mi gna-
do, o Jesuf! vselej, kader k' misi boshji perstopim, prav vredno prejeti twoje presveto reshnje Telo; daj mi vselej pokufiti, kako sladek si, o Gospod, moj Bog!

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesufu v'
f. sakramantu, sdaj in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nash ... Zheshena si Ma-
rija ... Zhaſt bodi ...

V. Shtazion.

Simon Zirenejz nese krish sa
Jesufam.

Jesuf v' s. sakramentu dushi govoril:

Odpri mi, ljuba dusha, moja ljuba nevesta! odpri mi svoje serze, de bom v' njem prebival, in ti gnado in pomozh delil. Ti veliko pomozh od mene potrebujesh, ljuba dusha; sakaj zhe hozhesh v' meni poboshno shiveti, morash veliko saframovanja in preganjanja od sveta prestati; pa vse ti bo lahko, zhe v' presvetim sakramentu mozh najdesh. Kader me vredno prejmesh, v' tebi shivim; tedaj ti je lahko vse sopernosti voljno preterpeti, svoj krish sa menoj nositi, in vse sovrashnike premagati. „Le nikar ne posabi tega kruha jesti, de tvoje serze ne bo pobito, in suho kakor seno.“ (Psalm. 101. 5.)

Duša Jezusu odgovori:

Ah! to je glas mojega Jezusa, mojiga preljubiga shenina, kteri terka na duri mojiga serza! — O moj Jezus! s' veseljem ti odprem svoje serze. Pridi in napolni me s' ljubesnijo svojega ſ. Duha. Glej, moj Jezus! sdaj ti vſe daru: svoje serze, svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Štori s' menoj po svoji boshji volji, kakor ti dopade. — O moj Jezus! kako me v' mojih krishih in teshavah tvoja ljubesnjiva dobrota potroſhta! Ti vidish mojo slabost, kako pefham in omagujem na poti proti nebesam; in is sgol uſmiljene ljubesni tudi mene k' ſebi povabifh, ki pravifh: „Pridite k' meni vſi, ki ſte revni in s' teshavami obloſheni, in jest vam jih bom polajſhal, vaf bom troſhtal.“ — Ja, moj Jezus! s' velikim ſaupanjem pridem k' tebi, ker me ſam vabifh; ti ſam ſheliſh, o Jezus! de te prejmем, de te vſhijem, de ſe popolnama s' teboj ſklenem. — O moj Jezus! pridi v'

moje serze, in vsliga s' tvojo sveto ljubesnijo napolni, de od sdaj tebe vselej resnizhno in stanovitno ljubiti, s' ljubesnijo tvoj krish objeti, in sa teboj nositi samorem.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jezusu v' ſ. sakramantu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zheſhena fi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

VI. Shtazion.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Jezus v' ſ. sakramantu duſhi govoril:

Lepa fi, moja perjatliza! in prijetna je tvoja podoba, ker fi s' mojo kervijo ozhishena, ktero sim sa-te prelil; lepa fi, kader fi ſ' svetimi zhenostimi olépshana: s' ljubesnijo, ſ' ponishnostjo, ſ' pokorshino, ſ' poterpeshljivostjo, ſ' framoshljivostjo. Taka le-

pota od mene pride, in prizhuje, de
si moja perjatliza, moja ljuba neve-
sta, nad ktero imam svoje dopadenje.
Tako lepoto sadobi, kdor me s' do-
bro perpravo, s' ljubesnijo in s' go-
rezhnostjo prejme v' presvetim sakra-
mentu. Jест mu svojo podobo v' nje-
govo serze vtisnem, de smiram moj
sgled pred ozhmi ima, in po tistim
shivi.

Dusha Jesufu odgovori:

O moj Jesuf! sram me je tvoj
glaf slishati, ker sim revna na zhed-
nostih, ker sim se tako s' pregrehami
ognjusila. — O Jesuf! ozhisti me smi-
ram bolj in bolj skosi vredno preje-
manje tvojiga presvetiga reshnjiga Te-
lesa. — Ti pokasheh svoje sveto ob-
lizhje le njim, kteri so zhstiga serza,
oni te gledajo, njim se ljubesnjiv o na-
snanje dajesh. — O moj dobrotljivi Je-
suf! kteri si me is sgol gnade in lju-
besni sa svojo nevesto vsel, daj mi ti-
sto lepoto, ki tebi dopade; olepshaj

me ſ' ſveto ljubesnijo, in ſ' vſimi le-pimi zhednoſtimi, ktere ljubesen v' ſebi ſapopade. Ozhisti moje ferze, moj Jefuſ! in obdaruj me ſ' ſvatovskim oblazhilam pravize in ſvetosti, de vſelej vredno perſtopim k' ſveti miſi ſvojiga nebeſhkiga ſhenina.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jefuſu v' ſ. sakramenu, ſdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe naſh ... Zheſhena ſi Ma-rija ... Zhaſt bodi ...

VII. Shtazion.

Jefuſ pade drugizh pod kri-
ſhem.

Jefuſ v' ſ. sakramenu dufhi govoril:

Šerze moje neveſte mora biti pol-no ognja in plemena. Ta ogenj je pa gorezha ljubesen do mene, ktera vſe poshge, kar je moji ſvetosti ſoperni-ga; in ktera le tega ſheli, de bi bil

jest od vših ljudi zhešen in ljubljen.
 — O kako prava ljubesen shaluje, ka-
 der sim sanizhevan, in per nevrednih
 obhajilih tako rekozh s' nogami suvan
 in teptan, kakor takrat, ko sim na
 tla padel pod svojim teshkim krishem.
 — Ti ljuba dusha, moja ljuba neve-
 sta morash biti polna gorezhe ljubes-
 ni, de me bosh vselej vredno prejela,
 rasveselila, in od mojiga padza spet
 vsdignila. — Tako naj sveti tvoja luzh,
 de se bodo drugi is tvojiga lepiga sa-
 dershanja uzhili, kako se morajo pred
 padzam obvarovati, in k' vrednimu
 prejemanju s. reshnjiga Telefa se per-
 pravlji.

Dusha Jesusu odgovori:

O preljubi Jesuf! ti si na svet pri-
 shel ogenj pershgat. — Ti sam si shi-
 vi ogenj vezhne ljubesni, skrit v' pre-
 svetim sakramantu. O boshji ogenj!
 vshgi se v' meni, vshgi moje ferze,
 daj mi tisto gorezhe in svetlo svetilo,
 de bodo vše moje dela tebi perjetne,

in perpravne tudi druge v' gorezhnosti vneti, in od hudiga odverniti.
 — O moj Jesuf! koliko moje serze terpi, ker vidim, kako si od tolikajn nehvalesnih dush sanizhevan, saver-shen, s' nogami suvan s' strashnimi boshjimi ropi! Ker vidim tolikajn drugih neumerjozhih, sa nebesa ustvarjenih, s' tvojo presveto kervijo odreshenih dush na ravnost v' vezhni ogenj hiteti! — O Jesuf ponishno te profim, vari me pred vsakim greham, posebno pa pred nevrednim obhajilam! Vari tudi vse kershanske dushe, ker si jih tako drago odkupil s' svojo presveto reshnjo kervijo, vari jih pred grosovitnim greham, boshjim ropam! Vshgi in ohrani v' njih ogenj svoje ljubesni, de pekleniskimu ognju odi-dejo. — O Jesuf! ti si nas odreshil od vezhniga pogubljenja; daj nam gna-dø, de tvojiga neskonzhniga saflushe-nja popolnama deleshni postanemo. —

Zhaft, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramantu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefshena fi Ma-
rija . . . Zhaſt bodi . . .

VIII. Shtazion.

Jesuf tolashi shené, ktere se
sa njim jokajo.

Jesuf v' s. sakramantu dushi govorit:

Lepe so twoje liza, moja perjatliza, moja nevesta! in rudezhe so od sols twoje shalosti. Ti se jokash savoljo mojih bolezhin, savoljo mojiga sanizhevanja; se jokash savoljo svojih grehov in savoljo grehov zeliga svetá. — Ja vsiga usmiljenja in objokovanja so vredne moje bolezchine in moje neisrezheno terpljenje; pa she vezhiga usmiljenja in objokovanja so vredne greshne dushe, ktere so krive vsiga mojiga terpljenja. — Take solse mi veselje delajo, twoje serze smivajo in zhistijo, te nar loshej pred novimi

grehi obvarujejo, in te vredniga store, s' sgrevanim serzam mene prejeti v' presvetim sakramantu. — Jokaj se ljuba dusha! sama nad seboj in nad svojimi grehi, de bosh enkrat potrošhtana in rasveseljena v' nebesih.

Dusha Jesufu odgovori:

O moj Jesuf, moj terpejozhi O-dreshenik! kdo bi ne jokal in ne shaloval! — Tvoj prelepi obras — ognjen in sapljuvan; tvoje nedolshno truplo — rasbito, rastepeno, vse kriavovo, tvoja sveta glava — s' ternjem kronana, vsa rasbodena. — O Jesuf! ti ishesf usmiljene in resnizhno sgrevane serza, pa kako malo jih najdesh! — Ah! kako revno in slabo je tudi she moje serze! — O Jesuf v' presvetim reshnjim Telefu! ti vezhna ljubesen! daj mojim ozhem potoke sols, de tukej pred stolam tvoje milosti objokam svojo slepoto in vse nehvaleshnosti, de veselje tvojiga svelizhanja

sebi, in gnado twoje sprave všim greshnikam sadobim.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesuſu v' ſ. sakramantu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe naſh ... Zheſhena fi Ma-rija ... Zhaſt bodi ...

IX. Shtazion.

Jesuſ pade tretjizh pod kri-ſhem.

Jesuſ v' ſ. sakramantu duſhi govoril:

Ljuba duſha, moja nevelſta! bodi is ferza ponishna, in bodi rada sanizhevana; nikdar ne iſhi zhaſti in hvale ſveta, ampak ſheli le meni do-pasti v' zelim ſvojim sadershanji. — Ti me vidish pod krishem leſhati, sanizhevaniga, ſ' nogami ſuvaniga; in tukej v' prefvetim sakramantu me vi-dish, is sgol ljubesni in ponishnosti, pod majhino podobo kruha ſkritiga,

in malo sposnaniga, malo zhefheniga. — Ti pa, ljuba dusha! me s' ozhmi shive vére tukej na sedeshi glej, s' saupanjem se k' meni blishaj, de usmiljenje in gnado najdesh, kader ti bo pomozhi treba. — Zhe te obilnost in velikost tvojih poprejshnih grehov hozhe v' obupanje perpraviti; zhe te pezhe twoja ranjena vѣst; povs-digni svoje ozhi s' sgrevanim ferzam, s' saupanjem in s' ljubesnijo proti me-ni, in pomisli, de sim nedolshno jag-nje boshje, ktero grehe sveta odjem-lje. Tudi tebi jih bom odysel, ljuba dusha, moja ljuba nevesta! zhe se le resnizhno k' meni spreobernesh, in do konza v' meni ostanesh.

Dusha Jesufu odgovori:

O usmiljeni Jesuf, moj prelju-besnjivi shenin! kader imam frezho, tebe prejeti, ki si is ferza ponishin, je tudi moje ferze vse bolj k' ponish-nosti nagnjeno! in kader te pod kri-shem leshézhiga in sanizhevaniga, in

v' presvetim sakramantu s' veliko ponishnostjo skritiga premishljujem, se mi sveta ponishnost she ljubesnjivishi sdi. — Preljubesnjivi is serza ponishni Jesuf! kako me je tebe fram! Ti si vfigamogozhni vezhni kralj nebes in semlje, jest pa slaba greshna stvar: ti si vezhna luzh, jest pa nagnjušna gerda temota; ti si vezhna ljubesen, jest pa tolikokrat hudobna in sovrashna proti tebi in svojimu blishnimu.

— Ah! ti vender she k' meni pridešh, se mi savshiti dash, se s' menoj sklenesh in v' meni shivish! O moj Jesuf! sdej hozhem po tvojim sgledu, f' tvojo gnado in pomozhjo, prav ponishna biti, de te vselej prav vredno prejmem v' presvetim sakramantu tvoje ponishne ljubesni! —

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesufu v' s. sakramantu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash ... Zheshtena si Ma-
rija ... Zhaſt bodi ...

X. Shtazion.

Jesusa slezhejo in mu grenki-ga sholzha piti dajo.

Jesuf v' s. sakramentu dushi govoril:

Moj vert je serze moje neveste, kjér morajo lepe roshize rasti, posebno lepa lilija svete zhistrosti, ktera je v' mojih ozheh nar lepshi roshiza; in skrita violiza perserzhne ponishnosti, ktera ima prijetni nebeshki duh.

— Moja nevesta mora biti, kakor lilija med ternjem, samotna v' fredi hudobniga sveta. — Moja ljuba dusha! podaj mi vselej is svojiga serza sveto zhistrost, ktera mi je tako sladka; ah! moji sovrashniki me pa le s' grenkim sholzham napajejo, ker imajo serze polno posvetnih in nezhistih misel in shelj, ktere so mi grenkejshi, kakor sholzh in pelin. — Ljuba dusha! ljubi ponishnost, framoshljivost in samoto, vari se radovidnih pogledov, ogibaj se sapeljive posvetne

drushine; potlej bom jest v' tvojim serzu prebival, bom tvoje veselje v' s. sakramantu, in tvoje plazhilo v' sveti nebeski drushini.

Duša Jesu odgovori:

O moj Jesuf! kako slabu preskerbiljen in obdelan je tvoj vert v' mojim serzu, kteriga si mi obdelovati isrozhil. — Ah! koliko hudobniga nagnjušniga plevela, in kako malo lepih shlahtnih roshiz! — Ah! kakovina je she tista lepa lilija, ktero si per s. kerstu v' moje serze vsadil, in ktero tako rad neomadeshevano vidish! — Ah! na kolikih krajih je isruvana in tje vershena lepo dishezha violiza ponishne framoshljivosti, ktera ti tako prijetno dishi! — Ah! kako vsahnjeno in sapusheno je vse po tvojim vertu? O moj usmiljeni Jesuf! naj teko potoki spokornih sols is mojih ozhi, in naj ismijejo in ozhistijo moje nagnjušno serze! Naj teko potoki tvoje svete gnade is tvojiga ljubesnjiviga

serza, in naj storé rodovitno moje mlazhno in suho serze, de se bodo vše lepe roshize v' njem spet oshivele po tvojim dopadenji, de najdesh prijetni, lepo dishezhi vert, kader me pridish obiskat v' presvetim sakramantu.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jezusu v'
ſ. sakramantu, sdaj in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nash ... Zheſhena ſi Ma-
rija ... Zhaſt bodi ...

XI. Shtazion.

Jesufa na krish perbijajo.

Jesuf v' ſ. sakramantu duſhi govoril:

Truma hudobnih me je oblegla,
roke in noge so mi prebodli, in vše
moje kosti rasſhteli. — O ljuba duſha! pogledaj s' milimi in shalostni-
mi ozhmi na hrib Kalvario, kjer tru-

ma hudobnih strashno hudobijo do-
pernašha. — Ah ! nehvalešne stvari !
— Moje dobrotljive roke, ktere so
vam tolikanj dobro delile ; moje do-
brotljive noge, ktere so me k' va-
shimu svelizhanuju in k' pomozhi rev-
nih in nadlošnih po semlji nosile,
sdej neusmiljeno na krish perbijate !
— O neisrežena nehvalešnost ! —
Ah ! vsaj ti, ljuba duša ! vsaj ti spo-
snaj in moli mojo ljubesen ; vari se
greha, kteri me bolj sbode, kakor
sheblji, s' kterimi so me bili na krish
perbili ; posebno se pa vari nevredni-
ga obhajila, kteri me bolj neusmi-
ljeno krisha, kakor so me hudobni
Judje.

Duša Jezušu odgovori:

O moj dobrotljivi Jezuš ! naj raji
nikoli vezh k' twoji sveti misi ne per-
stopim, ko pa bi ti imel le en sam-
krat po nevrednim prejet, in na
novizh krishan biti. Ah ! ali svojiga
Jezusa hozhem krishati, kteri je ve-

zhna ljubesen! — O Jesuf! vari me pred leto nar vezhi nesrezho! Naj rajšhi prezej tamkaj s' naglo smertjo umerjem, preden te prejmem, zhe vidish, de te bom po nevrednim prejel. O daj mi gnado, de vselej kadar me k' svoji misi povabish, f' zhilstim in s' sgrevanim serzam perstopim, in te vselej (kolikor je moji slabosti mogozhe,) vredno prejmem.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesufu v' f. sakramantu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesrena fi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

XII. Shtazion.

Jesuf umerje na f. krishi.

Jesuf v' f. sakramantu dushi govori:

Ah! ljuba dusha, moja nevesta! poglej kako pred tvojimi ozhmi na krishi visim! Roke in noge sim volj-

no podal, de so jih hudo ranili in na krish perbili; glava f' ternjem krownana, ponishno in shalostno nagnjena, keryavi pot po zelim shivotu; f' prebodenim serzam, bled, mertev!

— Tebi v' sgled, ljuba dusha! de imash tudi ti f' svojim sheninam na krishi viseti. Daj tedaj voljno svoje roke in noge v' mojo slushbo, zhe se ti tudi she tako teshavno sdi; terpi s' menoij stanovitno in ponishno, in ne shaluj toliko zhes svoje terpljenje, ampak velikobolj zhes svoje grehe, kteri so krivi mojiga in tvojiga terpljenja; in kader imash toliko terpeti, ljuba dusha! de menish, de ti ni mogozhe vsega prestati, takrat perbeshi pod moj krish v' mojo prebodenostran, in premisli, koliko sim jest sate terpel, potlej ti bo vse terpljenje veliko lashej postalo. — Preljuba dusha! kader me per misi boshji prejmesh, spomni se vselej, de sim tukej ravno tisti tvoj Jesus, kteri sim sate na krishi visel in umerl; in vselej skleni, de hozhesh tudi ti sa-me vse

voljno preterpeti, in ko bi bilo treba, tudi raji umreti, kakor me rasshaliti.

Dusha Jesusu odgavori:

O moj krishani Jesus! o nesmérna ljubesen! Ah koliko si terpel, de bi nas svelizhal! kakoshne martre si prestal, kakoshne bolezchine obzhutil, de bi le nam vezhno veselje perpravil! kako voljno si grenko smert storil, de bi le nam vezhno shivljenje sadobil! — Ah! krishani Jesus! kako nevredni smo twoje neskonzhne ljubesni! kako malo smo ti podobni, in kako malo si tudi persadevamo tebi podobni perhajati! — O Jesus, moj preljubi shenin! kako mozhno me spomni ta presveti sakrament na vse, kar si ti sa nas storil in terpel, in ravno v' ta spomin si nam ga dal! — Ah! koliko si mogel pred terpeti, preden si se nam v' tem preljubesnjivim sakramantu sapustil! Is nebes si nogel na ta revni svet priti, veliko

let v' sanizhvanji in v' revshini shi-
veti, strashne martre in grenko smert
prestati, de si se nam samogel sapu-
stiti v' presvetim sakramantu. — O
dobrotljivi Jesuf! ti nar lepshi sgled
ljubesnjive poterpeshljivosti! sa teboj
hozhem vsaki dan svoj krish nositi,
ker vidim, kako voljno ti svoje neis-
rezheno terpljenje prestojish. O ljubi
Jesuf v' presvetim reshnjim telesu! po-
terdi nas v' pravi poterpeshljivosti,
ktera nam je potrebna, zhe hozhemo
deleshni postati tvojih obljud. — Daj
nam pa tudi o Jesuf! kteri si sa nas
na s. krishi umerl, daj nam frez-
no sadnjo uro, in daj veliko gnado,
de te she na konzu nafhiga shivlje-
nja prav vredno prejmemo, in tako
s' teboj skleneni pred sodbo pridemo.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesusu v'
s. sakramantu, sdaj in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nash... Zhesrena fi Ma-
rija... Zhaſt bodi...

XIII. „Shtazion.

Jesuſovo truplo v' narožji
njegove ſhaloſtne matere
Marije.

Šhaloſtna mati Marija duſhi govorit:

Ah! ljuba duſha, ljuba neveſta
Jesuſova! pridi k' meni in poglej na
mojim narožji ſvojiga ljubesnjiviga
ſhenina; poglej kako ſo njegovi hu-
dobni ſovrashniki s' njim storili. Po-
glej globoke rane v' njegovih rokah
in nogah; poglej njegovo ſveto glavo,
kako je vſa prebodena in ranjena od
ternjeve krone; poglej ljubesnjivo,
prebodeno stran, kako ſiroka in glo-
boka rana je vbodena. — Ah! premi-
ſli, ljuba duſha! koliko je moj pre-
ljubesnjivi ſin Jesuſ ſa-te terpel! —
Ah! kako ſhaloſtno je moje ſerze! s'
oſtrim mezhem je prebodeno, kader
premiſlim, koliko je mogel moj pre-
ljubi ſin terpeti, in kako malo jih
je, kteri ſi njegovo britko terpljenje

prav v' svelizhanje obernejo. — O ljuba dusha! vari se take grosovitne nehvaleshnosti; vari se greha, kteri je mojiga Jесusa tako strashno ranil in umoril; ah! posebno se pa vari, de kdej po nevrednim svetiga obhajila ne prejmesh, de mi Jесusa, na novizh ranjeniga in krishaniga, v' narozhje ne poloshish! —

Dusha shalostni materi Jесusovi odgovori:

O ljuba mati mojiga preljubesnjiviga shenina Jесusa! Ah! v' kakofshino morje britke shalosti si vtopljena! — Tvoje ljubesnjive ozhi se hozhejo vtopiti v' grenkih solsah; v' tvojim shalostnim serzu tizhi ojster mezh, in vse bolezshine shivo obzhutish, v' kterih je tvoj Jесus svoje shivljenje konzhal. — Ja saref si ti kraljiza vseh marternikov, sakaj toliko she nobeden ni terpel! — O shalostna mati Marija! profi Jесusa sa-me, de mi gndo da, de jest nikdar vezh njegoviga

terpljenja in twoje shalosti ne ponovim, de se vfiga greha prav skerbno obvarjem, njega per s. obhajilu vselej prav vredno vshijem, in do konza svojiga shivljenja njemu in tebi svesto flushim. —

Zhaft, hvala in ljubesen Jесusu v' s. sakramantu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefshena fi Marija . . . Zhaft bodi . . .

XIV. Shtazion.

Jesuf je v' grob poloshen.

Angelzi dushi govore:

Ah! ljuba dusha! shalostna in objokana pridesh k' grobu gledat, kam so tvojiga preljubiga shenina Jесusa poloshili. — Velika je twoja shalost per Jesusovim grobu. Pa saupaj in veseli se, ljuba dusha! glej grob je prasen; ni ga obdershal, zhaftitljivo

je vstal is svojiga groba, spet shivi, in
sdaj ostane smiram per tebi v' pre-
svetim sakramantu.

Dusha angelzam odgovori:

O nesmirna ljubesen Jesusova v'
presvetim sakramantu! — O angelzi
boshji, isvoljeni nebeshki duhovi! kte-
ri se snajdete tukaj okoli s. reshnjiga
Telefa, okoli svojega nebeshkiga kra-
lja, kteri tukaj na stolu svoje milosti
fedi, perjasen, dobrotljiv in perprav-
ljen! nam gnade deliti; o vi frezhni
nebeshki angelzi, kteri ste smiram per
ljubimu Jesusu, povejte mu, kako
neisrezheno ga jest s' tako ljubesnijo
ljubiti shelim, s' kakorshno vidim, de
me on ljubi. Ah! moja dusha je smi-
ram tako slaba in mlazhna, de ga
she nizh prav gorezhe ljubiti ne mo-
rem. — Profite tedaj, o nebeshki an-
gelzi! profite vi ljubiga Jesa sa-me,
de bi me s' svojo sveto gnado in lju-
besnijo, in s' vsimi zhednostmi obda-
roval, ktere on per meni najti sheli,

kader pridem k' njegovi sveti misi ;
 slasti pa, de bi mi dodelil sgrevano ,
 ponishno in zhisto ferze, v' kterim
 bo vesel prebival. O sprosite mi od
 Jesusa to gnado in to veselje, de bi
 ga vſi ljudje skoraj tako ljubiti sazhe-
 li, de bi nikdar vezh soper njegovo
 presyeto voljo ne ravnali.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesusu v'
 prefvetim sakramantu, sdej in na ve-
 komaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheна fi Ma-
 rijा . . . Zhaſt bodi . . .

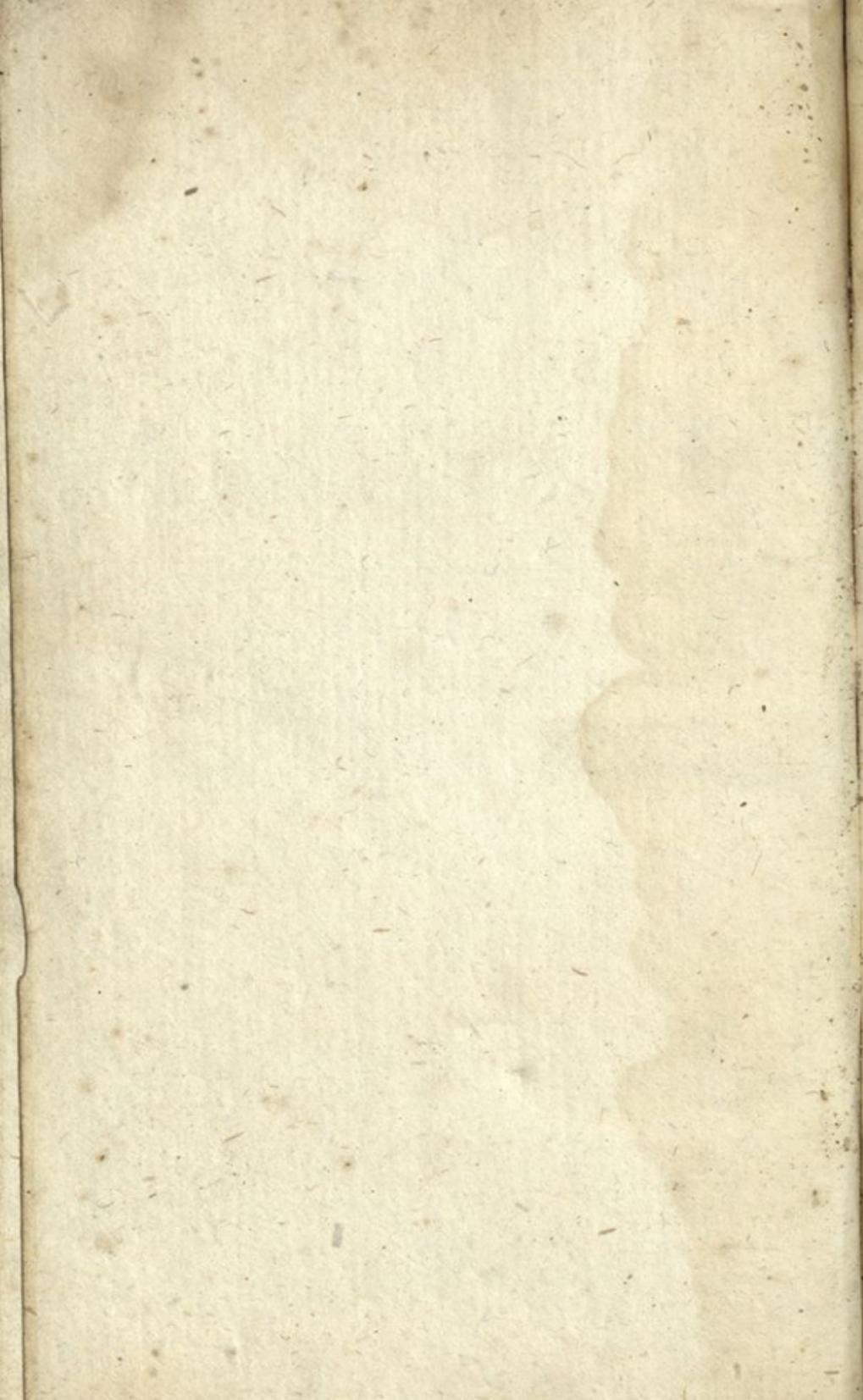
Konzhanje.

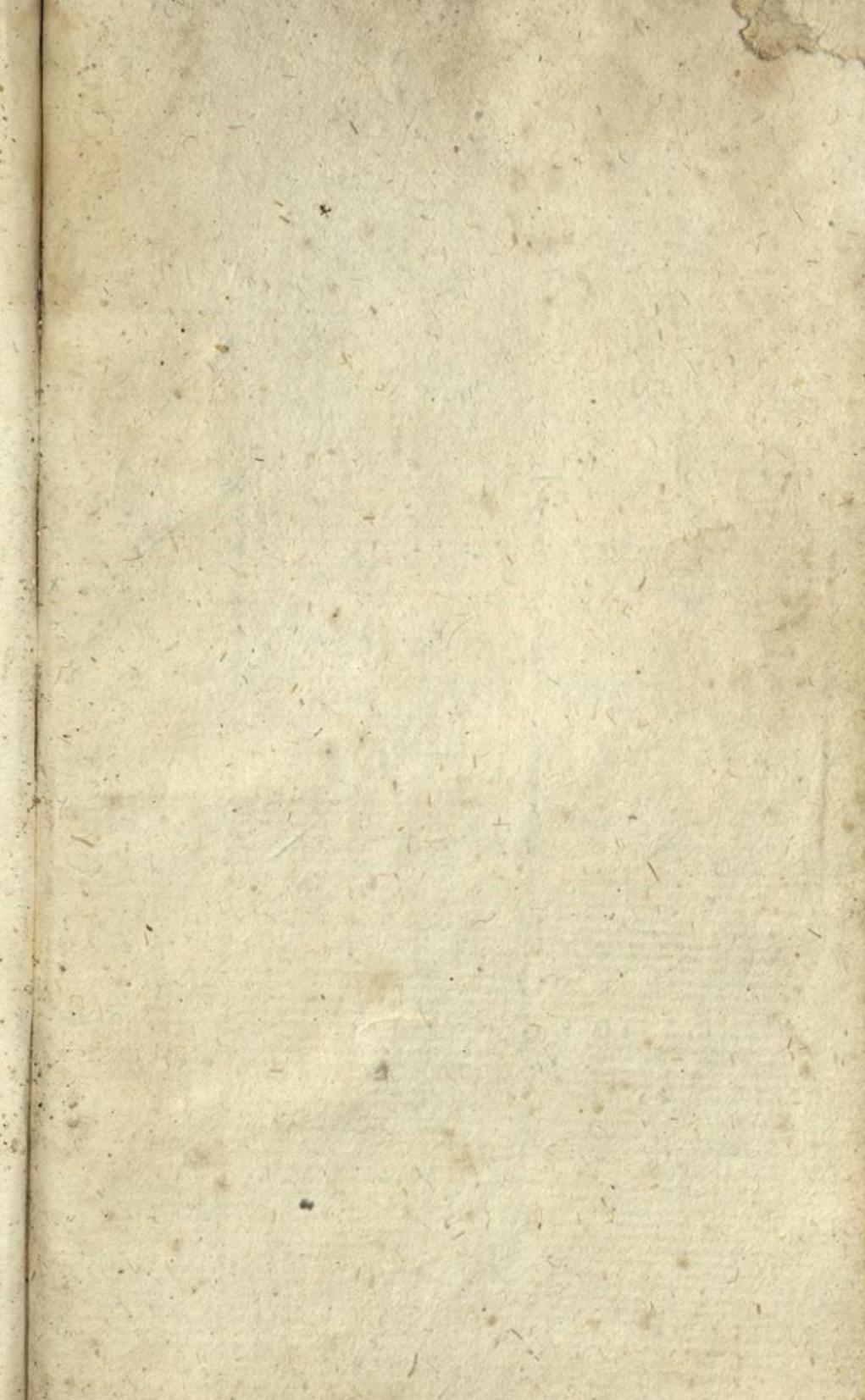
O Jesuf, shenin vſih dush, ktere te resnizhno ljubijo, zhaſt in hva-la ti bodi, de ſi hotel toliko ſa naſ storiti, naſ tako ljubiti, de ſi ſe nam v' sakramentu ſ. reſhnjiga teleſa ſa-puſtil, v' kterim vedno per naſ oſta-nesh, in naſhe dushe ſa vezhno ſhivljenje hranish. O moj Jesuf! iſ ſer-za mi je ſhal, de te niſim bolj ljubi-l, de ſim te tolilikokrat rasshalil, de ſim tolikanj velikih gnad ſamudil, ktere poboshni kristjani v' vrednim prejemanjem preſvetiga reſhnjiga teleſa ſadobe. — Od ſdej ſa naprej bo pa moja nar vezhi ſkerb tebe, o Jesuf! prav ſposnati, zhaſtitи in ljubiti, in te v' preſvetim sakramentu prav vred-no prejemati. — Daj mi le ſvojo ſve-to gnado k' ſpolnjenju mojiga ſkle-pa, ſakaj bres tvoje pomozhi ne ſa-morem zlo nizh dobriga storiti. Po-terdi me, Jesuf! v' tvoji gnadi in ljubesni, in ohrani mojo dufho ſa vezhno ſhivljenje. Amen.

Kasalo.

	Stran.
Molitve pred obiskanjem presvetiga reshnjiga telefa	9
Molitve per sveti maschi (Perva visha.)	181
Molitve per sveti maschi (Druga visha.)	204
Molitve per zhernih masnah	226
Molitve sa spoved in sa f. obhajilo	261
Ljubesnjivi sdihljeji k' Jesusu v' sakramenu presvetiga reshnjiga telefa	271
Molitve per prozesii v' prasnik presvetiga reshnjiga telefa	320
Krishev pot od f. reshnjiga telefa	341

Day 13

